మార్కు సువార్త

రచయితను గూర్చి...

ఈ సువార్తికుని అసలు పేరు లాటిన్ భాషలో మార్కస్. యూదునిగా అతని పేరు యోహాను. దీనిని ఇంగ్లీషు భాషలో జాన్ అని జోహనాన్ అని అంటారు. ఈ పేరుకు దేవుని కృప అని అర్థము. అపొ.కా. 12:22, 25 వచనములలో ఇతడు మార్కు అను మారుపేరు గల యోహానుగా చెప్పబడి 13:5,13లలో యోహానుగా మాత్రమే చూపబడి యున్నాడు. అపొ.కా. 15:39లో మార్కుగా సంబోధించబడి తరువాత అన్ని స్థలములలోను అనగా కొలొస్స 4:10, ఫిలేమోను 1:24, రెండవ తిమోతి 4:11లలో అదే పేరుతో పిలువబడియుండుట మనము చూడవచ్చును. ఈ సువార్తికుడు యెరూషలేము పట్టణములో నివసించుచున్న ఒక గౌరవనీయురాలైన అన్యజాతికి చెందిన హెల్లేనీయురాలైన మరియ అను ఆమె కుమారుడు. అతని తండ్రిని గూర్చియేమియు తెలియదు గాని, పౌలుకు అతి సన్నిహితుడైన బర్నబాకు దాయాదుడు. అపొస్తలుడైన పేతురుతో యితని తల్లియైన మరియకు మంచి పరిచయము కలిగియుండినట్లు, అపొ.కా.12:12లో పేతురు కారగారము నుండి తిరిగి వచ్చి అతి పరిచయస్థురాలైన ఆమె యింటికి వచ్చినట్లు వ్రాయబడెను. ఈ సువార్తికుడు పేతురుకు అతి సన్నిహితుడుగా నుండుట, పేతురు అతనిని కుమారుడుగా పిలుచుట బహుశా పేతురు ద్వారానే యితడు బాప్తిస్మము పొంది యుండుట, యివన్నియు దానికి ఆధారములు. ఈ మార్కును గూర్చి మొదటగా మనము అపొ.కా. 15:25 వచనములో బర్నబాతో కలిసి యెరూషలేము నుండి క్రీ.శ. 45వ సంవత్సరములో అంతియొకయకు తిరిగివచ్చినప్పుడు అపొస్తలులతో కలిసి వారి ప్రయాణములో వారికి పరిచారకుడుగానుండుట మనము చూడగలము. తరువాత వారితో కుప్ర వరకు వచ్చెను గాని ఎప్పుడైతే వారు తీవ్ర కష్టములను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చెనో అప్పుడు ఏదోసాకుతో అతడు తిరిగి యెరూషలేములో నున్న తన తల్లి యొద్దకు చేరెను. మరల రోమాలో క్రీ.శ. 61-63 సంవత్సరములలో పౌలు జైలులో నున్న సమయములో అతనికెంతో ఆదరణ చూపిన సహచరునిగా పౌలు అతనిని గూర్చి కొలొస్స 4:10, 11; ఫిలేమోను 1:24 లలోను చెప్పియున్నట్లు మనము చూడగలము. రెండవ తిమోతి 4:11లో తిమోతికి లేఖవ్రాయుచు పౌలు, మార్కు దైవ పరిచర్యలో తనకెంతో ఉపయోగకరముగా నుండినందున అతను తన దగ్గరకు వచ్చునప్పుడు మార్కును కూడా తనతో తీసుకొని రావలసినదిగా కోరెను. ఇంతకు మించి క్రొత్తనిబంధన గ్రంథములో మార్కును గూర్చి ఎట్టి సమాచారమును లేదు. తరువాత రోమాలో పౌలు దగ్గరకు పేతురు వెళ్లినపుడు వారి మరణమునకు ముందు వారిని కలసి యుండవచ్చును. వారి మరణానంతరము మార్కు ఐగుప్తుకు వెళ్ళి అలెగ్జాండ్రియాలో సంఘమును స్థాపించి అచట చంపబడినట్లుగా చరిత్ర చెప్పుచున్నది.

Mark

1

సువార్తను గురించి...

ఈసువార్తకు కొన్ని ప్రత్యేకతలు కలవు. సువార్త ప్రతి పేజీలోను పేతురును గూర్చి ఉదహరించబడుట, పేతురు దూకుడుగా ఎంతో ప్రేరణతోను ఉత్సాహముతోను ముందుకు చొరబడుట విశేషములు. ఎంతో మృదువుగాను, వేగముగాను క్రీస్తు బోధలను కళ్లకు కట్టినట్లు వివరించిన సువార్త ఇది. స్పష్టమైన వివరణతో సువార్తనందించుట దీనిలోని మరియొక ప్రత్యేకత. పరిమాణములో చిన్నదైనను మిగిలిన సువార్తలలో లేని కొన్ని వృత్తాంతములు దీనిలో విపులముగా విశదీకరింపబడినవి. ఈ సువార్తలో యేసుక్రీస్తు చేసిన ఘన కార్యములకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇయ్యబడినది. దృశ్య వర్ణణ చిత్రీకరణవిషయములలో యీ సువార్తికుడు చూపిన నైపుణ్యము గొప్పది. మాటలకన్న చేతలకు ప్రాధాన్యత నీయబడిన యీ సువార్తలో యేసుక్రీస్తు చేసిన ఒకే ప్రసంగముతో ఆయన చేసిన ఎన్నో మహత్కార్యములను గూర్చి విపులముగా, వివరముగా విశదీకరించుట జరిగినది. ఆలాగుననే ఆయన చెప్పిన ఉపమానములలో కేవలము నాలుగు ఉపమానములనే వ్రాసి, ఆయన చేసిన పదునెనిమిది మహాద్భుతములను గురించి విపులముగా వ్రాయుట మరియొక విశేషము. ఈ సువార్తను మార్కు రోమాలో రోమా పాఠకులనుద్దేశించి వ్రాసెను.దీనిలో మిగిలిన సువార్తికులవలె ధర్మశాస్త్ర నియమములకు ప్రాముఖ్యత నీయక రోమీయులకు యూదులాచారములను గూర్చియే వివరించుట జరిగినది. మార్కు తన సువార్తలో ఎక్కడా ధర్మశాస్త్ర నియమములను గూర్చి చెప్పలేదు గాని మత్తయి తన సువార్తలో ఎనిమిది సార్లు, లూకా తొమ్మిది సార్లు, యోహాను పదునైదు సార్లు ఉదహరించుట జరిగినది. తన సువార్తను రోమీయుల కొరకు వ్రాయుటచేత, రోమీయులకు వంశావళి కన్న, అధికారమే ముఖ్యమైనది గనుక యేసు జననమును, ఆయన బాల్యమును గూర్చి వ్రాయకుండా యేసుని గూర్చి, ఆయన తుఫానులను, అపవిత్రాత్మలను, నానావిధములైన రోగములను, మరణమును కూడా తన అద్భుతమైన శక్తితో జయించిన వానిగా వర్ణించెను. సువార్త ప్రారంభములో చెప్పబడినట్లుగానే యిది దేవుని కుమారుడైన యేసుక్రీస్తు తన మరణము ద్వారా ప్రజల కనుగ్రహించిన రక్షణను గూర్చిన గొప్ప సువార్త.

చాలామంది విద్వాంసులు యీ సువార్త అన్ని సువార్తలకన్న ముందుగా వ్రాయబడిన సువార్త అనియు, క్రీ.శ. 50-70 మధ్య కాలములో వ్రాయబడినట్లుగాను చెప్పుచున్నారు. ఈ సువార్తలో సుమారు 49 పాత నిబంధన దృష్టాంతములు / సూచనలు ఉదహరించ బడినవి. ఇది దేవుని కుమారుడైన యేసుక్రీస్తు తన మరణ పునరుత్థానముల ద్వారా ప్రజలకు అనుగ్రహించిన రక్షణను గూర్చి గొప్ప సువార్త. ఈ సువార్తలో 678 వచనములు 16 అధ్యాయములుగా విభజించబడినవి.

మార్కు సువార్త - అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-8	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను, అతని సందేశము
1:9-11	యేసుక్రీస్తు బాప్తిస్మము పొందుట - ఆకాశము తెరవబడుట
1:12-13	అరణ్యములో అపవాదిచేత నలువది దినములు శోధింపబడుట
1:14-22	యేసు సువార్త ప్రకటించుట - మొదటి శిష్యులను పిలచుట
1:23-28	సమాజమందిరములో అపవిత్రాత్మపట్టిన వానిని బాగుచేయుట
1:29-34	యేసుక్రీస్తు పేతురు అత్తను, మరి అనేకులను స్వస్థపరచుట
1:35-39	అరణ్య ప్రదేశమునకు వెళ్ళి ఏకాంతముగా ప్రార్థించుట.
1:40-45	యేసుక్రీస్తు కుష్ఠ రోగిని చెయ్యి చాపి ముట్టి స్వస్థపరచుట
2:1-12	యేసు కపెర్నహూములలో పక్షవాయువు గలవానిని బాగుచేయుట
2:13-17	మత్తయిని పిలుచుట, అతని యింట భోజనమునకు కూర్చుండుట
2:18-22	యేసుక్రీస్తు శిష్యులెందుకు ఉపవాసము చేయరు ?
2:23-28	వెన్నెలు త్రుంచి తిన సాగిన శిష్యులను యేసు సమర్థించుట
3:1-5	యేసు సమాజ మందిరము వద్ద ఊచచెయ్యి వానిని స్వస్థపరచుట
3:7-12	ప్రజలు యేసును అనుసరించుట - అనేకులు స్వస్థపరచబడుట
3:13-19	తనకు ఇష్టమైన పన్నెండు మంది అపొస్తలులను ఏర్పరచుకొనుట
3:22-30	సాతాను సహాయముతో యేసు దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడన్న వదంతిని ఖండించుట
3:31-35	దైవ చిత్తము చొప్పున జరిగించువారే నా సహోదరులు
4:1-12	విత్తనములు విత్తు రైతును గూర్చిన ఉపమానము
4:13-20	విత్తనములు విత్తువాని ఉపమానమునకు యేసు అర్థము చెప్పుట
4:21-29	దీపము దీపస్తంభము మీద నుంచబడుటకే.
4:30-32	దేవుని రాజ్యము ఆవగింజను పోలియున్నది
4:35-41	యేసుగాలిని సముద్రమును గద్దించగా మిక్కిలి నిమ్మళమాయెను
5:1-20	గెరాసేనులదేశమున అపవిత్రాత్మ పట్టిన వానిని స్వస్థపరచుట
5:35-43	యాయీరు కుమార్తెను, 12 సం॥ రక్తస్రావ రోగముగల స్త్రీని స్వస్థపరచుట-
6:1-5	యేసుక్రీస్తు నజరేతులో నిరాకరించబడుట
6:7-13	పన్నెండుగురు అపొస్తలుల సేవ
6:14-29	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను మరణము
6:30-32	అపొస్తలులు తిరిగి వచ్చుట

Mark

2

6:33-42	ఐదువేల మందికి ఆహారము పెట్టుట
6:45-52	యేసుక్రీస్తు నీళ్ళమీద నడుచుట
6:53-56	యేసుక్రీస్తు గెన్నేసరెతు దగ్గర స్వస్థపరచుట
7:1-13	పారంపర్యాచరణను గూర్చి యేసుక్రీస్తు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుట
7:14-23	లోపల నుండి బయలువెళ్ళునవే మనుష్యుని అపవిత్రునిగా జేయును
7:24-30	ఫెనియక స్త్రీ యొక్క కుమార్తెను యేసుక్రీస్తు స్వస్థపరచుట
7:31-37	యేసుక్రీస్తు చెవుడు నత్తి గలవానిని బాగుచేయుట
8:1-10	యేసుక్రీస్తు నాలుగు వేలమందికి అద్భుతముగా ఆహారము పెట్టుట
8:11-13	పరిసయ్యులు ఆకాశము నుండి యొక సూచక క్రియ నడుగుట
8:14-21	శిష్యుల గ్రుడ్డితనమును గూర్చి యేసు మందలించుట
8:22-26	బేత్సయిదాలో నొక గ్రుడ్డివానిని స్వస్థపరచుట
8:27-30	పేతురు యేసును క్రీస్తుగా ఒప్పుకొనుట
8:31-33	యేసు తన మరణ పునరుత్థానమును గూర్చి తెలుపుట
8:34-38	తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొనవలెనని యేసుక్రీస్తు హెచ్చరించుట
9:1-13	దేవుని రాజ్యము బలముతో వచ్చుట - క్రీస్తు రూపాంతరము
9:14-29	యేసుక్రీస్తు దయ్యము పట్టిన బాలుని స్వస్థపరచుట
9:30-32	యేసుక్రీస్తు తన మరణమును గూర్చి మరల చెప్పుట
9:33-37	వినయమును గూర్చిన బోధ
9:38-40	ఇతరులను ఆటంకపరచుటకును గూర్చిన మెళకువ
9:41-50	పాపమునకు కారకుడగుట
10:1-12	పరిత్యాగమును (విడాకులను) గూర్చిన ప్రశ్న
10:13-16	యేసుక్రీస్తు చిన్నపిల్లలను ఆశీర్వదించుట
10:17-22	ధనవంతుడు నిత్యజీవమును కోరుట
10:23-31	ఆస్తి గలవారు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట దుర్లభము
10:32-34	యేసుక్రీస్తు తన మరణమును గూర్చి మూడవసారి చెప్పుట
10:35-40	యాకోబు మరియు యోహానుల నివేదన
10:41-45	నిజమైన గొప్పతనము
10:46-52	యేసుక్రీస్తు బర్తిమయికి చూపునిచ్చుట
11:1-11	యేసుక్రీస్తు జయోత్సవములతో యెరూషలేము ప్రవేశించుట

11:12-14	పండ్లు ఫలించని అంజూరపు చెట్టు
11:15-19	యేసుక్రీస్తు దేవాలయమును శుభ్రము చేయుట
11:20-26	విశ్వాసము యొక్క శక్తి
11:27-33	యేసుక్రీస్తు అధికారమును గూర్చి విమర్శకులు ప్రశ్నించుట
12:1-12	ద్రాక్ష తోటను గూర్చిన ఉపమానము
12:13-17	కైసరుకు పన్నిచ్చుట గూర్చి ప్రశ్నించుట
12:18-27	పునరుత్థానమును గూర్చిన ప్రశ్న
12:28-34	ప్రధానమై ఆజ్ఞను గూర్చిన ప్రశ్న
12:35-37	యేసుక్రీస్తు దేవుని కుమారుడు
12:38-40	నిలువుటంగీలు ధరించు శాస్త్రులను గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి
12:41-44	విధవరాలి కానుక
13:1-4	దేవాలయ నాశనము గూర్చి యేసుక్రీస్తు ముందుగా చెప్పుట
13:5-13	ఎవడును మిమ్మును మోస పుచ్చకుండ చూచుకొనుడి.
13:14-23	లోకాంతమును గూర్చి యేసుక్రీస్తు ముందుగా చెప్పుట
13:24-27	మనుష్యకుమారుడు మహా ప్రభావముతోను మహిమతోను వచ్చుట
13:28-37	మెలకువగా నుండుట - ఎక్కువ ఆవశ్యకత
14:1-11	బేతనియలో యేసుక్రీస్తుకు తైలాభిషేకము
14:12-21	యూదా ద్రోహము, పస్కాను సిద్ధపరచుట.
14:22-31	పస్కాను భుజించుట - ప్రభువుతో చివరి రాత్రి భోజనము
14:32-42	యేసు గెత్సేమనేలో ప్రార్థించుచు యేసు దుఃఖపడుట
14:43-52	యేసుక్రీస్తును పట్టుకొనుట
14:53-65	ప్రధాన యాజకుని యెదుట యేసుక్రీస్తు తీర్పునొందుట, అబద్ధసాక్ష్యంను వెదకుట.
14:66-72	పేతురు మూడు సార్లు క్రీస్తునెరుగనని బొంకుట
15:1-14	యేసుక్రీస్తు రోమా గవర్నరైన పిలాతు యెదుట నిలచుట
15:15-21	సైనికులు యేసుక్రీస్తును పరిహసించుట
15:22-32	యేసుక్రీస్తు సిలువ వేయబడుట
15:33-41	యేసుక్రీస్తు మరణము
15:42-47	యేసుక్రీస్తు శరీరము సమాధిలో పెట్టబడుట
16:1-8	యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానము
16:9-13	మగ్దలేనే మరియకు మొదట కనబడుట.
16:14-18	మీరు వెళ్ళి సర్వసృష్టికి సువార్తను ప్రకటించుడి
16:19-20	యేసుక్రీస్తు పరలోకారోహణము

The Gospel According to Mark

మార్కు సువార్త

Mark was the son of Mary, a pious woman of Jerusalem, at whose house the apostles and first Christians assembled Mark was a sister's son to Barnabas, colossians 4:10 ; and #Ac 12:12 shows that he. From Peter's styling him his son, 1 peter 5:13 , the evangelist is supposed to have been converted by that apostle. Thus Mark was closely united with the followers of our Lord, if not himself one of the number. Mark wrote at Rome; some suppose that Peter dictated to him, though the general testimony is, that the apostle having preached at Rome, Mark, who was the apostle's companion, and had a clear understanding of what Peter delivered, was desired to commit the particulars to writing. And we may remark, that the great humility of Peter is very plain where any thing is said about himself. Scarcely an action or a work of Christ is mentioned, at which this apostle was not present, and the minuteness shows that the facts were related by an eye-witness. This Gospel records more of the miracles than of the discourses of our Lord, and though in many things it relates the same things as the Gospel according to St. Matthew, we may reap advantages from reviewing the same events, placed by each of the evangelists in that point of view which most affected his own mind.

MARK 1

The office of John the Baptist. (1-8) 1 The beginning of the gospel
of Jesus Christ, the Son of God; *2* As it is written in the prophets,
Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy
way before thee. *3* The voice of one crying in the wilderness, Prepare
ye the way of the Lord, make his paths straight. *4* John did baptize in
the wilderness, and preach the baptism of repentance for the remission
of sins. *5* And there went out unto him all the land of Judaea, and
they of Jerusalem, and were all baptized of him in the river of Jordan,
confessing their sins. *6* And John was clothed with camel's hair, and
with a girdle of a skin about his loins; and he did eat locusts and wild
honey; *7* And preached, saying, There cometh one mightier than I
after me, the latchet of whose shoes I am not worthy to stoop down
and unloose. *8* I indeed have baptized you with water: but he shall
baptize you with the Holyghost.

మార్కు సువార్త

1వ అధ్యాయము

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను, అతని సందేశము.

(మత్తయి 3:1-12; లూకా 3:1-9, 15-17; యోహాను 1:19-28)

దేవుని కుమారుడైన యేసుక్రీస్తు సువార్త ప్రారంభము. 2 “ఇదిగో నీకు ముందుగా
మార్గము సిద్ధపరచుటకై నా దూతను పంపుచున్నాను.” (మలాకీ 3:1) 3 “ఆలకించుడి.
అడవిలో నొకడు ప్రకటించుచున్నాడు. ఎట్లనగా అరణ్యములో యెహోవాకు మార్గము
సిద్ధపరచుడి. ఎడారిలో మా దేవుని రాజమార్గము సరాళము చేయుడి” (యెషయా 40:3)
4 అని ప్రవక్తలచే వ్రాయబడినట్లు, బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను అరణ్యములో నుండి పాప
క్షమాపణ నిమిత్తము మారుమనస్సు విషయమైన బాప్తిస్మము ప్రకటించుచు వచ్చెను.
5 అంతట యూదయ దేశస్థులందరును, యెరూషలేము ప్రజలందరు బయలుదేరి, ఆయన
యొద్దకు వచ్చి తమ పాపములను ఒప్పుకొనుచు యొర్దాను నదిలో అతనిచేత బాప్తిస్మము
పొందుచుండిరి. 6 ఈ యోహాను ఒంటె రోమములతో చేసిన వస్త్రములు ధరించి, నడుముకు
తోలు దట్టి కట్టుకొని, అడవి తేనెను మిడుతలను ఆహారముగా తీసుకొనుచు జీవించెడివాడు.
7 అతడు “నాకంటె శక్తిమంతుడొకడు నావెనుక వచ్చుచున్నాడు. నేను వంగి ఆయన చెప్పుల
వారును విప్పుటకైనను పాత్రుడను కాను. 8 నేను నీళ్ళతో (నీళ్ళలో) మీకు బాప్తిస్మమిచ్చు
చున్నాను గాని ఆయన పరిశుద్ధాత్మలో (పరిశుద్ధాత్మతో) మీకు బాప్తిస్మమిచ్చున”ని
ప్రకటించుచుండెను.

Isaiah and Malachi each spake concerning the beginning of the gospel of Jesus Christ, in the ministry of John. From these prophets we may observe, that Christ, in his gospel, comes among us, bringing with him a treasure of grace, and a sceptre of government. When God sent his Son into the world, he took care, and when he sends him into the heart, he takes care, to prepare his way before him. John thinks himself unworthy of the meanest office about Christ. The most eminent saints have always been the most humble. They feel their need of Christ's atoning blood and sanctifying Spirit, more than others.

The baptism and temptation of Christ. (9-13) 9 And it came to pass
in those days, that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was
baptized of John in Jordan. *10* And straightway coming up out of the
water, he saw the heavens opened, and the Spirit like a dove
descending upon him: *11* And there came a voice from heaven, saying,
Thou art my beloved Son, in whom I am well pleased. *12* And
immediately the Spirit driveth him into the wilderness. *13* And he
was there in the wilderness forty days, tempted of Satan; and was
with the wild beasts; and the angels ministered unto him.

Mark

4

యేసు బాప్తిస్మము పొందుట - ఆకాశము తెరువబడుట

(మత్తయి 3:13-17; లూకా 3:21-22)

9 ఆ దినములలో యేసు గలిలయలోని నజరేతు నుండి వచ్చి యొర్దానులో
యోహాను చేత బాప్తిస్మము పొందెను. 10 ఆయన నీళ్ళలో నుండి బయటకు వచ్చుచుండగా,
ఆకాశము చీల్చబడి పరిశుద్ధాత్మ పావురము వలె ఆయన మీదికి దిగి వచ్చుట కనబడెను.
11 అప్పుడు ఆకాశము నుండి ఒక స్వరము- “నీవు నా ప్రియ కుమారుడవు, నీయందు
నేనానందించు చున్నాను” అని వినవచ్చెను. 12 అప్పుడాయన పరిశుద్ధాత్మ ప్రేరణతో
అరణ్యములోనికి పోయెను.

అపవాదిచేత శోధింపబడుట.

13 అరణ్యములో ఆయన అపవాదిచేత శోధింపబడుచు నలువది దినములు అరణ్య
మృగములతో కూడా నుండెను, మరియు దేవదూతలాయనకు పరిచర్య చేయుచుండిరి.

Christ's baptism was his first public appearance, after he had long lived unknown. He took upon himself the likeness of sinful flesh; and thus, for our sakes, he sanctified himself, that we also might be sanctified, and be baptized with him, john 17:19 . See how honourably God owned him, when he submitted to John's baptism. He saw the Spirit descending upon him like a dove. We may see heaven opened to us, when we perceive the Spirit descending and working upon us. God's good work in us, is sure evidence of his good will towards us, and preparations for us. As to Christ's temptation, Mark notices his being in the wilderness and that he was with the wild beasts. It was an instance of his Father's care of him, which encouraged him the more that his Father would provide for him.

Christ preaches and calls disciples. (14-22) 14 Now after that
John was put in prison, Jesus came into Galilee, preaching the gospel
of the kingdom of God, *15* And saying, The time is fulfilled, and the
kingdom of God is at hand: repent ye, and believe the gospel. *16* Now
as he walked by the sea of Galilee, he saw Simon and Andrew his
brother casting a net into the sea: for they were fishers. *17* And Jesus
said unto them, Come ye after me, and I will make you to become
fishers of men. *18* And straightway they forsook their nets, and
followed him. *19* And when he had gone a little further thence, he
saw James the son of Zebedee, and John his brother, who also were
in the ship mending their nets. *20* And straightway he called them:
and they left their father Zebedee in the ship with the hired servants,
and went after him. *21* And they went into Capernaum; and straightway
on the sabbath day he entered into the synagogue, and taught. *22* And
they were astonished at his doctrine: for he taught them as one that
had authority, and not as the scribes.

యేసు శిష్యులను పిలుచుట

(మత్తయి 4:12-22; లూకా 4:14-15, 5:1-11)

14 యోహాను చెరసాలలో వేయబడిన తరువాత యేసు గలిలయకు వెళ్ళి సువార్త

ప్రకటించ మొదలు పెట్టెను. 15 “కాలము సంపూర్ణమైయున్నది దేవుని రాజ్యము సమీపించి
యున్నది. మారుమనస్సు పొంది సువార్తను నమ్ముడి” అని ప్రకటించ సాగెను. 16 ఆయన
గలిలయ సముద్రపుటొడ్డునుండి నడచి ఎళ్లుచుండగా వలవేసి చేపలు పట్టుచున్న సీమోనును
అతని సహోదరుడు ఆంద్రెయ కనబడిరి. వారు జాలరులు యేసు వారిని పిలిచి 17 “నా
వెంట రండి, నేను మిమ్మును మనుష్యులను పట్టు జాలరులుగా చేసెదను” అని చెప్పగా,
18 వెంటనే వారు తమ వలలను విడిచి ఆయనను వెంబడించిరి. 19 ఆయన మరి కొంత
దూరము వెళ్ళగా జెబెదయి కుమారుడగు యాకోబును అతని సహోదరుడగు యోహానును
తమ దోనెలో కూర్చుని వలలను సరిచేసుకొనుచుండగా ఆయనకు కనబడిరి. 20 ఆయన
వారిని పిలువగా వారు తమ తండ్రియైన జెబెదయిని దోనెలో జీతగాండ్ర దగ్గర విడిచి
ఆయనను వెంబడించిరి. 21 వారంతా కపెర్నహూము పట్టణానికి వెళ్ళినప్పుడు యేసు
విశ్రాంతి దినమున సమాజమందిరమునకు పోయి బోధింపసాగెను. 22 ఈయన శాస్త్రులవలె
కాక అధికారముగల వానివలె బోధించగా వారంతా ఆశ్చర్యపడిరి.

Jesus began to preach in Galilee, after that John was put in prison. If some be laid aside, others shall be raised up, to carry on the same work. Observe the great truths Christ preached. By repentance we give glory to our Creator whom we have offended; by faith we give glory to our Redeemer who came to save us from our sins. Christ has joined these two together, and let no man think to put them asunder. Christ puts honour upon those who, though mean in this world, are diligent in their business and kind to one another. Industry and unity are good and pleasant, and the Lord Jesus commands a blessing on them. Those whom Christ calls, must leave all to follow him; and by his grace he makes them willing to do so. There is much in the doctrine of Christ that is astonishing; and more we hear it, the more cause we see to admire it.

He casts out an unclean spirit. (23-28) 23 And there was in their
synagogue a man with an unclean spirit; and he cried out, *24* Saying,
Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth?
art thou come to destroy us? I know thee who thou art, the Holy One
of God. *25* And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come
out of him. *26* And when the unclean spirit had torn him, and cried
with a loud voice, he came out of him. *27* And they were all amazed,
insomuch that they questioned among themselves, saying, What thing
is this? what new doctrine is this? for with authority commandeth he
even the unclean spirits, and they do obey him. *28* And immediately
his fame spread abroad throughout all the region round about Galilee.

యేసు అపవిత్రాత్మ పట్టిన వానిని బాగుచేయుట

(లూకా 4:31-37)

23 ఆ సమయమున అపవిత్రాత్మ పట్టిన మనుష్యుడొకడు ఆ సమాజ మందిరములో
నుండెను. 24 వాడు- నజరేయుడవగు యేసూ, మాతో నీకేమి? మమ్ము నశింపజేయ
వచ్చితివా? నీవెవరవో నాకు తెలియును. నీవు దేవుని పరిశుద్ధుడవని కేకలు వేసెను. 25
అందుకు యేసు వానితో- “ఊరకుండుము. 26 వానిని విడిచిపొమ్ము” అని గట్టిగా గద్దింపగా

Mark

5

ఆ అపవిత్రాత్మ వానిని విలవిలలాడించి పెద్ద కేక వేసి వానిని విడిచి పోయెను. 27 అందుకు
అక్కడున్నవారు విస్మయమొంది ఆయన బోధ క్రొత్తగా ఉన్నదనియు, ఆయన అధికారముతో
అపవిత్రాత్మలను ఆజ్ఞాపింపగా అవి ఆయనకు లోబడుచున్నవని ఒకనితో నొకడు చెప్పుకొనిరి.
28 వెంటనే ఆయనను గూర్చిన సమాచారము త్వరలో గలిలయ ప్రాంతమంతటా
వ్యాపించెను.

The devil is an unclean spirit, because he has lost all the purity of his nature, because he acts in direct opposition to the Holy Spirit of God, and by his suggestions defiles the spirits of men. There are many in our assemblies who quietly attend under merely formal teachers; but if the Lord come with faithful ministers and holy doctrine, and by his convincing Spirit, they are ready to say, like this man, What have we to do with thee, Jesus of Nazareth! No disorder could enable a man to know Jesus to be the Holy One of God. He desires to have nothing to do with Jesus, for he despairs of being saved by him, and dreads being destroyed by him. See whose language those speak, that say to the Almighty, Depart from us. This unclean spirit hated and dreaded Christ, because he knew him to be a Holy One; for the carnal mind is enmity against God, especially against his holiness. When Christ by his grace delivers souls out of the hands of Satan, it is not without tumult in the soul; for that spiteful enemy will disquiet those whom he cannot destroy. This put all who saw it upon considering, What is this new doctrine

He heals many diseased. (29-39) 29 And forthwith, when they
were come out of the synagogue, they entered into the house of Simon
and Andrew, with James and John. *30* But Simon's wife's mother lay
sick of a fever, and anon they tell him of her. *31* And he came and
took her by the hand, and lifted her up; and immediately the fever left
her, and she ministered unto them. *32* And at even, when the sun
did set, they brought unto him all that were diseased, and them that
were possessed with devils. *33* And all the city was gathered together
at the door. *34* And he healed many that were sick of divers diseases,
and cast out many devils; and suffered not the devils to speak, because
they knew him. *35* And in the morning, rising up a great while before
day, he went out, and departed into a solitary place, and there prayed.
36 And Simon and they that were with him followed after him. *37* And
when they had found him, they said unto him, All men seek for thee.
38 And he said unto them, Let us go into the next towns, that I may
preach there also: for therefore came I forth. *39* And he preached in
their synagogues throughout all Galilee, and cast out devils.

పేతురు అత్తను, మరియు అనేకులను స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:14-17; లూకా 4:38-41).

29 వారు సమాజమందిరములో నుండి వెళ్ళి యాకోబుతోను, యోహానుతోను
సీమోను, ఆంద్రెయ అనువారి ఇంట ప్రవేశించిరి. 30 సీమోను అత్త జ్వరముతో పడియుండగా
వెంటనే వారామెను గూర్చి ఆయనతో చెప్పినప్పుడు, 31 ఆయన ఆమె దగ్గరకు వచ్చి
చేయిపట్టి ఆమెను లేవనెత్తెను. అంతట జ్వరము ఆమెను వదలెను గనుక ఆమె లేచి వారికి
ఉపచారము చేయసాగెను. 32 సాయంకాలమున ప్రొద్దు గ్రుంకినప్పుడు జనులు సర్వ
రోగములతో బాధపడుచున్నవారిని దయ్యములు పట్టిన వారిని ఆయన యొద్దకు తీసుకొని

వచ్చిరి. 33 అచ్చట జనమంతయు ఆ ఇంటిముందు గుమిగూడి యుండగా, ఆయన
34 నానా విధములైన రోగముల చేత బాధపడుచున్న రోగులను అనేకులను స్వస్థపరచి
అనేకమైన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టెను. ఆ దయ్యములకు తానెవ్వరో తెలుసు గనుక ఆయన
వాటిని మాట్లాడనియ్యలేదు.

యేసు ఏకాంతముగా ప్రార్థించుట

(లూకా 4:42-44)

35 తెల్లవారు జామున ఇంకా చాలా చీకటిగా యున్నప్పుడు యేసు లేచి అరణ్య
ప్రదేశమునకు వెళ్ళి అక్కడ ఏకాంతముగా ప్రార్థించుచుండెను. 36 సీమోనును అతనితో
ఉన్నవారును ఆయనను వెదకుచూ వెళ్ళి, 37 ఆయనను చూచి అందరూ నీ కొరకు
వెదకుచున్నారని చెప్పగా, 38 ఆయన వారితో– "చుట్టు ప్రక్కలనున్న గ్రామములకు వెళ్ళి
ప్రకటించుదము, నేను దానికొరకే గదా ఇక్కడికి వచ్చియున్నాను" అని వారితో చెప్పెను.
39 ఆయన గలిలయయందంతట వారి సమాజ మందిరములలో ప్రకటించుచు
దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచునుండెను.

Wherever Christ comes, he comes to do good. He cures, that we may minister to him, and to others who are his, and for his sake. Those kept from public ordinances by sickness or other real hinderances, may expect the Saviour's gracious presence; he will soothe their sorrows, and abate their pains. Observe how numerous the patients were. When others speed well with Christ, it should quicken us in seeking after him. Christ departed into a solitary place. Though he was in no danger of distraction, or of temptation to vain-glory, yet he retired. Those who have the most business in public, and of the best kind, must yet sometimes be alone with God.

He heals a leper. (40-45) 40 And there came a leper to him,
beseeching him, and kneeling down to him, and saying unto him, If
thou wilt, thou canst make me clean. *41* And Jesus, moved with
compassion, put forth his hand, and touched him, and saith unto
him, I will; be thou clean. *42* And as soon as he had spoken,
immediately the leprosy departed from him, and he was cleansed.
43 And he straitly charged him, and forthwith sent him away; *44* And
saith unto him, See thou say nothing to any man: but go thy way,
shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing those things
which Moses commanded, for a testimony unto them. *45* But he went
out, and began to publish it much, and to blaze abroad the matter,
insomuch that Jesus could no more openly enter into the city, but
was without in desert places: and they came to him from every quarter.

కుష్ఠరోగిని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:1-4, లూకా 5:12-16).

40 ఒక కుష్ఠరోగి ఆయన యొద్దకు వచ్చి ఆయన ఎదుట మోకాళ్ళూని, నీకిష్టమైతే
నన్ను శుద్ధునిగా చేయగలవని ఆయనతో చెప్పి, వేడుకొనగా 41 ఆయన కనికరపడి,
చెయ్యి చాపి వానిని ముట్టి–"నా కిష్టమే, నీవు శుద్ధుడవు కమ్ము" అని వానితో చెప్పెను.

42 వెంటనే కుష్ఠ రోగమతనిని విడువగా వాడు శుద్ధుడాయెను. 43 అప్పుడాయన వానితో
ఆ విషయమెవరికి చెప్పవద్దనియు 44 నీవు పోయి, శుద్ధుడైననందువలన సాక్ష్యార్థమై తన
దేహమును యాజకునకు కనపరచుకొనవలసినదిగాను మోషే నియమించిన కానుకలను
సమర్పించవలసినది గాను అతనిని ఖండితంగా ఆజ్ఞాపించి పంపివేసెను. 45 అయితే
వాడు వెళ్ళి దానిని గూర్చి విస్తారముగా ప్రచురము చేయనారంభించగా, ఆయన యిక
పట్టణములో బహిరంగముగా ప్రవేశింపలేక ఊరుబయట అరణ్య ప్రదేశములో నుండెను.
అన్ని ప్రాంతములనుండి ప్రజలు ఆయన దగ్గరకు వచ్చుచుండిరి.

We have here Christ's cleansing of a leper. It teaches us to apply to the Saviour with great humility, and with full submission to his will, saying, "Lord, if thou wilt," without any doubt of Christ's readiness to help the distressed. See also what to expect from Christ; that according to our faith it shall be to us. The poor leper said, If thou wilt. Christ readily wills favours to those who readily refer themselves to his will. Christ would have nothing done that looked like seeking praise of the people. But no reasons now exist why we should hesitate to spread the praises of Christ.

MARK 2

Christ heals one sick of the palsy. (1-12) 1 And again he entered
into Capernaum after some days; and it was noised that he was in
the house. *2* And straightway many were gathered together, insomuch
that there was no room to receive them, no, not so much as about
the door: and he preached the word unto them. *3* And they come unto
him, bringing one sick of the palsy, which was borne of four. *4* And
when they could not come nigh unto him for the press, they uncovered
the roof where he was: and when they had broken it up, they let down
the bed wherein the sick of the palsy lay. *5* When Jesus saw their
faith, he said unto the sick of the palsy, Son, thy sins be forgiven
thee. *6* But there were certain of the scribes sitting there, and
reasoning in their hearts, *7* Why doth this man thus speak
blasphemies? who can forgive sins but God only? *8* And immediately
when Jesus perceived in his spirit that they so reasoned within
themselves, he said unto them, Why reason ye these things in your
hearts? *9* Whether is it easier to say to the sick of the palsy, Thy sins
be forgiven thee; or to say, Arise, and take up thy bed, and walk?
10 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to
forgive sins, (he saith to the sick of the palsy,) *11* I say unto thee,
Arise, and take up thy bed, and go thy way into thine house. *12* And
immediately he arose, took up the bed, and went forth before them
all; insomuch that they were all amazed, and glorified God, saying,
We never saw it on this fashion.

2వ అధ్యాయము

యేసు పక్షవాయువు గలవానిని బాగుచేయుట

ఆయన కొన్ని దినములైన తరువాత మరల కపెర్నహూముకు వచ్చెను. 2 ఆయన
ఇంట ఉన్నాడని తెలిసి అనేకులు కూడి రాగా అక్కడ చాలినంత స్థలము లేకపోయెను.

ఆయన వారికి వాక్యము బోధించుచుండగా, 3 ఒక పక్షవాయువు గల మనుష్యుని నలుగురు
మోసుకుని ఆయన యొద్దకు తీసుకొనివచ్చిరి. 4 చాలామంది కూడియున్నందున వారాయన
యొద్దకు చేరలేక ఆయన ఉన్న చోట పైకప్పులో సందుచేసి పక్షవాయువు గలవాని ఆ
సందులో గుండా పరుపుతోనే క్రిందికి దింపిరి. 5 యేసు వారి విశ్వాసము చూసి –
“కుమారుడా, నీ పాపములు క్షమింపబడినవి” అని పక్షవాయువు గలవానితో చెప్పెను.
6 శాస్త్రులలో కొందరు అక్కడ కూర్చుని, ఇతడీలాగు ఎట్లు చెప్పుచున్నాడు. 7 ఇది దేవదూషణ
కదా, దేవుడొక్కడే తప్ప పాపములు క్షమించగలవాడెవడని తమ హృదయములో
ఆలోచించుకొనుచుండిరి. 8 వారీలాగు ఆలోచించుకొనుట యేసు తన ఆత్మలో తెలిసికొని
వారితో “ మీ హృదయములలో మీరెందుకీలాగు ఆలోచించుకొను చున్నారు? 9 ఈ
పక్షవాయువుగల వానితో నీ పాపములు క్షమించబడియున్నవని చెప్పుట సులభమా? నీవు
లేచి నీ పరుపెత్తుకొని నడువుమని చెప్పుట సులభమా? 10 అయితే పాపములు క్షమించుటకు
భూమి మీద మనుష్య కుమారునికి అధికారము కలదని మీరు తెలిసికొనవలెను” అని
వారితో చెప్పి, 11 పక్షవాయువు గల వానిని చూచి– “నీవు లేచి నీ పరుపెత్తుకొని ఇంటికి
పొమ్మని నీతో చెప్పుచున్నాను” అనెను. 12 వెంటనే అతడు లేచి పరుపెత్తుకొని వారందరి
యెదుట నడచుచు పోవగా వారందరు విభ్రాంతినొంది మనము ఇటువంటి కార్యములు
ఎన్నడును చూలేదని చెప్పుకొనుచు దేవుని మహిమపరచిరి.

True faith and strong faith may work in various ways; but it shall be accepted and approved by Jesus Christ. Sin is the cause of all our pains and sicknesses. The way to remove the effect, is to take away the cause. Pardon of sin strikes at the root of all diseases. Christ proved his power to forgive sin, by showing his power to cure the man sick of the palsy. And his curing diseases was a figure of his pardoning sin, for sin is the disease of the soul; when it is pardoned, it is healed. When we see what Christ does in healing souls, we must own that we never saw the like. Most men think themselves whole; they feel no need of a physician, therefore despise or neglect Christ and his gospel. But the convinced, humbled sinner, who despairs of all help, excepting from the Saviour, will show his faith by applying to him without delay.

Levi's call, and the entertainment given to Jesus. (13-17) 13 And he
went forth again by the sea side; and all the multitude resorted unto
him, and he taught them. *14* And as he passed by, he saw Levi the
son of Alphaeus sitting at the receipt of custom, and said unto him,
Follow me. And he arose and followed him. *15* And it came to pass,
that, as Jesus sat at meat in his house, many publicans and sinners
sat also together with Jesus and his disciples: for there were many,
and they followed him. *16* And when the scribes and Pharisees saw
him eat with publicans and sinners, they said unto his disciples,
How is it that he eateth and drinketh with publicans and sinners?
17 When Jesus heard it, he saith unto them, They that are whole
have no need of the physician, but they that are sick: I came not to
call the righteous, but sinners to repentance.

Mark

7

మత్తయిని పిలుచుట

(మత్తయి 9:9–13; లూకా 5:27–32)

13 ఆయన సముద్ర తీరమున మరల నడచి వెళ్ళుచుండగా జనులందరు ఆయన
దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆయన వారికి బోధించెను. 14 ఆయన ఆ మార్గమున వెళ్ళుచు,
సుంకపు మెట్టు నొద్ద కూర్చునియున్న అల్ఫయి కుమారుడైన లేవిని చూచి నీవు నన్ను
వెంబడింపుమనగా అతడు లేచి ఆయనను వెంబడించెను. 15 అతని ఇంట ఆయన
భోజనమునకు కూర్చుండియుండగా సుంకరులును పాపులును అనేకులు యేసుతోను ఆయన
శిష్యులతోను కూర్చుండియుండిరి. వారిలో చాలామంది ఆయనను వెంబడించువారు.
16 పరిసయ్యులలో నున్న శాస్త్రులు ఆయన సుంకరు లతోను, పాపులతోను కలసి
భుజించుచున్నాడేమని ఆయన శిష్యులతో అడుగగా, 17 యేసు ఆ మాటలు విని– “రోగులకే
గాని ఆరోగ్యముగలవారికి వైద్యుడక్కరలేదు; నేను పాపులనే పిలువ వచ్చితిని గాని
నీతిమంతులను పిలువరాలేదు” అని వారితో చెప్పెను.

Matthew was not a good character, or else, being a Jew, he would never have been a publican, that is, a tax-gatherer for the Romans. However, Christ called this publican to follow him. With God, through Christ, there is mercy to pardon the greatest sins, and grace to change the greatest sinners, and make them holy. A faithful, fair-dealing publican was rare. And because the Jews had a particular hatred to an office which proved that they were subject to the Romans, they gave these tax-gatherers an ill name. But such as these our blessed Lord did not hesitate to converse with, when he appeared in the likeness of sinful flesh. And it is no new thing for that which is both well done and well designed, to be slandered, and turned to the reproach of the wisest and best of men. Christ would not withdraw, though the Pharisees were offended.

Why Christ's disciples did not fast. (18-22) 18 And the disciples
of John and of the Pharisees used to fast: and they come and say
unto him, Why do the disciples of John and of the Pharisees fast, but
thy disciples fast not? *19* And Jesus said unto them, Can the children
of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? as long
as they have the bridegroom with them, they cannot fast. *20* But the
days will come, when the bridegroom shall be taken away from them,
and then shall they fast in those days. *21* No man also seweth a
piece of new cloth n an old garment: else the new piece that filled it
up taketh away from the old, and the rent is made worse. *22* And no
man putteth new wine into old bottles: else the new wine doth burst
the bottles, and the wine is spilled, and the bottles will be marred:
but new wine must be put into new bottles

ఉపవాసములను గూర్చి ప్రశ్న

(మత్తయి 9:14–17, లూకా 6:1–5)

18 ఆ రోజులలో యోహాను శిష్యులును, పరిసయ్యులును ఉపవాసము
చేయుచుండెడి వారు. వారిలో కొందరాయన దగ్గరకు వచ్చి– యోహాను శిష్యులును,

పరిసయ్యుల శిష్యులును ఉపవాసము చేసెదరు గాని నీ శిష్యులు ఉపవాసము ఎందుకు చేయరని అడుగగా, 19 యేసు– “పెండ్లి కుమారుడు తమతో కూడ వున్న కాలమున పెండ్లి యింటివారు ఉపవాసము చేయదగునా? పెండ్లి కుమారుడు తమతో ఉన్నంత కాలము ఉపవాసము చేయదగదు, గాని 20 పెండ్లి కుమారుడు వారి యొద్దనుండి కొనిపోబడు దినములు వచ్చును ఆ దినములలోనే వారు ఉపవాసము చేసెదరు. 21 ఎవడును పాత బట్టకు క్రొత్త గుడ్డ మాసిక వేయడు. వేసిన యెడల ఆ క్రొత్త మాసిక పాత బట్టను వెలితిపరచును. చినుగు మరి ఎక్కువగును. 22 ఎవడును పాత తిత్తులలో క్రొత్త ద్రాక్షారసము పోయడు. పోసిన యెడల ద్రాక్షారసము ఆ తిత్తులను పిగుల్చును. రసమును, తిత్తులను చెడిపోవును. అందుకే క్రొత్త ద్రాక్షారసము క్రొత్త తిత్తులలోనే పోయవలెను” అని చెప్పెను.

Strict professors are apt to blame all that do not fully come up to their own views. Christ did not escape slanders; we should be willing to bear them, as well as careful not to deserve them; but should attend to every part of our duty in its proper order and season.

He justifies his disciples for plucking corn on the sabbath. (23-28) *23* And it came to pass, that he went through the corn fields on the sabbath day; and his disciples began, as they went, to pluck the ears of corn. *24* And the Pharisees said unto him, Behold, why do they on the sabbath day that which is not lawful? *25* And he said unto them, Have ye never read what David did, when he had need, and was an hungred, he, and they that were with him? *26* How he went into the house of God in the days of Abiathar the high priest, and did eat the shewbread, which is not lawful to eat but for the priests, and gave also to them which were with him? *27* And he said unto them, The sabbath was made for man, and not man for the sabbath: *28* Therefore the Son of man is Lord also of the sabbath.

విశ్రాంతి దినాచరణ గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 12:1-8, లూకా 6:1-5)

23 ఆయన విశ్రాంతి దినమున పంటచేలలో బడి వెళ్ళుచుండగా మార్గములో శిష్యులు పంట వెన్నులు త్రుంచుచుండిరి. 24 అందుకు పరిసయ్యులు యేసుతో– విశ్రాంతి దినమున చేయకూడనిది నీ శిష్యులేల చేయుచున్నారని యడుగగా, 25 యేసు వారితో– “తానును తనతో నున్నవారును ఆకలిగొనినందున దావీదునకు అవసరము వచ్చినప్పుడు అతడు చేసినది మీరెరుగరా? 26 అబ్యాతారు ప్రధాన యాజకుడైయుండగా దైవ మందిరములోనికి వెళ్ళి యాజకులే గాని ఇతరులు తినకూడని సముఖపు రొట్టెలు తాను తిని తనతో ఉన్నవారికిచ్చెను గదా?” అని చెప్పెను. । మరియు 27 “విశ్రాంతి దినము మనుష్యుల కొరకే నియమించబడెను గాని మనుష్యులు విశ్రాంతి దినము కొరకు నియమింప బడలేదు. 28 అందువలన మనుష్య కుమారుడు విశ్రాంతి దినమునకు ప్రభువైయున్నాడు” అని వారితో చెప్పెను.

The sabbath is a sacred and Divine institution; a privilege and benefit, not a task and drudgery. God never designed it to be a burden to us, therefore we must not make it so to ourselves. The sabbath was instituted for the good of mankind, as living in society, having many wants and troubles, preparing for a state of happiness or misery. Man was not made for the sabbath, as if his keeping it could be of service to God, nor was he commanded to keep it outward observances to his real hurt. Every observance respecting it, is to be interpreted by the rule of mercy.

MARK 3

The withered hand healed. (1-5) 1 And he entered again into the synagogue; and there was a man there which had a withered hand. *2* And they watched him, whether he would heal him on the sabbath day; that they might accuse him. *3* And he saith unto the man which had the withered hand, Stand forth. *4* And he saith unto them, Is it lawful to do good on the sabbath days, or to do evil? to save life, or to kill? But they held their peace. *5* And when he had looked round about on them with anger, being grieved for the hardness of their hearts, he saith unto the man, Stretch forth thine hand. And he stretched it out: and his hand was restored whole as the other.

3వ అధ్యాయము

ఊచచెయ్యిగల వానిని స్వస్థపరచుట.

ఆయన సమాజమందిరమునకు మరల వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ ఊచచెయ్యిగల వాడు ఒకడుండెను 2 అక్కడనున్నవారు ఆయన మీద నేరము మోపదలచి విశ్రాంతి దినము వాడిని ఆయన స్వస్థపరచునేమో యని ఆయనను కనిపెట్టుచుండిరి. 3 ఆయన “నీవు లేచి మధ్యను నిలువు” మని ఊచచేయి గల వానితో చెప్పి, అక్కడనున్న వారిని చూచి– 4 “విశ్రాంతి దినమున మేలు చేయుట ధర్మమా, కీడుచేయుట ధర్మమా? ప్రాణ రక్షణ ధర్మమా, ప్రాణ హత్య ధర్మమా?” అని అడిగెను. అందుకు వారు ఊరకుండిరి. 5 ఆయన వారి హృదయ కాఠిన్యమునకు దుఃఖపడి, కోపముతో వారిని కలయజూచి “నీ చెయ్యి చాపుము” అని ఆ మనుష్యునితో చెప్పెను. అతడు తన చెయ్యి చాపగా అది బాగుపడెను. 6 పరిసయ్యులు వెలుపలికి పోయి, వెంటనే హేరోదీయులతో కలుసుకొని ఆయననేలాగు సంహరింతుమాయని ఆయనకు విరోధముగా ఆలోచన చేసిరి.

This man's case was piteous; he had a withered hand, which disabled him from working for his living; and those that are so, are the most proper objects of charity. Let those be helped that cannot help themselves. But stubborn infidels, when they can say nothing against the truth, yet will not yield. We hear what is said amiss, and see what is done amiss; but Christ looks at the root of bitterness in the heart, the blindness and hardness of that, and is grieved. Let hard-hearted sinners tremble to think of the anger with which he will look upon them shortly, when the day of his wrath comes. The great healing day now is the sabbath, and the healing place the house of prayer; but the healing power is of Christ. The gospel command is like that recorded here: though our hands are withered, yet, if we will not stretch them out, it is our own fault that we are not healed. But if we are healed, Christ, his power and grace, must have all the glory.

The people resort to Christ. (6-12) 6 And the Pharisees went forth, and
straightway took counsel with the Herodians against him, how they
might destroy him. *7* But Jesus withdrew himself with his disciples
to the sea: and a great multitude from Galilee followed him, and from
Judaea, *8* And from Jerusalem, and from Idumaea, and from beyond
Jordan; and they about Tyre and Sidon, a great multitude, when they
had heard what great things he did, came unto him. *9* And he spake
to his disciples, that a small ship should wait on him because of the
multitude, lest they should throng him. *10* For he had healed many;
insomuch that they pressed upon him for to touch him, as many as
had plagues. *11* And unclean spirits, when they saw him, fell down
before him, and cried, saying, Thou art the Son of God. *12* And he
straitly charged them that they should not make him known.

ప్రజలు యేసును అనుసరించుట - ఆయన అనేకులను స్వస్థపరచుట.

7 యేసు తన శిష్యులతో కలసి సముద్రమునొద్దకు వెళ్ళగా గలిలయ నుండి వచ్చిన
గొప్ప జనసమూహము ఆయనను వెంబడించెను. 8 ఆయన ఎన్నో గొప్ప కార్యములను
చేయుచున్నాడని విని జనులు యూదయ నుండియు, యెరూషలేము నుండియు,
ఇదూమయనుండియు, యోర్దాను అవతలి నుండియు తూరు సీదోను అను పట్టణ
ప్రాంతములనుండియు ఆయన యొద్దకు గుంపులు, గుంపులుగా వచ్చిరి. 9 జనులు
గుంపులుగానుండి అక్కడ ప్రదేశమంతయు ఇరుకుగా నున్నందున, ఆయన తనకొక దోనె
సిద్ధపరచవలసినదిగా తన శిష్యులకు చెప్పెను. 10 ఆయన అనేకులను స్వస్థపరచెను గనుక
రోగపీడితులైన వారందరు ఆయనను ముట్టుకొనవలెనని ఆయన మీద పడుచుండిరి. 11
అపవిత్రాత్మలు పట్టినవారు ఆయనను చూడగానే ఆయన యెదుట సాగిలపడి- నీవు దేవుని
కుమారుడవని చెప్పుచూ కేకలు వేసిరి. 12 తన్ను ప్రసిద్ధి చేయవద్దని ఆయన అందరికిని
ఖండితముగా ఆజ్ఞాపించెను.

All our sicknesses and calamities spring from the anger of God against our sins. Their removal, or the making them blessings to us, was purchased to us by the blood of Christ. But the plagues and diseases of our souls, of our hearts, are chiefly to be dreaded; and He can heal them also by a word.

The apostles called. (13-21) 13 And he goeth up into a mountain,
and calleth unto him whom he would: and they came unto him. *14* And
he ordained twelve, that they should be with him, and that he might
send them forth to preach, *15* And to have power to heal sicknesses,
and to cast out devils: *16* And Simon he surnamed Peter; *17* And James
the son of Zebedee, and John the brother of James; and he surnamed
them Boanerges, which is, The sons of thunder: *18* And Andrew, and
Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and James the
son of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the Canaanite, *19* And
Judas Iscariot, which also betrayed him: and they went into n house.
20 And the multitude cometh together again, so that they could not
so much as eat bread. *21* And when his friends ard of it, they went
out to lay hold on him: for they said, He is beside himself.

పన్నెండుమంది అపొస్తలులను ఏర్పరచుకొనుట

(మత్తయి 10:1-4, లూకా 6:12-16)

13 ఆయన కొండయెక్కి తన కిష్టమైన వారిని కొందరిని పిలువగా వారాయన
వద్దకు వచ్చిరి.14 వారు తనతో ఉండునట్లును, దయ్యములను వెళ్ళగొట్టు అధికారము
గలవారై సువార్త ప్రకటించుటకును వారిని పంపవలెనని 15 ఆయన పన్నెండుమందిని
నియమించెను. 16 వారెవరనగా ఆయన పేతురను పేరు పెట్టిన సీమోను, 17 జెబెదయి
కుమారుడగు యాకోబు, అతని సహోదరుడగు యోహాను, వీరిద్దరికి ఆయన బొయనేర్గెసు
(ఉరుముకు పుత్రులు) అని పేరు పెట్టెను. 18 అంద్రెయ, ఫిలిప్పు, బర్తొలొమయి, మత్తయి,
తోమా, అల్ఫయి కుమారుడగు యాకోబు, తద్దయి, కనానీయుడైన సీమోను 19 ఆయనను
అప్పగించిన ఇస్కరియోతు యూదా అను వారు. 20 ఆయన ఇంటిలోనికి వచ్చినప్పుడు
జనులు మరలా గుంపులుగా వచ్చియున్నందున వారికి భోజనము చేయుటకు కూడా
వీలులేకపోయెను. 21 ప్రజలలో కొందరు ఆయనకు మతి చలించినదని చెప్పగా దానిని
విని ఆయన యింటివారు ఆయనను తీసికొని పోవుటకు వచ్చిరి.

Christ calls whom he will; for his grace is his own. He had called the apostles to separate themselves from the crowd, and they came unto him. He now gave them power to heal sicknesses, and to cast out devils. May the Lord send forth more and more of those who have been with him, and have learned of him to preach his gospel, to be instruments in his blessed work. Those whose hearts are enlarged in the work of God, can easily bear with what is inconvenient to themselves, and will rather lose a meal than an opportunity of doing good. Those who go on with zeal in the work of God, must expect hinderances, both from the hatred of enemies, and mistaken affections of friends, and need to guard against both.

The blasphemy of the scribes. (22-30) 22 And the scribes which
came down from Jerusalem said, He hath Beelzebub, and by the prince
of the devils casteth he out devils. *23* And he called them unto him,
and said unto them in parables, How can Satan cast out Satan? *24* And
if a kingdom be divided against itself, that kingdom cannot stand.
25 And if a house be divided against itself, that house cannot stand.
26 And if Satan rise up against himself, and be divided, he cannot
stand, but hath an end. *27* No man can enter into a strong man's
house, and spoil his goods, except he will first bind the strong man;
and then he will spoil his house. *28* Verily I say unto you, All sins
shall be forgiven unto the sons of men, and blasphemies wherewith
soever they shall blaspheme: *29* But he that shall blaspheme against
the Holy Ghost hath never forgiveness, but is in danger of eternal
damnation: *30* Because they said, He hath an unclean spirit.

సాతాను సహాయముతో యేసు దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడనువాదమునకు యేసు యిచ్చిన ప్రత్యుత్తరము

(మత్తయి 12:22-32, లూకా 11:14-23; 12-10)

22 యెరూషలేమునుండి వచ్చిన శాస్త్రులు, ఆయనకు బయల్జెబూలు దయ్యము
పట్టినది గనుక దయ్యాల రాజు అధికారముతో ఆయన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడు

అని చెప్పగా 23 అప్పుడు ఆయన వారిని తన యొద్దకు పిలిచి ఉపమానరీతిగా వారితో
ఇట్లనెను– "సాతాను సాతానునేలాగు వెళ్ళగొట్టును? 24 ఒక రాజ్యము తనకు తానే
విరోధముగా వేరుపడిన యెడల ఆ రాజ్యము నిలువనేరదు. 25 ఒక యిల్లు తనకు తానే
విరోధముగా వేరుపడిన యెడల ఆ యిల్లు నిలువనేరదు. 26 సాతాను తనకు తానే
విరోధముగా లేచి వేరుపడిన యెడల వాడు నిలువలేక కడతేరును. 27 ఒకడు బలవంతుడైన
వాని యింటిలో కన్నము వేయదలచిన యెడల ముందు ఆ బలవంతుని బంధించవలెను
అప్పుడే అతని యింటిని దోచుకొనగలడు. 28 సమస్త పాపములును మనుష్యులు చేయు
దూషణలును క్షమించబడును గాని 29 పరిశుద్ధాత్మ విషయము దూషణ చేయు వాడెన్నటికిని
క్షమింపబడక శాశ్వతమైన నిత్య పాపము చేసినవాడుగా పరిగణింపబడును" అని చెప్పెను.
30 శాస్త్రులు ఆయన దయ్యముపట్టిన కారణముగా ఆయన వారితో ఇట్లు చెప్పవలసివచ్చెను.

It was plain that the doctrine of Christ had a direct tendency to break the devil's power; and it was as plain, that casting of him out of the bodies of people, confirmed that doctrine; therefore Satan could not support such a design. Christ gave an awful warning against speaking such dangerous words. It is true the gospel promises, because Christ has purchased, forgiveness for the greatest sins and sinners; but by this sin, they would oppose the gifts of the Holy Ghost after Christ's ascension. Such is the enmity of the heart, that unconverted men pretend believers are doing Satan's work, when sinners are brought to repentance and newness of life.

Christ's relatives. (31-35) 31 There came then his brethren and
his mother, and, standing without, sent unto him, calling him. *32* And
the multitude sat about him, and they said unto him, Behold, thy
mother and thy brethren without seek for thee. *33* And he answered
them, saying, Who is my mother, or my brethren? *34* And he looked
round about on them which sat about him, and said, Behold my mother
and my brethren! *35* For whosoever shall do the will of God, the same
is my brother, and my sister, and mother.

నిజమైన సహోదరులు

(మత్తయి 12:46–50; లూకా 8:19–21)

31 యేసు తల్లియు సహోదరులును వచ్చి బయట నిలిచి ఆయనను పిలువ నంపిరి,
జనులు గుంపులు గుంపులుగా చుట్టూ వున్నందున ఒకడు వచ్చి– 32 యేసు తల్లియు
సోదరులును వచ్చి వెలుపల ఆయన కొరకు వేచియున్నారని చెప్పగా, ఆయన– 33 "నా
తల్లి నా సహోదరులు ఎవరు ?" అని 34 తన చుట్టూ వున్న వారిని కలయ జూచి "వీరే నా
తల్లి నా సహోదరులు, 35 దైవ చిత్తము చొప్పున జరిగించువారే నా సహోదరుడును,
సహోదరియు నా తల్లియు" అని చెప్పెను.

It is a great comfort to all true Christians, that they are dearer to Christ than mother, brother, or sister as such, merely as relations in the flesh would have been, even had they been holy. Blessed be God, this great and gracious privilege is ours even now; for though Christ's bodily presence cannot be enjoyed by us, his spiritual presence is not denied us.

Mark

10

MARK 4

The parable of the sower. (1-20) 1 And he began again to teach by
the sea side: and there was gathered unto him a great multitude, so
that he entered into a ship, and sat in the sea; and the whole
multitude was by the sea on the land. *2* And he taught them many
things by parables, and said unto them in his doctrine, *3* Hearken;
Behold, there went out a sower to sow: *4* And it came to pass, as he
sowed, some fell by the way side, and the fowls of the air came and
devoured it up. *5* And some fell on stony ground, where it had not
much earth; and immediately it sprang up, because it had no depth of
earth: *6* But when the sun was up, it was scorched; and because it
had no root, it withered away. *7* And some fell among thorns, and the
thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit. *8* And other fell
on good ground, and did yield fruit that sprang up and increased; and
brought forth, some thirty, and some sixty, and some an hundred.
9 And he said unto them, He that hath ears to hear, let him hear.
10 And when he was alone, they that were about him with the twelve
asked of him the parable. *11* And he said unto them, Unto you it is
given to know the mystery of the kingdom of God: but unto them that
are without, all these things are done in parables: *12* That seeing
they may see, and not perceive; and hearing they may hear, and not
understand; lest at any time they should be converted, and their
sins should be forgiven them. *13* And he said unto them, Know ye not
this parable? and how then will ye know all parables? *14* The sower
soweth the word. *15* And these are they by the way side, where the
word is sown; but when they have heard, Satan cometh immediately,
and taketh away the word that was sown in their hearts. *16* And these
are they likewise which are sown on stony ground; who, when they
have heard the word, immediately receive it with gladness; *17* And
have no root in themselves, and so endure but for a time: afterward,
when affliction or persecution ariseth for the word's sake, immediately
they are offended. *8* And these are they which are sown among thorns;
such as hear the word, *19* And the cares of this world, and the
deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in,
choke the word, and it becometh unfruitful. *20* And these are they
which are sown on good ground; such as hear the word, and receive it,
and bring forth fruit, some thirtyfold, some sixty, and some an hundred.

4వ అధ్యాయము

రైతును గూర్చిన ఉపమానము

(మత్తయి 13:1–9; లూకా 8:4–8)

ఆయన సముద్ర తీరమున తిరిగి బోధింప నారంభింపగా బహు జనులాయన
చుట్టూ మూగి యున్నందున ఆయన సముద్రములో ఒక దోనె నెక్కి కూర్చొనగా జనులందరు
సముద్ర తీరమున నేల మీద నుండిరి. 2 ఆయన ఉపమాన రీతిగా చాలా సంగతులను
వారికి బోధించుచు వారితో ఇట్లనెను– " వినుడి 3 ఒక రైతు విత్తనములు తీసుకొని
విత్తుటకు బయలు వెళ్ళెను. 4 అతడు విత్తుచుండగా కొన్ని విత్తనములు త్రోవ ప్రక్కన

పడెను. 5 ఆకాశ పక్షులు వచ్చి వాటిని మ్రింగి వేసెను. । కొన్ని విత్తనములు మన్ను లేని రాతి నేలను పడెను, అవి వెంటనే మొలిచెను కాని మన్ను లోతుగా లేనందున 6 సూర్యుడు ఉదయింపగానే ఆ వేడికి మాడిపోయి వేరు లేనందున ఎండిపోయెను. 7 కొన్ని ముండ్ల పొదలలో పడెను, ముండ్ల పొదలు ఎదిగి వాటి నణచి వేసెను గనుక అవి ఫలింపలేదు. 8 కొన్ని విత్తనములు మంచి నేలను పడెను. అవి మొలకెత్తి ఎదిగి ముప్పదంతలు గాను, అరువదంతలు, గాను నూరంతలు గాను ఫలించెను. 9 వినుటకు చెవులున్నవాడు వినును గాక" అని చెప్పెను. 10 ఆయన ఏకాంతముగా ఉన్నప్పుడు ఆయన పన్నెండు మంది శిష్యులు, వారితో కూడా ఉన్నవారు వచ్చి ఆ ఉపమానభావమును తెలుసుకొన గోరిరి. 11 అందుకాయన "దేవుని రాజ్య మర్మము తెలిసికొనుట మీకు అనుగ్రహింపబడినది, 12 గాని ప్రవక్త చెప్పినట్లుగా వారు

"నిత్యము వినుచుందురు గాని గ్రహింపకుందురు.
నిత్యము చూచుచుందురుగాని తెలిసికొనకుందురు;" (యెషయా 6:9)
"వెలుపల నుండువారు ఒక వేళ దేవునివైపు తిరిగి పాప క్షమాపణ
పొందుదురని, వారు చూచుటకైతే చూచియు కనుగొనకను, వినుటకైతే వినియును గ్రహింపకయు ఉండుటకును వారికి అన్నియు ఉపమాన రీతిగా బోధింపబడుచున్నవి" అని వారితో చెప్పెను.

విత్తువాని ఉపమానమునకు యేసు అర్థము చెప్పుట

(మత్తయి 13:18-23; లూకా 8:11-15)

13 మరియు ఆయన వారితో "ఈ ఉపమానము మీకు తెలియదా ? ఆలాగైతే ఉపమానములన్నియు మీకేలాగు తెలియును? అనెను. 14 విత్తువాడు వాక్యము విత్తుచున్నాడు. 15 త్రోవ ప్రక్కననుండు వారెవరనగా- వాక్యము వారిలో విత్తబడును గాని వినిన వెంటనే సాతాను వచ్చి విత్తబడిన వాక్యమును ఎత్తికొనిపోవును. 16 రాతి నేలను విత్తబడిన వారెవరనగా, వాక్యము విని సంతోషముగా అంగీకరించువారు. 17 అయితే వారిలో వేరు లేనందున కొంత కాలము వారు నిలుతురు కాని వాక్యము నిమిత్తము శ్రమయైనను హింసయైనను కలుగగానే వారు అభ్యంతర పడుదురు, దాన్ని వెంటనే వదలి వేయుదురు. 18 ఇతరులు ముండ్ల పొదలలో విత్తబడినవారు. 19 వీరు వాక్యము విందురు గాని ఐహిక విచారములు, ధనమోసమును మరియు ఇతరమైన అపేక్షలును లోపల చొచ్చి వాక్యమును అణచివేయుట వలన అది నిష్ఫలమగును. 20 మంచి నేలను విత్తబడిన వారెవరనగా- వాక్యము విని, దానినంగీకరించి ముప్పదంతలుగాను, అరువ దంతలుగాను నూరంతలు గాను ఫలించువారు" అని చెప్పెను.

This parable contained instruction so important, that all capable of hearing were bound to attend to it. There are many things we are concerned to know; and if we understand not the plain truths of the gospel, how shall we learn those more difficult! It will help us to value the privileges we enjoy as disciples of Christ, if we seriously

Mark

11

consider the deplorable state of all who have not such privileges. In the great field of the church, the word of God is dispensed to all. Of the many that hear the word of the gospel, but few receive it, so as to bring forth fruit. Many are much affected with the word for the present, who yet receive no abiding benefit. The word does not leave abiding impressions upon the minds of men, because their hearts are not duly disposed to receive it. The devil is very busy about careless hearers, as the fowls of the air go about the seed that lies above ground. Many continue in a barren, false profession, and go down to hell. Impressions that are not deep, will not last. Many do not mind heart-work, without which religion is nothing. Others are hindered from profiting by the word of God, by abundance of the world. And those who have but little of the world, may yet be ruined by indulging the body. God expects and requires fruit from those who enjoy the gospel, a temper of mind and Christian graces daily exercised, Christian duties duly performed. Let us look to the Lord, that by his new-creating grace our hearts may become good ground, and that the good seed of the word may produce in our lives those good words and works which are through Jesus Christ, to the praise and glory of God the Father.

Other parables. (21-34) 21 And he said unto them, Is a candle brought to be put under a bushel, or under a bed? and not to be set on a candlestick? *22* For there is nothing hid, which shall not be manifested; neither was any thing kept secret, but that it should come abroad. *23* If any man have ears to hear, let him hear. *24* And he said unto them, Take heed what ye hear: with what measure ye mete, it shall be measured to you: and unto you that hear shall more be given. *25* For he that hath, to him shall be given: and he that hath not, from him shall be taken even that which he hath. *26* And he said, So is the kingdom of God, as if a man should cast seed into the ground; *27* And should sleep, and rise night and day, and the seed should spring and grow up, he knoweth not how. *28* For the earth bringeth forth fruit of herself; first the blade, then the ear, after that the full corn in the ear. *29* But when the fruit is brought forth, immediately he putteth in the sickle, because the harvest is come. *30* And he said, Whereunto shall we liken the kingdom of God? or with what comparison shall we compare it? *31* It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth: *32* But when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all herbs, and shooteth out great branches; so that the fowls of the air may lodge under the shadow of it. *33* And with many such parables spake he the word unto them, as they were able to hear it. *34* But without a parable spake he not unto them: and when they were alone, he expounded all things to his disciples.

దీప స్తంభము

(లూకా 8:16-18)

21 యేసు వారితో ఇట్లనెను- "దీపము దీపస్తంభము మీద ఉంచబడుటకే గాని కుంచము క్రిందనో మంచము క్రిందనో ఉంచబడుటకు గాదు. 22 రహస్యమైనవన్నియు బయలుపరచబడకపోవు. దాచబడినవన్నియు బహిరంగము చేయబడును. 23 వినుటకు చెవులున్నవాడు వినును గాక. మరియు ఆయన- 24 మీరు ఏమి వినుచున్నారో జాగ్రత్తగా

చూచుకొనుడి. మీరెట్టి కొలతతో కొలుచుదురో మీకును అట్టి కొలతతోనే కొలవబడును.
మరి ఎక్కువగా మీకీయబడును. 25 కలిగిన వానికి ఇయ్యబడును, లేని వాని నొద్ద నుండి
వానికున్న కొంచెమును తీసివేయబడును. 26 మరియు ఆయన ఒక మనుష్యుడు భూమిలో
విత్తనము చల్లి రాత్రింబవళ్ళు నిదిరించుచు, మేల్కొనుచు ఉండగా 27 వానికి తెలియని
రీతిలో ఆ విత్తనము మొలిచి పెరిగినట్లే దేవుని రాజ్యమున్నది. 28 భూమి మొదట మొలకను
తరువాత వెన్నును అటు తరువాత వెన్నులో ముదురు గింజలను తనంతట తానే పంటను
పండిస్తుంది. 29 కోతకాలము వచ్చినప్పుడు సేద్యగాడు వెంటనే కొడవలిపెట్టి కోయును."
అని చెప్పెను.

అవగింజ ఉపమానము

(మత్తయి 13:31-35; లూకా 13:18-19)

30 "దేవుని రాజ్యమునెట్లు పోల్చెదము. ఏ ఉపమానముతో దానిని వర్ణించెదము?
31 దేవుని రాజ్యము ఆవగింజను పోలియున్నది. అది భూమిలో విత్తబడినప్పుడు,
విత్తనములన్నిటి కంటె చిన్నదే గాని 32 విత్తబడిన తరువాత అది మొలిచి, ఎదిగి కూర
మొక్కలన్నిటికన్న పెద్దదై గొప్ప కొమ్మలు వేయును గనుక దాని కొమ్మలు ఆకాశ పక్షులకు
నీడనిచ్చును" అని చెప్పెను. 33 ఈ విధముగా యేసు వారు వినుటకు శక్తి కలిగిన కొలది
ఉపమానములను చెప్పుచు, వారికి వాక్యము బోధించెను. 34 ఉపమానము లేకుండా
వారికి ఏమీ బోధించలేదు. ఆయన ఒంటరిగా వున్నప్పుడు శిష్యులకన్నీ వివరముగా బోధించెను.

These declarations were intended to call the attention of the disciples to the word of Christ. By his thus instructing them, they were made able to instruct others; as candles are lighted, not to be covered, but to be placed on a candlestick, that they may give light to a room. This parable of the good seed, shows the manner in which the kingdom of God makes progress in the world. Let but the word of Christ have the place it ought to have in a soul, and it will show itself in a good conversation. It grows gradually: first the blade; then the ear; after that the full corn in the ear. When it is sprung up, it will go forward. The work of grace in the soul is, at first, but the day of small things; yet it has mighty products even now, while it is in its growth; but what will there be when it is perfected in heaven!

Christ stills the tempest. (35-41) 35 And the same day, when the
even was come, he saith unto them, Let us pass over unto the other
side. *36* And when they had sent away the multitude, they took him
even as he was in the ship. And there were also with him other little
ships. *37* And there arose a great storm of wind, and the waves beat
into the ship, so that it was now full. *38* And he was in the hinder
part of the ship, asleep on a pillow: and they awake him, and say
unto him, Master, carest thou not that we perish? *39* And he arose,
and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the
wind ceased, and there was a great calm. *40* And he said unto them,
Why are ye so fearful? how is it that ye have no faith? *41* And they
feared exceedingly, and said one to another, What manner of man is
this, that even the wind and the sea obey him?

యేసు పెనుగాలిని అణచి వేయుట

(మత్తయి 8:23-27; లూకా 8:22-25)

35 ఆ దినమే సాయంకాలమైనప్పుడు ఆయన అద్దరికి పోవుదమని శిష్యులతో
చెప్పగా వారు జనులను పంపివేసి ఆయన వున్న దోనెలోనే ఆయనను తీసుకొనిపోయిరి.
36 వారితో కూడ మరి కొన్ని చిన్న దోనెలు వెంట వచ్చెను. 37 అప్పుడు పెద్ద తుఫాను రేగి
ఆయన యున్న దోనె మీద అలలు కొట్టినందున దోనె నిండిపోయెను. 38 ఆయన దోనె
వెనుక భాగములో తలదిండు పెట్టుకొని నిద్రించుచుండగ అమరమున శిష్యులు వచ్చి
ఆయనను లేపి, బోధకుడా- మేము నశించుపోవు చున్నాము. నీకు చింత లేదా యని
అడుగగా, 39 అప్పుడు ఆయన లేచి గాలిని గద్దించి, "నిశ్శబ్దమై ఊరుకొనుము" అని
సముద్రముతో చెప్పగా గాలి అణగి మిక్కిలి నిమ్మళమాయెను. 40 అప్పుడాయన "మీరెందుకు
భయపడుచున్నారు? మీరింకనూ నమ్మిక లేకయున్నారా"? అని వారితో చెప్పెను. 41
ఇదంతా చూచిన వారు మిక్కిలి భయపడి ఈయన ఎవరో గాలియు, సముద్రమును ఈయనకు
లోబడుచున్నవని ఒకనితో ఒకడు చెప్పుకొనిరి.

Christ was asleep in the storm, to try the faith of his disciples, and to stir them up to pray. Their faith appeared weak, and their prayers strong. When our wicked hearts are like the troubled sea which cannot rest, when our passions are unruly, let us think we hear the law of Christ, saying, Be silent, be dumb. When without are fightings, and within are fears, and the spirits are in a tumult, if he say, "Peace, be still," there is a great calm at once. Why are ye so fearful? Though there may be cause for some fear, yet not for such fear as this. Those may suspect their faith, who can have such a thought as that Jesus careth not though his people perish. How imperfect are the best of saints! Faith and fear take their turns while we are in this world; but ere long, fear will be overcome, and faith will be lost in sight.

MARK 5

The demoniac healed. (1-20) 1 And they came over unto the other
side of the sea, into the country of the Gadarenes. *2* And when he
was come out of the ship, immediately there met him out of the tombs
a man with an unclean spirit, *3* Who had his dwelling among the
tombs; and no man could bind him, no, not with chains: *4* Because
that he had been often bound with fetters and chains, and the chains
had been plucked asunder by him, and the fetters broken in pieces:
neither could any man tame him. *5* And always, night and day, he was
in the mountains, and in the tombs, crying, and cutting himself with
stones. *6* But when he saw Jesus afar off, he ran and worshipped
him, *7* And cried with a loud voice, and said, What have I to do with
thee, Jesus, thou Son of the most high God? I adjure thee by God,
that thou torment me not. *8* For he said unto him, Come out of the
man, thou unclean spirit. *9* And he asked him, What is thy name?
And he answered, saying, My name is Legion: for we are many. *10* And
he besought him much that he would not send them away out of the

country. *11* Now there was there nigh unto the mountains a great
herd of swine feeding. *12* And all the devils besought him, saying,
Send us into the swine, that we may enter into them. *13* And forthwith
Jesus gave them leave. And the unclean spirits went out, and entered
into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the
sea, (they were about two thousand;) and were choked in the sea.
14 And they that fed the swine fled, and told it in the city, and in the
country. And they went out to see what it was that was done. *15* And
they come to Jesus, and see him that was possessed with the devil,
and had the legion, sitting, and clothed, and in his right mind: and
they were afraid. *16* And they that saw it told them how it befell to
him that was possessed with the devil, and also concerning the swine.
17 And they began to pray him to depart out of their coasts. *18* And
when he was come into the ship, he that had been possessed with
the devil prayed him that he might be with him. *19* Howbeit Jesus
suffered him not, but saith unto him, Go home to thy friends, and
tell them how great things the Lord hath done for thee, and hath had
compassion on thee. *20* And he departed, and began to publish in
Decapolis how great things Jesus had done for him: and all men did
marvel.

5వ అధ్యాయము

గెరాసేనుల దేశమున అపవిత్రాత్మ పట్టిన వానిని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:28–34; లూకా 8:26–39)

వారా సముద్రమునకు అద్దరి నున్న గెరాసేనుల దేశమునకు వచ్చిరి. 2 ఆయన
దోనె దిగగానే, అపవిత్రాత్మ పట్టినవాడొకడు సమాధులలో నుండి వచ్చి, ఆయన కెదురు
పడెను. 3 వాడు సమాధులలో వాసము చేసెడివాడు. సంకెళ్ళతోనైనను ఎవడును వానిని
బంధింపలేకపోయెను. 4 పలుమారు వాని కాళ్ళకును చేతులకును సంకెళ్ళు వేసి
బంధించినను, వాడు ఆ చేతి సంకెళ్ళు తెంపి, కాలి సంకెళ్ళను తుత్తునియలుగా చేసెను
గనుక ఎవరును వానిని సాధుపరచలేక పోయిరి. 5 వాడు ఎల్లప్పుడును రాత్రింబగళ్ళు
సమాధులలోను కొండలలోను కేకలు వేయుచు తన్ను తాను రాళ్ళతో గాయపర్చు
కొనుచుండెను. 6 వాడు దూరము నుండి యేసును చూచి పరుగెత్తుకొని వచ్చి, ఆయనకు
నమస్కారము చేసి– 7 యేసూ, సర్వోన్నతుడైన దేవుని కుమారుడా! నాతో నీకేమి ? నన్ను
బాధ పరచుకుమని దేవుని పేరట నీకు ఆనబెట్టు చున్నానని బిగ్గరగా కేకలు వేసెను.
8 ఎందుకనగా ఆయన– "అపవిత్రాత్మా, ఈ మనుష్యుని విడిచి పొమ్మని" వానితో చెప్పెను.
9 మరియు ఆయన "నీ పేరేమని" వాని నడుగగా వాడు – నా పేరు సేన, ఏలయనగా
మేము అనేకులమని చెప్పి 10 తమ్మును ఆ దేశము నుండి తోలివేయవద్దని ఆయనను
మిగుల బ్రతిమాలుకొనెను. 11 అక్కడ కొండదగ్గర పందుల పెద్ద మంద మేయుచుండెను,
12 గనుక – ఆ పందులలో ప్రవేశించునట్లు మమ్మును వాటి యొద్దకు పంపుమని ఆ
దయ్యములు ఆయనను బతిమాలు కొనెను. 13 యేసు వాటికి సెలవియ్యగా ఆ అపవిత్రాత్మలు

Mark

13

వానిని విడిచి పందులలో ప్రవేశించెను. ప్రవేశింపగా ఇంచుమించు రెండు వేల సంఖ్యగల
ఆ మంద ప్రపాతము నుండి సముద్రపు దారిని వడిగా పరుగెత్తికొని పోయి, సముద్రములో
పడి ఊపిరి తిరుగక చచ్చెను. 14 ఆ పందులు మేపుచున్నవారు పారిపోయి, పట్టణములోను
గ్రామములలోను ఆ సంగతి తెలియజేసిరి. 15 జనులు జరిగినది చూడవెళ్ళి యేసునొద్దకు
వచ్చి, సేన అను దయ్యములు పట్టినవాడు బట్టలు ధరించుకొని, స్వస్థచిత్తుడై, కూర్చుండి
యుండుట చూచి భయపడిరి. 16 జరిగినది చూచినవారు దయ్యములు పట్టినవానికి
కలిగిన స్థితియు పందుల సంగతి ఊరి వారికి తెలియజేయగా, 17 తమ ప్రాంతములు
విడిచి పొమ్మని వారాయనను బతిమాలు కొనసాగిరి. 18 ఆయన దోనె ఎక్కినప్పుడు,
దయ్యములు పట్టినవాడు ఆయన యొద్ద తన్నుండ నిమ్మని ఆయనను బతిమాలుకొనెను
గాని 19 ఆయన వానికి సెలవియ్యక – "నీవు నీ యింటి వారి యొద్దకు వెళ్ళి, ప్రభువు
నీయందు కనికరపడి, నీకు చేసిన కార్యములన్నిటిని వారికి తెలియజెప్పుము" అనెను.
20. వాడు వెళ్ళి యేసు తనకు చేసినవన్నియు దెకపొలిలో ప్రకటింప నారంభింపగా అందరు
ఆశ్చర్యపడిరి.

Some openly wilful sinners are like this madman. The commands of the law are as chains and fetters, to restrain sinners from their wicked courses; but they break those bands in sunder; and it is an evidence of the power of the devil in them. A legion of soldiers consisted of six thousand men, or more. What multitudes of fallen spirits there must be, and all enemies to God and man, when here was a legion in one poor wretched creature! Many there are that rise up against us. We are not a match for our spiritual enemies, in our own strength; but in the Lord, and in the power of his might, we shall be able to stand against them, though there are legions of them. When the vilest transgressor is delivered by the power of Jesus from the bondage of Satan, he will gladly sit at the feet of his Deliverer, and hear his word, who delivers the wretched slaves of Satan, and numbers them among his saints and servants. When the people found that their swine were lost, they had a dislike to Christ. Long-suffering and mercy may be seen, even in the corrections by which men lose their property while their lives are saved, and warning given them to seek the salvation of their souls. The man joyfully proclaimed what great things Jesus had done for him. All men marvelled, but few followed him. Many who cannot but wonder at the works of Christ, yet do not, as they ought, wonder after him.

A woman healed. (21-34) The daughter of Jairus raised. (35-43)

21 And when Jesus was passed over again by ship unto the other
side, much people gathered unto him: and he was nigh unto the sea.
22 And, behold, there cometh one of the rulers of the synagogue,
Jairus by name; and when he saw him, he fell at his feet, *23* And
besought him greatly, saying, My little daughter lieth at the point of
death: I pray thee, come and lay thy hands on her, that she may be
healed; and she shall live. *24* And Jesus went with him; and much
people followed him, and thronged him. *25* And a certain woman, which
had an issue of blood twelve years, *26* And had suffered many things
of many physicians, and had spent all that she had, and was nothing

bettered, but rather grew worse, *27* When she had heard of Jesus, came in the press behind, and touched his garment. *28* For she said, If I may touch but his clothes, I shall be whole. *29* And straightway the fountain of her blood was dried up; and she felt in her body that she was healed of that plague. *30* And Jesus, immediately knowing in himself that virtue had gone out of him, turned him about in the press, and said, Who touched my clothes? *31* And his disciples said unto him, Thou seest the multitude thronging thee, and sayest thou, Who touched me? *32* And he looked round about to see her that had done this thing. *33* But the woman fearing and trembling, knowing what was done in her, came and fell down before him, and told him all the truth. *34* And he said unto her, Daughter, thy faith hath made thee whole; go in peace, and be whole of thy plague. *35* While he yet spake, there came from the ruler of the synagogue's house certain which said, Thy daughter is dead: why troublest thou the Master any further? *36* As soon as Jesus heard the word that was spoken, he saith unto the ruler of the synagogue, Be not afraid, only believe. *37* And he suffered no man to follow him, save Peter, and James, and John the brother of James. *38* And he cometh to the house of the ruler of the synagogue, and seeth the tumult, and them that wept and wailed greatly. *39* And when he was come in, he saith unto them, Why make ye this ado, and weep? the damsel is not dead, but sleepeth. *40* And they laughed him to scorn. But when he had put them all out, he taketh the father and the mother of the damsel, and them that were with him, and entereth in where the damsel was lying. *41* And he took the damsel by the hand, and said unto her, Talitha cumi; which is, being interpreted, Damsel, I say unto thee, arise. *42* And straightway the damsel arose, and walked; for she was of the age of twelve years. And they were astonished with a great astonishment. *43* And he charged them straitly that no man should know it; and commanded that something should be given her to eat.

యాయీరు కుమార్తెను స్వస్థపరచుట – రక్తస్రావము గల స్త్రీని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 9:18-26; లూకా 8:40-56)

21 యేసు మరల దోనె యెక్కి అద్దరికి వెళ్ళినప్పుడు – బహు జన సమూహము ఆయన యొద్దకు కూడివచ్చెను 22 ఆయన సముద్ర తీరమున నుండగా సమాజమందిరపు అధికారులలో యాయీరను నొకడు వచ్చి, ఆయనను చూచి ఆయన పాదములమీద పడి– 23 నా చిన్న కుమార్తె చనిపోవుటకు సిద్ధముగా నున్నది; అది బాగుపడి బ్రతుకునట్లు నీవు వచ్చి దాని మీద నీ చేతులుంచవలెనని ఆయనను మిగుల బతిమాలుకొనగా, 24 ఆయన అతనితో కూడా వెళ్ళెను; బహు జనసమూహమును ఆయనను వెంబడించి ఆయన మీద పడుచుండిరి. 25 పన్నెండేళ్ళ నుండి రక్తస్రావ రోగము కలిగిన యొక స్త్రీ యుండెను. ఆమె అనేక వైద్యుల చేత ఎన్నో తిప్పలు పడి 26 తనకు కలిగినదంతయు వ్యయము చేసుకొని, ఎంతమాత్రమును ప్రయోజనము లేక మరింత సంకటపడెను. 27 ఆమె యేసును గూర్చి విని– నేను ఆయన వస్త్రపు చెంగు మాత్రము ముట్టిన బాగుపడుదుననుకొని, 28 జన

సమూహములో ఆయనవెనుకకు వచ్చి ఆయన వస్త్రము ముట్టెను, 29 వెంటనే ఆమె రక్తధార కట్టెను గనుక తన శరీరములో ఆ బాధ నివారణమైనదని గ్రహించుకొనెను. 30 వెంటనే యేసు తనలోనుండి ప్రభావము బయటికి వెళ్ళెనని తనలో తాను గ్రహించి, జనసమూహమువైపు తిరిగి– "నా వస్త్రములు ముట్టిన దెవర" ని అడుగగా, 31 ఆయన శిష్యులు – జనసమూహము నీ మీద పడుచుండుట చూచుచున్నావే; నన్ను ముట్టినదెవరని అడుగుచున్నావా ? అనిరి. 32 ఆ కార్యము చేసిన ఆమెను కనుగొన వలెనని ఆయన చుట్టూ చూచెను. 33 అప్పుడా స్త్రీ తనకు జరిగినది యెరిగి, భయపడి, వణకుచువచ్చి, ఆయన యెదుట సాగిలపడి, తన సంగతి అంతయు ఆయనతో చెప్పెను. 34 అందుకాయన – "కుమారీ, నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెను, సమాధానము కలదానవై పొమ్ము; నీ బాధ నివారణయై నీకు స్వస్థత కలుగు గాక" అని ఆమెతో చెప్పెను. 35 ఆయన ఇంకను మాటలాడుచుండగా, సమాజమందిరపు అధికారి యింట నుండి కొందరు వచ్చి– నీ కుమార్తె చనిపోయినది, నీవిక బోధకుని ఎందుకు శ్రమపెట్టెదవనిరి. 36 యేసు వారు చెప్పిన మాట లక్ష్యపెట్టక– "భయపడకుము, నమ్మిక మాత్రముంచుము" అని సమాజమందిరపు అధికారితో చెప్పి 37 పేతురు, యాకోబు, యాకోబు సహోదరుడగు యోహాను అను వారిని తప్ప మరి ఎవరినైనను తన వెంబడి రానీయక, 38 సమాజమందిరపు అధికారియింటికి వచ్చి, వారు గొల్లుగా నుండి చాలా ఏడ్చుచు, ప్రలాపించుచు నుండుట చూచి 39 లోపలికి పోయి మీరేల గొల్లు చేయుచు ఏడ్చుచున్నారు ? "ఈ చిన్నది నిద్రించుచున్నదే గాని చనిపోలదు" అని వారితో చెప్పెను. 40 అందుకు వారాయనను అపహసించిరి. అయితే ఆయన వారినందరిని బయటకు పంపివేసి, ఆ చిన్నదాని తలిదండ్రులను తనతోనున్నవారిని వెంటబెట్టుకొని, ఆ చిన్నది పరుండియున్న గదిలోనికి వెళ్ళి, 41 ఆ చిన్నదాని చెయి పట్టి – "తలీతాకుమీ" అని ఆమెతో చెప్పెను. ఆ మాటకు చిన్నదానా లెమ్మని నీతో చెప్పుచున్నానని అర్థము. 42 వెంటనే ఆ చిన్నది లేచి నడవసాగెను; ఆమె పన్నెండు సంవత్సరముల ప్రాయము గలది, అక్కడ ఉన్నవారు బహుగా విస్మయమొందిరి. 43 జరిగినది ఎవనికిని తెలియకూడదని ఆయన వారికి గట్టిగా ఆజ్ఞాపించి, "ఆమెకు ఆహారము పెట్టుడి" అని చెప్పెను.

A despised gospel will go where it will be better received. One of the rulers of a synagogue earnestly besought Christ for a little daughter, about twelve years old, who was dying. Another cure was wrought by the way. We should do good, not only when in the house, but when we walk by the way, De 6:7. It is common with people not to apply to Christ till they have tried in vain all other helpers, and find them, as certainly they will, physicians of no value. Some run to diversions and gay company; others plunge into business, or even into intemperance; others go about to establish their own righteousness, or torment themselves by vain superstitions. Many perish in these ways; but none will ever find rest to the soul by such devices; while those whom Christ heals of the disease of sin, find in themselves an entire change for the better. As secret acts of sin, so secret acts of faith, are known to the Lord Jesus. The woman told all the truth. It is the will of Christ that his people should be comforted, and he has power to command

comfort to troubled spirits. The more simply we depend on Him, and expect great things from him, the more we shall find in ourselves that he is become our salvation. Those who, by faith, are healed of their spiritual diseases, have reason to go in peace. We may suppose Jairus hesitating whether he should ask Christ to go on or not, when told that his daughter was dead. But have we not as much occasion for the grace of God, and the comfort of his Spirit, for the prayers of our ministers and Christian friends, when death is in the house, as when sickness is there? Faith is the only remedy against grief and fear at such a time. Believe the resurrection, then fear not. He raised the dead child to life by a word of power. Such is the gospel call to those who are by nature dead in trespasses and sins. It is by the word of Christ that spiritual life is given. All who saw it, and heard of it, admired the miracle, and Him that wrought it. Though we cannot now expect to have our dead children or relatives restored, we may hope to find comfort under our trials.

MARK 6

Christ despised in his own country. (1-6) 1 And he went out from thence, and came into his own country; and his disciples follow him. *2* And when the sabbath day was come, he began to teach in the synagogue: and many hearing him were astonished, saying, From whence hath this man these things? and what wisdom is this which is given unto him, that even such mighty works are wrought by his hands? *3* Is not this the carpenter, the son of Mary, the brother of James, and Joses, and of Juda, and Simon? and are not his sisters here with us? And they were offended at him. *4* But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, but in his own country, and among his own kin, and in his own house. *5* And he could there do no mighty work, save that he laid his hands upon a few sick folk, and healed them. *6* And he marvelled because of their unbelief. And he went round about the villages, teaching.

6వ అధ్యాయము

యేసు నజరేతులో నిరాకరించబడుట

(మత్తయి 13:53-58; లూకా 4:16-30)

ఆయన అక్కడ నుండి బయలు దేరి స్వదేశమునకు రాగా ఆయన శిష్యులు ఆయనను వెంబడించిరి. 2 విశ్రాంతి దినము వచ్చినప్పుడు ఆయన సమాజమందిరములో బోధింప నారంభించెను. అనేకులు ఆయన బోధ విని ఆశ్చర్యపడి ఈ సంగతులు ఇతనికి ఎక్కడ నుండి వచ్చెను ? ఇతని కియ్యబడిన ఈ జ్ఞాన మెట్టిది ? ఇతని చేతుల వలన ఇట్టి అద్భుతములు చేయబడుచున్నవి- ఇదేమి ? 3 ఇతడు మరియ కుమారుడు కాడా ? ఇతడు యాకోబు, యోసే, యూదా, సీమోను అనువారి సహోదరుడగు వడ్లవాడు కాడా ? ఇతని అక్క చెల్లెండ్రందరు మనతో నున్నారు కారా ? అని చెప్పుకొనుచు ఆయన విషయమై అభ్యంతర పడిరి. 4 అందుకు యేసు- "ప్రవక్త తన దేశములోను తన బంధువులలోను తన ఇంటి వారిలోను తప్ప మరి ఎక్కడను ఘనహీనుడు కాడు" అని చెప్పెను 5 అందువలన కొద్దిమంది రోగుల మీద చేతులుంచి వారిని స్వస్థపరచుట తప్ప మరి ఏ అద్భుతమును

Mark

ఆయన అక్కడ చేయజాలక పోయెను. ఆయన వారి అవిశ్వాసమునకు ఆశ్చర్య పడెను. 6 ఆయన చుట్టు పట్లనున్న గ్రామములు తిరుగుచు బోధించుచుండెను.

Our Lord's countrymen tried to prejudice the minds of people against him. Is not this the carpenter? Our Lord Jesus probably had worked in that business with his father. He thus put honour upon mechanics, and encouraged all persons who eat by the labour of their hands. It becomes the followers of Christ to content themselves with the satisfaction of doing good, although they are denied the praise of it. How much did these Nazarenes lose by obstinate prejudices against Jesus! May Divine grace deliver us from that unbelief, which renders Christ a savour of death, rather than of life to the soul. Let us, like our Master, go and teach cottages and peasants the way of salvation.

The apostles sent forth. (7-13) 7 And he called unto him the twelve, and began to send them forth by two and two; and gave them power over unclean spirits; *8* And commanded them that they should take nothing for their journey, save a staff only; no scrip, no bread, no money in their purse: *9* But be shod with sandals; and not put on two coats. *10* And he said unto them, In what place soever ye enter into an house, there abide till ye depart from that place. *11* And whosoever shall not receive you, nor hear you, when ye depart thence, shake off the dust under your feet for a testimony against them. Verily I say unto you, It shall be more tolerable for Sodom and Gomorrha in the day of judgment, than for that city. *12* And they went out, and preached that men should repent. *13* And they cast out many devils, and anointed with oil many that were sick, and healed them.

పన్నెండుగురు అపొస్తలుల సేవ

(మత్తయి 10:5-15; లూకా 9:1-6)

7 ఆయన పన్నెండు మంది శిష్యులను తన యొద్దకు పిలిచి వారిని ఇద్దరిద్దరినిగా పంపుచు అపవిత్రాత్మల మీద వారికి అధికారమిచ్చి, 8 ప్రయాణము కొరకు చేతి కర్రను తప్ప రొట్టెనైనను జాలె నైనను సంచిలో సొమ్మునైనను తీసికొనక 9 చెప్పులు తొడుగుకొను డనియు, రెండంగీలు వేసుకొన వద్దనియు వారి కాజ్ఞాపించెను. 10 మరియు ఆయన వారితో ఇట్లనెను. "మీరెక్కడ ఒక ఇంట ప్రవేశించెదరో అక్కడ నుండి మీరు బయలుదేరు వరకు ఆ ఇంటనే బసచేయుడి. 11 ఏ స్థలమందైనను జనులు మిమ్మును చేర్చుకొనక మీ మాటలు వినకుంటే, మీరు అక్కడ నుండి బయలుదేరునప్పుడు వారి మీద సాక్ష్యముగా ఉండుటకు మీ పాదముల క్రింది ధూళి దులిపి వేయుడి". 12 కాగా వారు బయలుదేరి మారుమనస్సు పొందవలెనని ప్రకటించుచు 13 అనేక దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచు నూనె రాసి అనేక రోగులను స్వస్థపరచుచుండిరి.

Though the apostles were conscious to themselves of great weakness, and expected no wordly advantage, yet, in obedience to their Master, and in dependence upon his strength, they went out. They did not amuse people with curious matters, but told them they must repent of their sins, and turn to God. The servants of Christ may hope to turn many from darkness unto God, and to heal souls by the power of the Holy Ghost.

John the Baptist put to death. (14-29) 14 And king Herod heard of
him; (for his name was spread abroad:) and he said, That John the
Baptist was risen from the dead, and therefore mighty works do shew
forth themselves in him. *15* Others said, That it is Elias. And others
said, That it is a prophet, or as one of the prophets. *16* But when
Herod heard thereof, he said, It is John, whom I beheaded: he is
risen from the dead. *17* For Herod himself had sent forth and laid
hold upon John, and bound him in prison for Herodias' sake, his
brother Philip's wife: for he had married her. *18* For John had said
unto Herod, It is not lawful for thee to have thy brother's wife.
19 Therefore Herodias had a quarrel ainst him, and would have killed
him; but she could not: *20* For Herod feared John, knowing that he
was a just man and an holy, and observed him; and when he heard
him, he did many things, and heard him gladly. *21* And when a
convenient day was come, that Herod on his birthday made a supper
to his lords, high captains, and chief estates of Galilee; *22* And when
the daughter of the said Herodias came in, and danced, and pleased
Herod and them that sat with him, the king said unto the damsel,
Ask of me whatsoever thou wilt, and I will give it thee. *23* And he
sware unto her, Whatsoever thou shalt ask of me, I will give it thee,
unto the half of my kingdom. *24* And she went forth, and said unto
her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the
Baptist. *25* And she came in straightway with haste unto the king,
and asked, saying, I will that thou give me by and by in a charger the
head of John the Baptist. *26* And the king was exceeding sorry; yet for
his oath's sake, and for their sakes which sat with him, he would not
reject her. *27* And immediately the king sent an executioner, and
commanded his head to be brought: and he went and beheaded him
in the prison, *28* And brought his head in a charger, and gave it to the
damsel: and the damsel gave it to her mother. *29* And when his disciples
heard of it, they came and took up his corpse, and laid it in a tomb.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను మరణము

14 ఆయన కీర్తి ప్రసిద్ధమాయెను గనుక రాజైన హేరోదు ఆయనను గూర్చి విని
బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను మృతులలో నుండి లేచి యున్నాడు గనుక అతని యందు
అద్భుతములు క్రియా రూపకములగు చున్నవని చెప్పెను. 15 ఇతరులు – ఈయన ఏలీయా
యనియు, మరికొందరు ఈయన ప్రవక్త యనియు, ప్రవక్తలలో నొకనివలె నున్నాడనియు
చెప్పుకొను చుండిరి. 16 అయితే హేరోదు విని – నేను తల గొట్టించిన యోహానే మృతులలో
నుండి లేచియున్నాడని చెప్పెను. 17 హేరోదు తన సహోదరుడగు ఫిలిప్పు భార్యయైన
హేరోదియను పెండ్లి చేసికొని నందున, యోహాను – నీ సహోదరుని భార్యను చేర్చుకొనుట
నీకు న్యాయము కాదని హేరోదుతో చెప్పెను గనుక 18 ఇతడామె నిమిత్తము యోహానును
పట్టి తెప్పించి చెరసాలలో బంధించి యుండెను. 19 హేరోదియ అతని మీద పగబట్టి
అతని చంపింప గోరెను గాని ఆమె చేత కాక పోయెను. 20 ఎందుకనగా యోహాను
నీతిమంతుడును, పరిశుద్ధుడునగు మనుష్యుడని హేరోదు ఎరిగి అతనికి భయపడి అతనిని
కాపాడుచు వచ్చెను. మరియు అతని మాటలు వినినప్పుడు ఏమి చేయను తోచక పోయినను

Mark

16

సంతోషముతో వినుచుండెను. 21 అయితే తగిన దిన మొకటి వచ్చెను; ఎట్లనగా హేరోదు
తన జన్మదినోత్సవ మందు తన ప్రధానులకును సహస్రాధిపతులకును గలిలయ దేశ
ప్రముఖులకును విందు చేయించెను. 22 అప్పుడు హేరోదియ కుమార్తె లోపలికి వచ్చి
నాట్య మాడి, హేరొదును అతనితో కూడా పంక్తిలో కూర్చున్నవారిని సంతోషపరచెను,
గనుక రాజు – నీ కిష్టమైనది ఏదైనను నన్నడుగుము, నేను నీ కిచ్చెదనని ఆ చిన్న దానితో
చెప్పెను. 23 మరియు నీవు నా రాజ్యములో సగము మట్టుకు ఏమి అడిగినను నీ కిచ్చెదనని
అతడు ఆమెతో ఒట్టు పెట్టుకొనెను. 24 గనుక ఆమె వెళ్ళి – నేనే ఏమీ అడిగెదనని తన
తల్లి నడుగగా, ఆమె – బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తలను అడుగమనెను. 25 వెంటనే ఆమె
త్వరగా రాజు నొద్దకు వచ్చి – బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తల పళ్ళెములో పెట్టి ఇప్పుడే నా
కిప్పింప గోరుచున్నానని చెప్పెను. 26 రాజు బహుగా దుఃఖపడెను గాని తాను పెట్టుకొనిన
ఒట్టు నిమిత్తమును తనతో కూర్చుండియున్న వారి నిమిత్తమును ఆమెకు ఇయ్యను అన
నొల్లకపోయెను. 27 వెంటనే రాజు అతని తల తెమ్మని యొక బంట్రౌతును పంపెను. వాడు
వెళ్ళి చెరసాలలో అతని తల గొట్టి, 28 పళ్ళెములో అతని తల పెట్టి ఆ చిన్న దాని కిచ్చెను,
ఆ చిన్నది తన తల్లి కిచ్చెను. 29 యోహాను శిష్యులు ఈ సంగతి విని వచ్చి శవమును
ఎత్తికొని పోయి సమాధిలో ఉంచిరి.

Herod feared John while he lived, and feared him still more when he was dead. Herod did many of those things which John in his preaching taught him; but it is not enough to do many things, we must have respect to all the commandments. Herod respected John, till he touched him in his Herodias. Thus many love good preaching, if it keep far away from their beloved sin. But it is better that sinners persecute ministers now for faithfulness, than curse them eternally for unfaithfulness. The ways of God are unsearchable; but we may be sure he never can be at a loss to repay his servants for what they endure or lose for his sake. Death could not come so as to surprise this holy man; and the triumph of the wicked was short.

The apostles return, Five thousand fed by a miracle. (30-44) 30 And
the apostles gathered themselves together unto Jesus, and told him
all things, both what they had done, and what they had taught. *31* And
he said unto them, Come ye yourselves apart into a desert place, and
rest a while: for there were many coming and going, and they had no
leisure so much as to eat. *32* And they departed into a desert place
by ship privately. *33* And the people saw them departing, and many
knew him, and ran afoot thither out of all cities, and outwent them,
and came together unto him. *34* And Jesus, when he came out, saw
much people, and was moved with compassion toward them, because
they were as sheep not having a shepherd: and he began to teach
them many things. *35* And when the day was now far spent, his
disciples came unto him, and said, This is a desert place, and now
the time is far passed: *36* Send them away, that they may go into the
country round about, and into the villages, and buy themselves bread:
for they have nothing to eat. *37* He answered and said unto them,
Give ye them to eat. And they say unto him, Shall we go and buy two

hundred pennyworth of bread, and give them to eat? *38* He saith unto
them, How many loaves have ye? go and see. And when they knew,
they say, Five, and two fishes. *39* And he commanded them to make
all sit down by companies upon the green grass. *40* And they sat
down in ranks, by hundreds, and by fifties. *41* And when he had taken
the five loaves and the two fishes, he looked up to heaven, and blessed,
and brake the loaves, and gave them to his disciples to set before
them; and the two fishes divided he among them all. *42* And they did
all eat, and were filled. *43* And they took up twelve baskets full of the
fragments, and of the fishes. *44* And they that did eat of the loaves
were about five thousand men.

అపొస్తలులు తిరిగి వచ్చుట

30 అంతట అపొస్తలులు యేసునొద్దకు కూడి వచ్చి తాము చేసినవన్నియు,
బోధించినవన్నియు ఆయనకు తెలియజేసిరి. 31 అప్పుడాయన "మీరేకాంతముగా అరణ్య
ప్రదేశమునకు వచ్చి కొంచెము సేపు అలసట తీర్చుకొనుడి" అని చెప్పెను; ఏలయనగా
అనేకులు వచ్చుచు పోవుచు నుండినందున, భోజనము చేయుటకైనను వారికి అవకాశము
లేకపోయెను. 32 కాగా వారు దోనె యెక్కి అరణ్య ప్రదేశమునకు ఏకాంతముగా వెళ్ళిరి.
33 వారు వెళ్ళుచుండగా జనులు చూచి, అనేకులాయనను గుర్తెరిగి, సకల పట్టణముల
నుండి అక్కడికి కాలినడకను పరుగెత్తి వారి కంటె ముందు వచ్చిరి. 34 గనుక యేసు వచ్చి
ఆ గొప్ప జనసమూహమును చూచి వారు కాపరి లేని గొఱ్ఱెలవలె ఉన్నందున వారి మీద
కనికరపడి వారికి అనేక సంగతులను బోధింప సాగెను.

ఐదువేల మందికి ఆహారము పెట్టుట

(మత్తయి 14:13-21; లూకా 9:10-17; యోహాను 6:1-4)

35 చాలా ప్రొద్దుపోయిన తరువాత ఆయన శిష్యులాయన యొద్దకు వచ్చి, ఇది
అరణ్య ప్రదేశము; ఇప్పుడు చాలా ప్రొద్దుపోయినది. 36 చుట్టుపట్ల ప్రదేశములకును
గ్రామములకును వారు వెళ్ళి భోజనమునకేమైనను కొనుక్కొనుటకు వారిని పంపివేయుమని
చెప్పిరి. 37 అందుకాయన- "మీరు వారికి భోజనము పెట్టుడి" అనగా, వారు- మేము
వెళ్ళి యిన్నూరు దేనారముల రొట్టెలు కొని వారికి పెట్టుదుమా యని ఆయననడిగిరి.
38 అందుకాయన- "మీ యొద్ద ఎన్ని రొట్టెలున్నవి ? పోయి చూడుడి" అని వారితో
చెప్పెను. 39 వారు చూచి తెలిసికొని- అయిదు రొట్టెలును రెండు చిన్న చేపలున్నవనిరి. ।
అప్పుడాయన పచ్చిక మీద అందరును పంక్తులు పంక్తులుగా కూర్చుండవలెనని వారి
కాజ్ఞాపించగా, 40 వారు నూరేసి మంది చొప్పునను యేబది మంది చొప్పునను పంక్తులు
తీరి కూర్చుండిరి. 41 అంతట ఆయన ఆ ఐదు రొట్టెలను రెండు చేపలను పట్టుకొని
ఆకాశము వైపు కన్నులెత్తి ఆశీర్వదించి, ఆ రొట్టెలు విరిచి, వారికి వడ్డించుటకు తన శిష్యుల
కిచ్చి, ఆ రెండు చేపలను అందరికిని పంచిపెట్టెను. 42 వారందరు తిని తృప్తి పొందిన
తరువాత 43 మిగిలిన చేపలను రొట్టె ముక్కలను పన్నెండు గంపల కెత్తిరి. 44 ఆ రొట్టెలు
తినిన వారు అయిదు వేలమంది పురుషులు.

Christ notices the frights of some, and the toils of others of his disciples, and provides rest for those that are tired, and refuge for those that are terrified. The people sought the spiritual food of Christ's word, and then he took care that they should not want bodily food. If Christ and his disciples put up with mean things, surely we may. And this miracle shows that Christ came into the world, not only to restore, but to preserve and nourish spiritual life; in him there is enough for all that come. None are sent empty away from Christ but those who come to him full of themselves. Though Christ had bread enough at command, he teaches us not to waste any of God's bounties, remembering how many are in want. We may, some time, need the fragments that we now throw away.

Christ walks on water, He heals those that touch him. (45-56) 45 And
straightway he constrained his disciples to get into the ship, and to
go to the other side before unto Bethsaida, while he sent away the
people. *46* And when he had sent them away, he departed into a
mountain to pray. *47* And when even was come, the ship was in the
midst of the sea, and he alone on the land. *48* And he saw them
toiling in rowing; for the wind was contrary unto them: and about the
fourth watch of the night he cometh unto them, walking upon the
sea, and would have passed by them. *49* But when they saw him
walking upon the sea, they supposed it had been a spirit, and cried
out: *50* For they all saw him, and were troubled. And immediately he
talked with them, and saith unto them, Be of good cheer: it is I; be
not afraid. *51* And he went up unto them into the ship; and the wind
ceased: and they were sore amazed in themselves beyond measure,
and wondered. *52* For they considered not the miracle of the loaves:
for their heart was hardened. *53* And when they had passed over,
they came into the land of Gennesaret, and drew to the shore. *54* And
when they were come out of the ship, straightway they knew him,
55 And ran through that whole region round about, and began to carry
about in beds those that were sick, where they heard he was. *56* And
whithersoever he entered, into villages, or cities, or country, they
laid the sick in the streets, and besought him that they might touch
if it were but the border of his garment: and as many as touched him
were made whole.

యేసు నీళ్ళ మీద నడచుట

(మత్తయి 14:22-23; యోహాను 6:15-21)

45 ఆయన జనసమూహమును పంపివేయునంతలో దోనె యెక్కి అద్దరి నున్న
బేత్సయిదాకు ముందుగా వెళ్ళుడని ఆయన తన శిష్యులను వెంటనే బలవంతము చేసెను.
46 ఆయన వారిని వీడుకొలిపి ప్రార్థన చేయుటకు కొండకు వెళ్ళెను. 47 సాయంకాల
మైనప్పుడు ఆ దోనె సముద్రము మధ్య నుండెను, ఆయన ఒంటరిగా మెట్ట నుండెను. 48
అప్పుడు వారికి గాలి ఎదురైనందున దోనె నడిపించుటలో వారు మిక్కిలి కష్టపడు చుండగా
ఆయన చూచి రాత్రి ఇంచుమించు నాలుగవ జామున సముద్రము మీద నడచుచు వారి
యొద్దకు వచ్చి వారిని దాటిపోవలెనని యుండెను. 49 ఆయన సముద్రము మీద నడచుట
వారు చూచి భూతమని తలంచి కేకలు వేసిరి. 50 అందరు ఆయనను చూచి తొందర

పడగా వెంటనే ఆయన వారిని పలకరించి "ధైర్యము తెచ్చుకొనుడి; నేనే భయపడకుడి"
అని చెప్పెను. 51 తరువాత ఆయన దోనె యెక్కి వారి యొద్దకు వచ్చినప్పుడు గాలి అణిగెను;
అందుకు వారు తమలో తాము మిక్కిలి విభ్రాంతి నొందిరి. 52 అయినను వారి హృదయము
కఠినమాయెను గనుక వారు రొట్టెలను గూర్చిన సంగతి గ్రహింపలేదు.

గెన్నేసరెతు దగ్గర స్వస్థపరచుట

53 వారు అవతలకు వెళ్ళి గెన్నేసరెతు దగ్గర ఒడ్డుకు వచ్చి దరి పట్టిరి. 54 వారు
దోనె దిగ గానే జనులు ఆయనను గుర్తుపట్టి, 55 ఆ ప్రదేశమంతట పరుగెత్తికొని పోయి,
ఆయన ఉన్నాడని వినిన చోటునకు రోగులను మంచముల మీద మోసికొని వచ్చుటకు
మొదలుపెట్టిరి. 56 గ్రామములలోను, పట్టణములలోను, పల్లెటూళ్ళలోను ఆయన ఎక్కడెక్కడ
ప్రవేశించెనో అక్కడి జనులు రోగులను సంత వీధులలో ఉంచి వారిని ఆయన వస్త్రపు
చెంగు మాత్రము ముట్టనిమ్మని ఆయనను వేడుకొనిరి. ఆయనను ముట్టిన వారందరు
స్వస్థతనొందిరి.

The church is often like a ship at sea, tossed with tempests, and not comforted: we may have Christ for us, yet wind and tide against us; but it is a comfort to Christ's disciples in a storm, that their Master is in the heavenly mount, interceding for them. And no difficulties can hinder Christ's appearance for his people, when the set time is come. He silenced their fears, by making himself known to them. Our fears are soon satisfied, if our mistakes are set right, especially our mistakes as to Christ. Let the disciples have their Master with them, and all is well. It is for want of rightly understanding Christ's former works, that we view his present works as if there never were the like before. If Christ's ministers now could cure people's bodily diseases, what multitudes would flock after them! It is sad to think how much more most care about their bodies than about their souls.

MARK 7

The traditions of the elders. (1-13) What defiles the man. (14-23)
1 Then came together unto him the Pharisees, and certain of the
scribes, which came from Jerusalem. *2* And when they saw some of
his disciples eat bread with defiled, hat is to say, with unwashen,
hands, they found fault. *3* For the Pharisees, and all the Jews, except
they wash their hands oft, at not, holding the tradition of the elders.
4 And when they come from the market, except they wash, they eat
not. And many other things there be, which they have received to
hold, as the washing of cups, and pots, rasen vessels, and of tables.
5 Then the Pharisees and scribes asked him, Why walk not thy
disciples according to the tradition of the elders, but eat bread with
unwashen hands? *6* He answered and said unto them, Well hath
Esaias prophesied of you hypocrites, as it is written, This people
honoureth me with their lips, but their heart is far from me. *7* Howbeit
in vain do they worship me, teaching for doctrines the commandments
of men. *8* For laying aside the commandment of God, ye hold the
tradition of men, as the washing of pots and cups: and many other
such like things ye do. *9* And he said unto them, Full well ye reject he

Mark

18

commandment of God, that ye may keep your own tradition. *10* For
Moses said, Honour thy father and thy mother; and, Whoso curseth
father or mother, let him die the death: *11* But ye say, If a man shall
say to his father or mother, It is Corban, that is to say, a gift, by
whatsoever thou mightest be profited by me; he shall be free. *12* And
ye suffer him no more to do ought for his father or his mother;
13 Making the word of God of none effect through your tradition, which
ye have delivered: and many such like things do ye. *14* And when he
had called all the people unto him, he said unto them, Hearken unto
me every one of you, and understand: *15* There is nothing from without
a man, that entering into him can defile him: but the things which
come out of him, those are they that defile the man. *16* If any man
have ears to hear, let him hear. *17* And when he was entered into the
house from the people, his disciples asked him concerning the
parable. *18* And he saith unto them, Are ye so without understanding
also? Do ye not perceive, that whatsoever thing from without entereth
into the man, it cannot defile him; *19* Because it entereth not into
his heart, but into the belly, and goeth out into the draught, purging
all meats? *20* And he said, That which cometh out of the man, that
defileth the man. *21* For from within, out of the heart of men, proceed
evil thoughts, adulteries, fornications, murders, *22* Thefts,
covetousness, ickedness, deceit, lasciviousness, an evil eye,
blasphemy, pride, foolishness: *23* All these evil things come from
within, and defile the man.

7వ అధ్యాయము

పారంపర్యాచరణను గూర్చి యేసు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుట

(మత్తయి 15:1-20)

యెరూషలేమునుండి వచ్చిన పరిసయ్యులును, శాస్త్రులలో కొందరును ఆయన
యొద్దకు కూడి వచ్చి, 2 ఆయన శిష్యులలో కొందరు, అపవిత్రమైన చేతులతో అనగా
కడగని చేతులతో భోజనము చేయుట చూచిరి. 3 పరిసయ్యులును యూదులందరును
పెద్దల పారంపర్యాచారమును బట్టి చేతులు కడుగుకొంటేనే గాని భోజనము చేయరు, 4
మరియు వారు సంత నుండి వచ్చినప్పుడు నీళ్ళు చల్లుకొంటేనే గాని భోజనము చేయరు.
ఇదియును గాక గిన్నెలను, కుండలను, ఇత్తడి పాత్రలను నీళ్ళలో కడుగుట మొదలగు
అనేక ఆచారములను వారు అనుసరించెడివారు. 5 అప్పుడు పరిసయ్యులును శాస్త్రులును
– నీ శిష్యులెందుకు పెద్దల పారంపర్యాచారము చొప్పున నడచుకొనక అపవిత్రమైన చేతులతో
భోజనము చేయుదురని ఆయన నడిగిరి. 6 అందుకాయన వారితో ఈలాగు చెప్పెను–
"ఈ ప్రజలు పెదవులతో నన్ను ఘనపరచుదురు గాని, వారి హృదయము నాకు దూరము
ఉన్నది. 7 వారు మానవులు కల్పించిన పద్ధతులు దేవోపదేశములని బోధించుచు నన్ను
వ్యర్థముగా ఆరాధించు దురు అని వ్రాయబడినట్టు వేషధారులైన మిమ్మును గూర్చి యెషయా
ప్రవచించినది సరియే. 8 మీరు దేవుని ఆజ్ఞను విడిచి పెట్టి, మనుష్యుల పారంపర్య
ఆచారమును గైకొనుచున్నారు" 9 మరియు ఆయన "మీరు మీ పారంపర్యాచారమును

గైకొనుటకు దేవుని ఆజ్ఞను విడిచి పెట్టి, మనుష్యుల పారంపర్యాచారమును గైకొనుటకు దేవుని ఆజ్ఞను బొత్తిగా నిరాకరించుదురు 10 నీవు నీ తలిదండ్రులను ఘనపరచవలెననియు, తండ్రినైనను తల్లినైనను దూషించు వానికి మరణ శిక్ష విధింపవలెనని మోషే చెప్పెను గదా? 11 అయినను మీరు – ఒకడు తన తండ్రినైనను తల్లినైనను చూచి, 12 నా వలన నీకు ప్రయోజనమగునది ఏదో అది కొర్బాను అనగా దైవార్పితమని చెప్పిన యెడల, తన తండ్రి కైనను తల్లికైనను వానిని ఏమియు చేయనీయక, 13 మీరు నియమించిన మీ పారంపర్యాచారము వలన దేవుని వాక్యమును నిరర్థకము చేయుదురు. ఇటువంటివి అనేకములు మీరు చేయుదురు" అని చెప్పెను. 14 అప్పుడాయన జనసమూహములను మరల తన యొద్దకు పిలిచి "మీరందరు నా మాట విని గ్రహించుడి. 15 వెలుపలి నుండి లోపలికి పోయి మనుష్యుని అపవిత్రునిగా చేయగలుగునది ఏదియు లేదు 16 గాని లోపల నుండి బయలు వెళ్ళునవే మనుష్యుని అపవిత్రునిగా జేయును" అనెను. 17 ఆయన జనసమూహమును విడిచి ఇంటిలోనికి వచ్చినప్పుడు ఆయన శిష్యులు ఈ ఉపమానము గూర్చి ఆయననడుగగా, 18 ఆయన వారితో నిట్లనెను– "మీరును ఇంత అవివేకులైయున్నారా? వెలుపలి నుండి మనుష్యుని లోపలికి పోవునదేదియు వానిని అపవిత్రునిగా చేయజాలదని మీరు గ్రహింపకున్నారా ? 19 అది వాని హృదయములో ప్రవేశింపక కడుపులోనే ప్రవేశించి బహిర్భూమిలో విడువబడును. ఇట్లు అది భోజన పదార్థములన్నిటిని పవిత్రపరచును. 20 మనుష్యుని లోపలి నుండి బయలు వెళ్ళునది మనుష్యుని అపవిత్రపరచును. 21 లోపలి నుండి అనగా మనుష్యుల హృదయములో నుండి దురాలోచనలును జారత్వములును, దొంగతనములును, 22 నరహత్యలును, వ్యభిచారములును, లోభములును, చెడు తనములును, కృత్రిమమును, కామవికారమును, మత్సరమును, దేవదూషణయు అహంభావమును అవివేకమును వచ్చును. 23 ఈ చెడ్డవన్నియు లోపలి నుండియే బయలు వెళ్ళి, మనుష్యుని అపవిత్రపరచును" అని ఆయన చెప్పెను.

Those clean hands and that pure heart which Christ bestows on his disciples, and requires of them, are very different from the outward and superstitious forms of Pharisees of every age. Jesus reproves them for rejecting the commandment of God. It is clear that it is the duty of children, if their parents are poor, to relieve them as far as they are able; and if children deserve to die that curse their parents, much more those that starve them. But if a man conformed to the traditions of the Pharisees, they found a device to free him from the claim of this duty. Our wicked thoughts and affections, words and actions, defile us, and these only. As a corrupt fountain sends forth corrupt streams, so does a corrupt heart send forth corrupt reasonings, corrupt appetites and passions, and all the wicked words and actions that come from them. A spiritual understanding of the law of God, and a sense of the evil of sin, will cause a man to seek for the grace of the Holy Spirit, to keep down the evil thoughts and affections that work within.

The woman of Canaan's daughter cured. (24-30) 24 And from thence he arose, and went into the borders of Tyre and Sidon, and entered into an house, and would have no man know it: but he could not be

Mark

hid. *25* For a certain woman, whose young daughter had an unclean spirit, heard of him, and came and fell at his feet: *26* The woman was a Greek, Syrophenician by nation; and she besought him that he would cast forth the devil out of her daughter. *27* But Jesus said unto her, Let the children first be filled: for it is not meet to take the children's bread, and to cast it unto the dogs. *28* And she answered and said unto him, Yes, Lord: yet the dogs under the table eat of the children's crumbs. *29* And he said unto her, For this saying go thy way; the devil is gone out of thy daughter. *30* And when she was come to her house, she found the devil gone out, and her daughter laid upon the bed.

ఫెనికయ స్త్రీ యొక్క కుమార్తెను యేసు స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 15:21–28)

24 ఆయన అక్కడ నుండి లేచి, తూరు సీదోనుల ప్రాంతములకు వెళ్ళి, యొక ఇంట ప్రవేశించి, ఆ సంగతి ఎవనికిని తెలియకుండవలెనని కోరెను గాని ఆయన మరుగై యుండలేక పోయెను. 25 అపవిత్రాత్మ పట్టిన చిన్న కుమార్తె గల యొక స్త్రీ ఆయనను గూర్చి విని వెంటనే వచ్చి ఆయన పాదముల మీద పడెను. 26 ఆ స్త్రీ సురోఫెనికయ వంశమందు పుట్టిన గ్రీసు దేశస్తురాలు. ఆమె తన కుమార్తెలో నుండి ఆ దయ్యమును వెళ్ళగొట్టుమని ఆయనను వేడుకొనెను. 27 ఆయన ఆమెను చూచి "పిల్లలు మొదట తృప్తిపొందవలెను; పిల్లల రొట్టె తీసుకొని కుక్క పిల్లలకు వేయుట యుక్తము కాదు" అనెను. 28 అందుకామె– నిజమే ప్రభువా, అయితే కుక్క పిల్లలు కూడా బల్ల క్రింద నుండి పిల్లలు పడవేయు రొట్టె ముక్కలు తినును గదా యని ఆయనతో చెప్పెను. 29 అందుకాయన– "ఈ మాట చెప్పినందు వలన వెళ్ళుము; దయ్యము నీ కుమార్తెను వదలిపోయినదని" ఆమెతో చెప్పెను. 30 ఆమె ఇంటికి వచ్చి, తన కుమార్తె మంచము మీద పండుకొని యుండుటయు, దయ్యము వదలి పోయి యుండుటయు చూచెను.

Christ never put any from him that fell at his feet, which a poor trembling soul may do. As she was a good woman, so a good mother. This sent her to Christ. His saying, Let the children first be filled, shows that there was mercy for the Gentiles, and not far off. She spoke, not as making light of the mercy, but magnifying the abundance of miraculous cures among the Jews, in comparison with which a single cure was but as a crumb. Thus, while proud Pharisees are left by the blessed Saviour, he manifests his compassion to poor humbled sinners, who look to him for children's bread. He still goes about to seek and save the lost.

Christ restores a man to hearing and speech. (31-37)31 And again, departing from the coasts of Tyre and Sidon, he came unto the sea of Galilee, through the midst of the coasts of Decapolis. *32* And they bring unto him one that was deaf, and had an impediment in his speech; and they beseech him to put his hand upon him. *33* And he took him aside from the multitude, and put his fingers into his ears, and he spit, and touched his tongue; *34* And looking up to heaven, he sighed, and saith unto him, Ephphatha, that is, Be opened. *35* And straightway his ears were opened, and the string of his tongue was

loosed, and he spake plain. *36* And he charged them that they should tell no man: but the more he charged them, so much the more a great deal they published it; *37* And were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well: he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

యేసు చెవుడు నత్తి గలవానిని బాగుచేయుట

31 ఆయన మరల తూరు ప్రాంతములు విడిచి, సీదోను ద్వారా దెకొపొలి ప్రాంతము
మీదుగా గలిలయ సముద్రమునొద్దకు వచ్చెను. 32 అప్పుడు వారు చెవుడు గల నత్తివాని
నొకనిని ఆయన యొద్దకు తోడుకొని వచ్చి వాని మీద చెయ్యి ఉంచుమని ఆయనను వేడుకొనిరి.
33 జనసమూహములో నుండి ఆయన వానిని ఏకాంతమునకు తోడుకొని పోయి, వాని
చెవులలో తన వ్రేళ్ళు పెట్టి, ఉమ్మి వేసి, వాని నాలుక ముట్టి, 34 ఆకాశమువైపు కన్నులెత్తి
నిట్టూర్పు విడిచి 'ఎప్ఫతా' అని వానితో చెప్పెను; ఆ మాటకు తెరవబడుమని అర్థము.
35 అంతట వాని చెవులు తెరవబడెను, వాని నాలుకనరము సడలి వాడు తేటగా మాటలాడు
చుండెను. 36 అప్పుడాయన "ఇది ఎవనితోను చెప్పవద్దని" అని కాజ్ఞాపించెను.; అయితే
ఆయన చెప్పవద్దని వారి కాజ్ఞాపించిన కొలది వారు మరి ఎక్కువగా దానిని ప్రసిద్ధి చేయుచు
37 ఈయన సమస్తమును బాగుగా చేసియున్నాడు; చెవిటివాడు వినునట్లుగాను, మూగవారు
మాట్లాడునట్లుగాను చేయుచున్నాడని చెప్పుకొని అపరిమితముగా ఆశ్చర్యపడిరి.

Here is a cure of one that was deaf and dumb. Those who brought this poor man to Christ, besought him to observe the case, and put forth his power. Our Lord used more outward actions in the doing of this cure than usual. These were only signs of Christ's power to cure the man, to encourage his faith, and theirs that brought him. Though we find great variety in the cases and manner of relief of those who applied to Christ, yet all obtained the relief they sought. Thus it still is in the great concerns of our souls.

MARK 8

Four thousand fed by a miracle. (1-10) 1 In those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples unto him, and saith unto them, *2* I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat: *3* And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way: for divers of them came from far. *4* And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these men with bread here in the wilderness? *5* And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven. *6* And he commanded the people to sit down on the ground: and he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before them; and they did set them before the people. *7* And they had a few small fishes: and he blessed, and commanded to set them also before them. *8* So they did eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets. *9* And they that had eaten were about four thousand: and he sent them away. *10* And straightway he entered into a ship with his disciples, and came into the parts of Dalmanutha.

మార్కు సువార్త 8వ అధ్యాయము

8వ అధ్యాయము

యేసు నాలుగువేలమందికి ఆహారము పెట్టుట

(మత్తయి 15:32-39)

ఆ దినములలో మరియొకసారి బహుజనులు కూడి రాగా వారికి తినుటకు ఏమియు
లేనందున యేసు తన శిష్యులను తన యొద్దకు పిలిచి, 2 "జనులు నేటికి మూడు దినముల
నుండి నా యొద్ద నున్నారు. వారికి తిననేమియు లేనందువలన నేను వారి మీద కనికర
పడుచున్నాను. 3 నేను వారిని ఉపవాసముతో తమ ఇండ్లకు పంపివేసిన యెడల మార్గములో
మూర్ఛపోవుదురు; వారిలో కొందరు దూరము నుండి వచ్చియున్నారు" అని వారితో చెప్పెను.
4 అందుకాయన శిష్యులు - ఈ అరణ్య ప్రదేశములో ఒకడెక్కడ నుండి రొట్టెలు తెచ్చి
వీరిని తృప్తి పరచగలడని ఆయననడిగిరి. 5 ఆయన- మీ యొద్ద ఎన్ని రొట్టెలున్నవని వారి
నడుగగా, వారు- ఏడనిరి. 6 అప్పుడాయన - "నేలమీద కూర్చుండుడి" అని జనుల
కాజ్ఞాపించి, ఆ ఏడు రొట్టెలు పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి, విరిచి, వడ్డించుటకై
తన శిష్యులకిచ్చెను. వారు జనసమూహమునకు వడ్డించిరి. 7 కొన్ని చిన్న చేపలు కూడా
వారి యొద్ద నుండగా ఆయన ఆశీర్వదించి వాటిని కూడా వడ్డించుడని చెప్పెను. 8 వారు
భోజనము చేసి తృప్తి పొందిన మీదట మిగిలిన ముక్కలు ఏడు గంపల నిండా ఎత్తిరి.
9 భోజనము చేసినవారు యించుమించు నాలుగు వేలమంది. వారిని పంపివేసిన వెంటనే
10 ఆయన తన శిష్యులతో కూడా దోనె యెక్కి దల్మనూతా ప్రాంతమునకు వచ్చెను.

Our Lord Jesus encouraged the meanest to come to him for life and grace. Christ knows and considers our frames. The bounty of Christ is always ready; to show that, he repeated this miracle. His favours are renewed, as our wants and necessities are. And those need not fear want, who have Christ to live upon by faith, and do so with thanksgiving.

Christ cautions against the Pharisees and Herodians. (11-21) 11 And the Pharisees came forth, and began to question with him, seeking of him a sign from heaven, tempting him. *12* And he sighed deeply in his spirit, and saith, Why doth this generation seek after a sign? verily I say unto you, There shall no sign be given unto this generation. *13* And he left them, and entering into the ship again departed to the other side. *14* Now the disciples had forgotten to take bread, neither had they in the ship with them more than one loaf. *15* And he charged them, saying, Take heed, beware of the leaven of the Pharisees, and of the leaven of Herod. *16* And they reasoned among themselves, saying, It is because we have no bread. *17* And when Jesus knew it, he saith unto them, Why reason ye, because ye have no bread? perceive ye not yet, neither understand? have ye your heart yet hardened? *18* Having eyes, see ye not? and having ears, hear ye not? and do ye not remember? *19* When I brake the five loaves among five thousand,

how many baskets full of fragments took ye up? They say unto him, Twelve. *20* And when the seven among four thousand, how many baskets full of fragments took ye up? And they said, Seven. *21* And he said unto them, How is it that ye do not understand?

11 అంతట పరిసయ్యులు వచ్చి ఆయనను శోధించుచు ఆకాశము నుండి యొక సూచక క్రియను చూపుమని ఆయన నడిగి ఆయనతో తర్కింపసాగిరి. 12 ఆయన ఆత్మ యందు పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచి "ఈ తరము వారు ఎందుకు ఏ సూచకక్రియ నడుగుచున్నారు ? ఈ తరమునకు సూచక క్రియయు ననుగ్రహింపబడదని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నానని" చెప్పి, 13 వారిని విడిచి మరల దోనె యెక్కి అద్దరికి పోయెను.

శిష్యుల గ్రుడ్డితనమును గూర్చి యేసు మందలించుట

14 వారు తినుటకు రొట్టెలు తెచ్చుట మరచిరి; దోనెలో వారి యొద్ద ఒక్క రొట్టె తప్ప మరేమియు లేకపోయెను 15 ఆయన– చూచుకొనుడి; పరిసయ్యుల పులిసిన పిండిని గూర్చియు హేరోదు పులిసిన పిండిని గూర్చియు జాగ్రత్త పడుడని వారిని హెచ్చరింపగా, 16 వారు తమయొద్ద రొట్టెలు లేవేయని తమలో తాము ఆలోచించుకొనుచుండిరి. 17 యేసు అది యెరిగి – "మన యొద్ద రొట్టెలు లేవేయని మీరెందుకు ఆలోచించు కొనుచున్నారు? మీరింకను గ్రహింపలేదా ? వివేచింపలేదా ? మీరు కఠిన హృదయము గలవారైయున్నారా? 18 మీరు కన్నులుండియు చూడరా ? చెవులుండియు వినరా ? జ్ఞాపకము చేసుకొనరా? 19 నేను ఆ అయిదు వేలమందికి అయిదు రొట్టెలు విరిచి పంచె పెట్టినప్పుడు మీరు ముక్కలు ఎన్ని గంపల నిండాఎత్తితిరి ?" అని వారి నడిగెను. వారు– పన్నెండని ఆయనతో చెప్పిరి. 20 "ఆ నాలుగు వేలమందికి ఏడు రొట్టెలు నేను విరిచి పంచి పెట్టినపుడు ముక్కలు ఎన్ని గంపలనిండా ఎత్తితిరి ?" అని ఆయన అడుగగా వారు– ఏడనిరి. 21 అందుకాయన "మీరింకను గ్రహింపకున్నారా ?" అని అడిగెను.

Obstinate unbelief will have something to say, though ever so unreasonable. Christ refused to answer their demand. If they will not be convinced, they shall not. Alas! what cause we have to lament for those around us, who destroy themselves and others by their perverse and obstinate unbelief, and enmity to the gospel! When we forget the works of God, and distrust him, we should chide ourselves severely, as Christ here reproves his disciples. How is it that we so often mistake his meaning, disregard his warnings, and distrust his providence?

A blind man healed. (22-26) 22 And he cometh to Bethsaida; and they bring a blind man unto him, and besought him to touch him. *23* And he took the blind man by the hand, and led him out of the town; and when he had spit on his eyes, and put his hands upon him, he asked him if he saw ought. *24* And he looked up, and said, I see men as trees, walking. *25* After that he put his hands again upon his eyes, and made him look up: and he was restored, and saw every man clearly. *26* And he sent him away to his house, saying, Neither go into the town, nor tell it to any in the town.

మార్కు సువార్త 8వ అధ్యాయము

బేత్సయిదాలో నొక గ్రుడ్డివానిని స్వస్థపరచుట

22 అంతలో వారు బేత్సయిదాకు వచ్చిరి, అప్పుడక్కడి వారు ఆయన యొద్దకు ఒక గ్రుడ్డివాని తోడుకొని వచ్చి, వానిని ముట్టవలెనని ఆయనను వేడుకొనిరి. 23 ఆయన ఆ గ్రుడ్డివాని చెయ్యి పట్టుకొని ఊరి వెలుపలికి తోడుకుని పోయి, వాని కన్నుల మీద ఉమ్మి వేసి వాని మీద చేతులుంచి – "నీకేమైనను కనబడుచున్నాదా ?" అని వాని నడుగగా, 24 వాడు– కన్నులెత్తి మనుష్యులు నాకు కనబడుచున్నారు; వారు చెట్లవలె నుండి నడుచుచున్నట్లుగా నాకు కనబడుచున్నారనెను 25 అంతట ఆయన మరల తన చేతులు వాని కన్నుల మీద నుంచగా, వాడు, తేరి చూచి కుదుర్చబడి సమస్తమును తేటగా చూడసాగెను. 26 అప్పుడు యేసు "నీవు ఊరిలోనికి వెళ్ళవద్దు" అని చెప్పి వానిని వాని యింటికి పంపివేసెను.

Here is a blind man brought to Christ by his friends. Therein appeared the faith of those that brought him. If those who are spiritually blind, do not pray for themselves, yet their friends and relations should pray for them, that Christ would be pleased to touch them. The cure was wrought gradually, which was not usual in our Lord's miracles. Christ showed in what method those commonly are healed by his grace, who by nature are spiritually blind. At first, their knowledge is confused; but, like the light of the morning, it shines more and more to the perfect day, and then they see all things clearly. Slighting Christ's favours is forfeiting them; and he will make those who do so know the worth of privileges by the want of them.

Peter's testimony to Christ. (27-33) Christ must be followed. (34-38) 27 And Jesus went out, and his disciples, into the towns of Caesarea Philippi: and by the way he asked his disciples, saying unto them, Whom do men say that I am? *28* And they answered, John the Baptist: but some say, Elias; and others, One of the prophets. *29* And he saith unto them, But whom say ye that I am? And Peter answereth and saith unto him, Thou art the Christ. *30* And he charged them that they should tell no man of him. *31* And he began to teach them, that the Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders, and of the chief priests, and scribes, and be killed, and after three days rise again. *32* And he spake that saying openly. And Peter took him, and began to rebuke him. *33* But when he had turned about and looked on his disciples, he rebuked Peter, saying, Get thee behind me, Satan: for thou savourest not the things that be of God, but the things that be of men.*34* And when he had called the people unto him with his disciples also, he said unto them, Whosoever will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me. *35* For whosoever will save his life shall lose it; but whosoever shall lose his life for my sake and the gospel's, the same shall save it. *36* For what shall it profit a man, if he shall gain the whole world, and lose his own soul? *37* Or what shall a man give in exchange for his soul? *38* Whosoever therefore shall be ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation; of him also shall the Son of man be ashamed, when he cometh in the glory of his Father with the holy angels.

పేతురు యేసును క్రీస్తుగా ఒప్పుకొనుట

(మత్తయి 16:13-20; లూకా 9:18-21)

27 యేసు తన శిష్యులతో ఫిలిప్పుదైన కైసరయతో చేరిన గ్రామములకు బయలు దేరెను. మార్గములో నుండగా "నేను ఎవడనని జనులు చెప్పుచున్నారు?" అని తన శిష్యుల నడిగెను. 28 అందుకు వారు - కొందరు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను అనియు, కొందరు ఏలీయా అనియు మరి కొందరు ప్రవక్తలలో ఒకడనియు చెప్పుకొనుచున్నారనిరి. 29 అందుకాయన- "మీరైతే నేనెవడనని చెప్పుచున్నారు" అని వారి నడుగగా, పేతురు - నీవు క్రీస్తువని ఆయనతో చెప్పెను. 30 అప్పుడు "తన్ను గూర్చిన ఈ సంగతి ఎవరితోను చెప్పవద్దు" అని ఆయన వారికి ఖండితముగా చెప్పెను.

యేసు తన మరణ పునరుత్థానమును గూర్చి తెలుపుట

(మత్తయి 16:21-27, లూకా 9:22-27)

31 "మరియు మనుష్య కుమారుడు అనేక హింసలు పొంది పెద్దల చేతను ప్రధాన యాజకుల చేతను శాస్త్రుల చేతను ఉపేక్షించబడి చంపబడి మూడు దినములైన తరువాత లేచుట అగత్యము" అని ఆయన వారికి బోధింప నారంభించెను. 32 ఆయన ఈ మాట బహిరంగముగా చెప్పెను. పేతురు ఆయన చేయి పట్టుకొని ఆయనను గద్దింప సాగెను. 33 అందుకాయన తన శిష్యుల వైపు తిరిగి, వారిని చూచి - "సాతానా, నా వెనుకకు పొమ్ము; నీవు మనుష్యుల సంగతులను మనస్కరించుచున్నావు గాని దేవుని సంగతులను మనస్కరింపకున్నావు" అని పేతురును గద్దించెను.

తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొనవలెనని యేసు హెచ్చరించుట

34 అంతట ఆయన తన శిష్యులను జనసమూహమును తన యొద్దకు పిలిచి "నన్ను వెంబడింప గోరువాడు తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొని తన సిలువ నెత్తుకొని నన్ను వెంబడింపవలెను. 35 తన ప్రాణమును రక్షించుకొన గోరువాడు దానిని పోగొట్టు కొనును; నా నిమిత్తమును సువార్త నిమిత్తమును తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనువాడు దాని రక్షించుకొనును. 36 ఒకడు సర్వలోకమును సంపాదించుకొని తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనుట వాని కేమీ ప్రయోజనము ? 37 మనుష్యుడు తన ప్రాణమునకు ప్రతిగా ఏమి ఇయ్యగలుగును? 38 వ్యభిచారమును పాపమును చేయు ఈ తరము వారిలో నన్ను గూర్చియు నా మాటలను గూర్చియు సిగ్గుపడువాడెవడో వానిని గూర్చి మనుష్య కుమారుడు తన తండ్రి మహిమగలవాడై పరిశుద్ధ దూతలతో కూడ వచ్చునప్పుడు సిగ్గుపడును" అని చెప్పెను.

These things are written, that we may believe that Jesus is the Christ, the Son of God. These miracles of our Lord assure us that he was not conquered, but a Conqueror. Now the disciples are convinced that Jesus is the Christ; they may bear to hear of his sufferings, of which Christ here begins to give them notice. He sees that amiss in what we say and do, of which we ourselves are not aware, and knows what manner of spirit we are of, when we ourselves do not. The wisdom of man is folly, when it pretends to

Mark

limit the Divine counsels. Peter did not rightly understand the nature of Christ's kingdom Frequent notice is taken of the great flocking there was to Christ for help in various cases. All are concerned to know this, if they expect him to heal their souls. They must not indulge the ease of the body. As the happiness of heaven with Christ, is enough to make up for the loss of life itself for him, so the gain of all the world in sin, will not make up for the ruin of the soul by sin. And there is a day coming, when the cause of Christ will appear as glorious, as some now think it mean and contemptible. May we think of that season, and view every earthly object as we shall do at that great day.

MARK 9

The transfiguration. (1-13) 1 And he said unto them, Verily I say unto you, That there be some of them that stand here, which shall not taste of death, till they have seen the kingdom of God come with power. *2* And after six days Jesus taketh with him Peter, and James, and John, and leadeth them up into an high mountain apart by themselves: and he was transfigured before them. *3* And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them. *4* And there appeared unto them Elias with Moses: and they were talking with Jesus. *5* And Peter answered and said to Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias. *6* For he wist not what to say; for they were sore afraid. *7* And there was a cloud that overshadowed them: and a voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him. *8* And suddenly, when they had looked round about, they saw no man any more, save Jesus only with themselves. *9* And as they came down from the mountain, he charged them that they should tell no man what things they had seen, till the Son of man were risen from the dead. *10* And they kept that saying with themselves, questioning one with another what the rising from the dead should mean. *11* And they asked him, saying, Why say the scribes that Elias must first come? *12* And he answered and told them, Elias verily cometh first, and restoreth all things; and how it is written of the Son of man, that he must suffer many things, and be set at nought. *13* But I say unto you, That Elias is indeed come, and they have done unto him whatsoever they listed, as it is written of him.

9వ అధ్యాయము

రూపాంతరము

(మత్తయి 17:1-13; లూకా 9:28-36)

మరియు ఆయన - "ఇక్కడ నిలిచి యున్నవారిలో కొందరు దేవుని రాజ్యము బలముతో వచ్చుట చూచు వరకు మరణము రుచిచూడరని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 2 ఆరు దినములైన తరువాత, యేసు పేతురును, యాకోబును యోహానును మాత్రము వెంటబెట్టుకొని, ఎత్తయిన ఒక కొండ మీదికి ఏకాంతముగా వారిని తోడుకొని పోయి వారి యెదుట రూపాంతరము పొందెను. 3 అంతలో ఆయన వస్త్రములు

ప్రకాశ మానమైనవియు మిగుల తెల్లనివియు ఆయెను. లోకమందు ఏ చాకలియు అంత
తెల్లగా చలువ చేయలేడు. 4 మరియు మోషేయు ఏలీయాయు వారికి కనబడి యేసుతో
మాటలాడు చుండిరి. 5 అప్పుడు పేతురు – బోధకుడా, మనమిక్కడనుండుట మంచిది.
మేము నీకు ఒకటియు, మోషేకు ఒకటియు ఏలీయాకు ఒకటియు మూడు పర్ణశాలలు
కట్టుదుమని చెప్పెను. 6 వారు మిగుల భయపడిరి గనుక తాను చెప్పవలసినదేమో అతనికి
తెలియలేదు. 7 మేఘమొకటి వచ్చి వారిని కమ్మగా– “ఈయన నా ప్రియ కుమారుడు,
ఈయన మాట వినుడి” అని యొక శబ్దము ఆ మేఘములో నుండి పుట్టెను. 8 వెంటనే
వారు చుట్టూ చూచినప్పుడు, తమయొద్ద నున్న యేసు తప్ప ఎవరును వారికి కనబడలేదు.

9 వారు ఆ కొండ దిగి వచ్చుచుండగా – “మనుష్య కుమారుడు మృతులలో నుండి
లేచినప్పుడే గాని అంతకు ముందు మీరు చూచిన వాటిని ఎవనితోను చెప్పవద్దు” అని
ఆయన వారికి ఆజ్ఞాపించెను. 10 మృతులలో నుండి లేచుట అనగా ఏమిటో అని వారొకనితో
మరియొకరు తర్కించుచు ఆ మాట మనస్సున ఉంచుకొనిరి. 11 వారు – ఏలీయా ముందుగా
రావలెనని శాస్త్రులు చెప్పుచున్నారే, ఇదేమని ఆయన నడిగిరి. 12 అందుకాయన “ఏలీయా
ముందుగా వచ్చి సమస్తమును చక్కబెట్టునను మాట నిజమే. అయినను మనుష్య కుమారుడు
అనేక శ్రమలు పడి తృణీకరింపబడవలెనని వ్రాయబడుటయేమి ? 13 ఏలీయా వచ్చెననియు
అతని గూర్చి వ్రాయబడిన ప్రకారము వారు తమ కిష్టము వచ్చినట్లు అతని యెడల చేసిరనియు
మీతో చెప్పుచున్నాను” అని వారితో అనెను.

Here is a prediction of the near approach Christ's kingdom. A glimpse of that kingdom was given in the transfiguration of Christ. It is good to be away from the world, and alone with Christ: and how good to be with Christ glorified in heaven with all the saints! But when it is well with us, we are apt not to care for others, and in the fulness of our enjoyments, we forget the many wants of our brethren. God owns Jesus, and accepts him as his beloved Son, and is ready to accept us in him. Therefore we must own and accept him as our beloved Saviour, and must give up ourselves to be ruled by him.

An evil spirit cast out. (14-29) 14 And when he came to his
disciples, he saw a great multitude about them, and the scribes
questioning with them. *15* And straightway all the people, when they
beheld him, were greatly amazed, and running to him saluted him.
16 And he asked the scribes, What question ye with them *17* And one
of the multitude answered and said, Master, I have brought unto
thee my son, which hath a dumb spirit; *18* And wheresoever he taketh
him, he teareth him: and he foameth, and gnasheth with his teeth,
and pineth away: and I spake to thy disciples that they should cast
him out; and they could not. *19* He answereth him, and saith, O
faithless generation, how long shall I be with you? how long shall I
suffer you? bring him unto me. *20* And they brought him unto him:
and when he saw him, straightway the spirit tare him; and he fell on
the ground, and wallowed foaming. *21* And he asked his father, How

Mark

23

long is it ago since this came unto him? And he said, Of a child.
22 And ofttimes it hath cast him into the fire, and into the waters, to
destroy him: but if thou canst do any thing, have compassion on us,
and help us. *23* Jesus said unto him, If thou canst believe, all things
are possible to him that believeth. *24* And straightway the father of
the child cried out, and said with tears, Lord, I believe; help thou
mine unbelief. *25* When Jesus saw that the people came running
together, he rebuked the foul spirit, saying unto him, Thou dumb and
deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into
him. *26* And the spirit cried, and rent him sore, and came out of him:
and he was as one dead; insomuch that many said, He is dead. *27* But
Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose. *28* And
when he was come into the house, his disciples asked him privately,
Why could not we cast him out? *29* And he said unto them, This kind
can come forth by nothing, but by prayer and fasting.

దయ్యము పట్టిన బాలుని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 17:14-20; లూకా 9:37-43)

14 వారు శిష్యుల యొద్దకు వచ్చి, వారి చుట్టు బహు జనులు కూడియుండుటయు
శాస్త్రులు వారితో తర్కించుటయు చూచిరి. 15 వెంటనే జన సమూహమంతయు ఆయనను
చూచి మిగుల విభ్రాంతినొంది ఆయన యొద్దకు పరుగెత్తుకొని వచ్చి ఆయనకు వందనము
చేసిరి. 16 ఆప్పుడాయన– మీరు దేనిని గూర్చి వారితో తర్కించుచున్నారని వారి నడుగగా,
17 జనసమూహములలో నొకడు– బోధకుడా, మూగదయ్యము పట్టిన నా కుమారుని నీ
యొద్దకు తీసుకొని వచ్చితిని. 18 అది ఎక్కడ వానిని పట్టునో అక్కడ వానిని పడద్రోయును,
అప్పుడు వాడు నురుగు కార్చుకొని పండ్లు కొరకుకొని మూర్ఛిల్లును. దానిని వెళ్ళగొట్టుడని
నీ శిష్యులను అడిగితిని గాని అది వారి చేత కాలేదని ఆయనతో చెప్పెను. 19 అందుకాయన–
“విశ్వాసములేని తరమువారలారా, నేను ఎంత కాలము మీతో నుందును ? ఎంత వరకు
మిమ్మును సహింతును ? వానిని నా యొద్దకు తీసుకొని రండి” అని వారితో చెప్పగా,
20. వారాయన యొద్దకు వానిని తీసుకొని వచ్చిరి. దయ్యము ఆయనను చూడగానే వానిని
విలవిల లాడించెను గనుక వాడు నేలపై పడి నురుగు కార్చు కొనుచు పొర్లాడుచుండెను.
21. అప్పుడాయన– “ఇది వీనికి సంభవించి ఎంతకాలమైనది” అని వాని తండ్రి నడుగగా,
అతడు – బాల్యము నుండియే 22 అది వానిని నాశనము చేయవలెనని తరచుగా అగ్నిలోను
నీళ్ళలోను పడద్రోయును. ఏమైనను నీవలననైతే మా మీద కనికరపడి మాకు సహాయము
చేయుమనెను. 23 అందుకు యేసు – “నమ్ముట నీవలననైతే నమ్ము వానికి సమస్తమును
సాధ్యమే”యని అతనితో చెప్పెను. 24 వెంటనే ఆ చిన్నవాని తండ్రి – నమ్ముచున్నాను;
నాకు అపనమ్మకముండకుండ సహాయము చేయుమని కన్నీళ్ళు విడిచి బిగ్గరగా చెప్పెను.
25 జనులు గుంపుగూడి తన యొద్దకు పరుగెత్తుకొని వచ్చుట యేసు చూచి– “మూగవైన
చెవిటి దయ్యమా, వానిని వదలి పొమ్ము, ఇక వానిలో ప్రవేశింపవద్దని నీకు
ఆజ్ఞాపించుచున్నాను” అని చెప్పి ఆ అపవిత్రాత్మను గద్దించెను. 26 అప్పుడది కేక వేసి వాని

నెంతో విలవిలలాడించి వదలిపోయెను. అంతట వాడు చచ్చిన వానివలె నుండెను గనుక అనేకులు వాడు చనిపోయెననిరి. 27 అయితే యేసు వాని చెయ్యి పట్టుకొని వానిని లేవనెత్తగా వాడు నిలువబడెను. 28 ఆయన ఇంటిలోనికి వెళ్లిన తరువాత ఆయన శిష్యులు– మేమెందుకు ఆ దయ్యమును వెళ్ళగొట్టలేక పోతిమని ఏకాంతమున ఆయన నడిగిరి. 29 అందు కాయన "ప్రార్థన వలననే గాని మరి దేని వలననైనను ఈ విధమైనది వదలిపోవుట అసాధ్యము" అని వారితో చెప్పెను.

The father of the suffering youth reflected on the want of power in the disciples; but Christ will have him reckon the disappointment to the want of faith. Very much is promised to our believing. If thou canst believe, it is possible that thy hard heart may be softened, thy spiritual diseases may be cured; and, weak as thou art, thou mayest be able to hold out to the end. Those that complain of unbelief, must look up to Christ for grace to help them against it, and his grace will be sufficient for them. Whom Christ cures, he cures effectually. The disciples must not think to do their work always with the same ease; some services call for more than ordinary pains.

The apostles reproved. (30-40) 30 And they departed thence, and passed through Galilee; and he would not that any man should know it. *31* For he taught his disciples, and said unto them, The Son of man is delivered into the hands of men, and they shall kill him; and after that he is killed, he shall rise the third day. *32* But they understood not that saying, and were afraid to ask him. *33* And he came to Capernaum: and being in the house he asked them, What was it that ye disputed among yourselves by the way? *34* But they held their peace: for by the way they had disputed among themselves, who should be the greatest. *35* And he sat down, and called the twelve, and saith unto them, If any man desire to be first, the same shall be last of all, and servant of all. *36* And he took a child, and set him in the midst of them: and when he had taken him in his arms, he said unto them, *37* Whosoever shall receive one of such children in my name, receiveth me: and whosoever shall receive me, receiveth not me, but him that sent me. *38* And John answered him, saying, Master, we saw one casting out devils in thy name, and he followeth not us: and we forbad him, because he followeth not us. *39* But Jesus said, Forbid him not: for there is no man which shall do a miracle in my name, that can lightly speak evil of me. *40* For he that is not against us is on our part.

యేసు తన మరణమును గూర్చి మరల చెప్పుట

30 వారక్కడ నుండి బయలు దేరి గలిలయ గుండా వెళ్ళుచుండిరి. అది ఎవరికిని తెలియుట ఆయన కిష్టము లేకుండెను. 31 ఏలయనగా ఆయన తన శిష్యులకు బోధించుచు – "మనుష్య కుమారుడు మనుష్యుల చేతికి అప్పగించబడు చున్నాడు. వారాయనను చంపెదరు. చంపబడిన మూడు దినములకాయన లేచును" అని వారితో చెప్పెను. 32 వారు ఆ మాట గ్రహింపలేదు గాని ఆయన నడుగ భయపడిరి.

వినయమును గూర్చిన బోధ

(మత్తయి 18:1–5; లూకా 9:46–48)

33 అంతట వారు కపెర్నహూమునకు వచ్చిరి. వారు – ఎవడు గొప్పవాడని మార్గమున ఒకనితో నొకడు వాదించు చుంటిరి" గనుక ఆయన ఇంట ఉన్నప్పుడు "మార్గమున మీరు ఒకరితో నొకరు దేనిని గూర్చి వాదించు చుంటిరి" అని వారి నడుగగా, 34 వారు ఊరకుండిరి. 35 అప్పుడాయన కూర్చుండి పన్నెండు మందిని పిలిచి – "ఎవడైనను మొదటివాడై యుండగోరిన యెడల, వాడందరిలో కడపటి వాడును అందరికి పరిచారకుడునై యుండవలెను" అని చెప్పి, 36 యొక చిన్న బిడ్డను తీసుకొని వారి మధ్యలో నిలువబెట్టి వానిని ఎత్తికొని కౌగలించుకొని– 37 "ఇట్టి చిన్న బిడ్డలలో ఒకనిని నా పేరట చేర్చుకొనువాడు నన్ను చేర్చుకొనును; నన్ను చేర్చుకొను వాడు నన్ను గాక నన్ను పంపినవానిని చేర్చుకొనును" అని వారితో చెప్పెను.

ఇతరులను ఆటంకపరచుటను గూర్చిన మెళకువ

38 అంతట యోహాను – బోధకుడా, ఒకడు నీ పేరట దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుట చూచితిమి; వాడు మనలను వెంబడించువాడు కాడు గనుక వానిని ఆటంకపరచితిమని చెప్పెను. 39 అందుకు యేసు– "వానిని ఆటంకపరచకుడి, నా పేరట అద్భుతములు చేసి నన్ను చులకనగా నిందింపగల వాడెవ్వడునూ లేడు. 40. మనకు విరోధి కానివాడు మన పక్షముగా నున్నవాడే"

The time of Christ's suffering drew nigh. Had he been delivered into the hands of devils, and they had done this, it had not been so strange; but that men should thus shamefully treat the Son of man, who came to redeem and save them, is wonderful. Still observe that when Christ spake of his death, he always spake of his resurrection, which took the reproach of it from himself, and should have taken the grief of it from his disciples. Many remain ignorant because they are ashamed to inquire. Alas! that while the Saviour teaches so plainly the things which belong to his love and grace, men are so blinded that they understand not his sayings. We shall be called to account about our discourses, and to account for our disputes, especially about being greater than others. Those who are most humble and self-denying, most resemble Christ, and shall be most tenderly owned by him. This Jesus taught them by a sign; whoever shall receive one like this child, receives me. Many have been like the disciples, ready to silence men who have success in preaching to sinners repentance in Christ's name, because they follow not with them. Our Lord blamed the apostles, reminding them that he who wrought miracles in his name would not be likely to hurt his cause. If sinners are brought to repent, to believe in the Saviour, and to live sober, righteous, and godly lives, we then see that the Lord works by the preacher.

Pain to be preferred to sin. (41-50) 41 For whosoever shall give you a cup of water to drink in my name, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward. *42* And whosoever shall offend one of these little ones that believe in me, it is better for

him that a millstone were hanged about his neck, and he were cast into the sea. *43* And if thy hand offend thee, cut it off: it is better for thee to enter into life maimed, than having two hands to go into hell, into the fire that never shall be quenched: *44* Where their worm dieth not, and the fire is not quenched. *45* And if thy foot offend thee, cut it off: it is better for thee to enter halt into life, than having two feet to be cast into hell, into the fire that never shall be quenched: *46* Where their worm dieth not, and the fire is not quenched. *47* And if thine eye offend thee, pluck it out: it is better for thee to enter into the kingdom of God with one eye, than having two eyes to be cast into hell fire: *48* Where their worm dieth not, and the fire is not quenched. *49* For every one shall be salted with fire, and every sacrifice shall be salted with salt. *50* Salt is good: but if the salt have lost his saltness, wherewith will ye season it? Have salt in yourselves, and have peace one with another.

పాపమునకు కారకుడగుట

(మత్తయి 18:6-9; లూకా 17:1-2)

41 మీరు క్రీస్తువారని నా పేరట మీకు గిన్నెడు నీళ్ళు త్రాగ నిచ్చువాడు, తనకు రావలసిన ఫలము పోగొట్టుకొనడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 42 నా యందు విశ్వాసముంచు ఈ చిన్న వారిలో నొకని అభ్యంతర పరచువాడెవడో; వాడు మెడకు పెద్ద తిరుగటి రాయి కట్టబడి సముద్రములో పడవేయ బడుట వానికి మేలు. 43 నీ చెయ్యి నిన్ను అభ్యంతరపరచిన యెడల దానిని నరికివేయుము. 44 నీవు రెండు చేతులు కలిగి నరకములోని ఆరని అగ్నిలోనికి పోవుట కంటె అంగహీనుడవై జీవములో ప్రవేశించుట మేలు. 45 నీ పాదము నిన్ను అభ్యంతర పరచిన యెడల దానిని నరికివేయుము. 46 రెండు పాదములు కలిగి నరకములో పడవేయబడుట కంటె, కుంటివాడవై । నిత్య జీవములో ప్రవేశించుట మేలు. 47 నీ కన్ను నిన్ను అభ్యంతరపరచిన యెడల దాని తీసి పారవేయుము. రెండు కన్నులు కలిగి నరకములో పారవేయబడుట కంటె ఒంటి కన్ను గలవాడవై దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట మేలు. 48 నరకమున వారి పురుగు చావదు, అగ్ని ఆరదు. 49 ప్రతివానికి ఉప్పు సారము అగ్ని వలన కలుగును 50 ఉప్పు మంచిదే గాని అది నిస్సారమైన యెడల దేనివలన మీరు దానికి సారము కలుగజేతురు? మీలో మీరు ఉప్పుసారముగలవారై యుండి ఒకరితో నొకరు సమాధానముగా నుండుడి" అని చెప్పెను.

It is repeatedly said of the wicked, Their worm dieth not, as well as, The fire is never quenched. Doubtless, remorse of conscience and keen self-reflection are this never-dying worm. Surely it is beyond compare better to undergo all possible pain, hardship, and self-denial here, and to be happy for ever hereafter, than to enjoy all kinds of worldly pleasure for a season, and to be miserable for ever. Like the sacrifices, we must be salted with salt; our corrupt affections must be subdued and mortified by the Holy Spirit. Those that have the salt of grace, must show they have a living principle of grace in their hearts, which works out corrupt dispositions in the soul that would offend God, or our own consciences.

MARK 10

The Pharisees' question concerning divorce. (1-12) 1 And he arose from thence, and cometh into the coasts of Judaea by the farther side of Jordan: and the people resort unto him again; and, as he was wont, he taught them again. *2* And the Pharisees came to him, and asked him, Is it lawful for a man to put away his wife? tempting him. *3* And he answered and said unto them, What did Moses command you? *4* And they said, Moses suffered to write a bill of divorcement, and to put her away. *5* And Jesus answered and said unto them, For the hardness of your heart he wrote you this precept. *6* But from the beginning of the creation God made them male and female. *7* For this cause shall a man leave his father and mother, and cleave to his wife; *8* And they twain shall be one flesh: so then they are no more twain, but one flesh. *9* What therefore God hath joined together, let not man put asunder. *10* And in the house his disciples asked him again of the same matter. *11* And he saith unto them, Whosoever shall put away his wife, and marry another, committeth adultery against her. *12* And if a woman shall put away her husband, and be married to another, she committeth adultery.

10వ అధ్యాయము

పరిత్యాగమును (విడాకులను) గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 19:1-12)

ఆయన అక్కడ నుండి లేచి యూదయ ప్రాంతములకును యొర్దాను అద్దరికిని వచ్చెను, జనసమూహములు తిరిగి ఆయన యొద్దకు కూడివచ్చిరి. ఆయన తన వాడుక చొప్పున వారికి మరల బోధించు చుండెను. 2 పరిసయ్యులు ఆయన యొద్దకు వచ్చి ఆయనను శోధించుటకై - పురుషుడు తన భార్యను విడనాడుట న్యాయమా ? అని ఆయన నడిగిరి. 3 అందుకాయన- "మోషే మీకేమి ఆజ్ఞాపించెను" అని వారి నడిగెను. 4 వారు - పరిత్యాగ పత్రిక వ్రాయించి, ఆమెను విడనాడవలెనని మోషే సెలవిచ్చెనని చెప్పగా, యేసు- 5 "మీ హృదయ కాఠిన్యమును బట్టి అతడీ యాజ్ఞను మీకు వ్రాసి యిచ్చెను గాని, 6 సృష్ట్యాది నుండి (దేవుడు) వారిని పురుషుని గాను స్త్రీనిగాను కలుగజేసెను. 7 ఈ హేతువు చేత పురుషుడు తన తలిదండ్రులను విడిచిపెట్టి తన భార్యను హత్తుకొనును. 8 వారిద్దరు ఏక శరీరమై యుందురు, గనుక వారిక ఇద్దరుగా నుండక ఏక శరీరముగా నుందురు. 9 కాబట్టి దేవుడు జతపరచిన వారిని మనుష్యుడు వేరు పరచకూడదు" అని వారితో చెప్పెను. 10 ఇంటికి వచ్చి శిష్యులు ఈ సంగతి గూర్చి ఆయనను మరలా అడిగిరి. 11 అందుకాయన - "తన భార్యను విడనాడి మరియొకతెను పెండ్లి చేసుకొనువాడు తాను విడనాడిన ఆమె విషయమై వ్యభిచరించు వాడగును, మరియు 12 స్త్రీ తన పురుషుని విడనాడి మరియొకని పెండ్లి చేసికొనిన యెడల ఆమె వ్యభిచరించునదగును" అని వారితో చెప్పెను.

Wherever Jesus was, the people flocked after him in crowds, and he taught them. Preaching was Christ's constant practice. He here shows that the reason why Moses' law allowed divorce, was such that they ought not to use the permission; it was only for the hardness of their hearts. God himself joined man and wife together; he has fitted them to be comforts and helps for each other. The bond which God has tied, is not to be lightly untied. Let those who are for putting away their wives consider what would become of themselves, if God should deal with them in like manner.

Christ's love to little children. (13-16) 13 And they brought young
children to him, that he should touch them: and his disciples rebuked
those that brought them. *14* But when Jesus saw it, he was much
displeased, and said unto them, Suffer the little children to come
unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.
15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of
God as a little child, he shall not enter therein. *16* And he took them
up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

యేసు చిన్నపిల్లలను ఆశీర్వదించుట

(మత్తయి 19:13–15; లూకా 18:15–17)

13 తమ చిన్న బిడ్డలను ముట్టవలెనని కొందరాయన యొద్దకు వారిని తీసుకొని
వచ్చిరి. అయితే శిష్యులు (వారిని తీసుకొని వచ్చిన) వారిని గద్దించిరి. 14 యేసు అది
చూచి కోపపడి– "చిన్న బిడ్డలను నా యొద్దకు రానియ్యుడి, వారిని ఆటంక పరచవద్దు.
దేవుని రాజ్యము ఇలాటి వారిదే. 15 చిన్న బిడ్డలవలె దేవుని రాజ్యమునంగీకరింపని వాడు
అందులో ఎంతమాత్రమును ప్రవేశింపడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అని చెప్పి,
16 ఆ బిడ్డలను ఎత్తి కౌగలించుకొని వారి మీద చేతులుంచి ఆశీర్వదించెను.

Some parents or nurses brought little children to Christ, that he should touch them, in token of his blessing them. It does not appear that they needed bodily cures, nor were they capable of being taught: but those who had the care of them believed that Christ's blessing would do their souls good; therefore they brought them to him. Jesus ordered that they should be brought to him, and that nothing should be said or done to hinder it. Children should be directed to the Saviour as soon as they are able to understand his words. Also, we must receive the kingdom of God as little children; we must stand affected to Christ and his grace, as little children to their parents, nurses, and teachers.

*Christ's discourse with the rich young man. (17-22) The hinderance
of riches. (23-31) 17* And when he was gone forth into the way, there
came one running, and kneeled to him, and asked him, Good Master,
what shall I do that I may inherit eternal life? *18* And Jesus said
unto him, Why callest thou me good? there is none good but one,
that is, God. *19* Thou knowest the commandments, Do not commit
adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Defraud
not, Honour thy father and mother. *20* And he answered and said
unto him, Master, all these have I observed from my youth. *21* Then
Jesus beholding him loved him, and said unto him, One thing thou
lackest: go thy way, sell whatsoever thou hast, and give to the poor,

Mark

26

and thou shalt have treasure in heaven: and come, take up the cross,
and follow me. *22* And he was sad at that saying, and went away grieved:
for he had great possessions.*23* And Jesus looked round about, and
saith unto his disciples, How hardly shall they that have riches enter
into the kingdom of God! *24* And the disciples were astonished at his
words. But Jesus answereth again, and saith unto them, Children,
how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom
of God! *25* It is easier for a camel to go through the eye of a needle,
than for a rich man to enter into the kingdom of God. *26* And they
were astonished out of measure, saying among themselves, Who then
can be saved? *27* And Jesus looking upon them saith, With men it is
impossible, but not with God: for with God all things are possible.
28 Then Peter began to say unto him, Lo, we have left all, and have
followed thee. *29* And Jesus answered and said, Verily I say unto
you, There is no man that hath left house, or brethren, or sisters, or
father, or mother, or wife, or children, or lands, for my sake, and the
gospel's, *30* But he shall receive an hundredfold now in this time,
houses, and brethren, and sisters, and mothers, and children, and
lands, with persecutions; and in the world to come eternal life. *31* But
many that are first shall be last; and the last first.

ధనవంతుడు నిత్యజీవమునుకోరుట

(మత్తయి 19:16–30; లూకా 18:18–30)

17 ఆయన బయలుదేరి మార్గమున పోవుచుండగా ఒకడు పరుగెత్తుకొని వచ్చి
ఆయన యెదుట మోకాళ్ళుని – సద్బోధకుడా, నిత్యజీవమునకు వారసుడనగుటకు నేనేమి
చేయుదునని ఆయననడిగెను. 18 యేసు – "నన్ను సత్పురషుడని ఏల చెప్పుచున్నావు ?
దేవుడొక్కడే గాని మరి ఎవడును సత్పురుషుడు కాడు. 19 నరహత్య చేయవద్దు,
వ్యభిచరింపవద్దు, దొంగిలవద్దు, అబద్ధ సాక్ష్యము పలుకవద్దు, మోసపుచ్చవద్దు, నీ
తలిదండ్రులను సన్మానింపుము అను ఆజ్ఞలు నీకు తెలియును గదా" అని అతనితో చెప్పెను.
20 ఆందుకతడు– బోధకుడా, బాల్యము నుండి ఇవియన్నియు ననుసరించుచునే యుంటినని
చెప్పెను. 21 యేసు అతనిని చూచి అతని ప్రేమించి– "నీకు ఒకటి కొదువగా నున్నది,
నీవు వెళ్ళి నీకు కలిగియున్న దంతయు అమ్మి బీదల కిమ్ము, పరలోకమందు నీకు ధనము
కలుగును; నీవు వచ్చి నన్ను వెంబడించుము" అని చెప్పెను. 22 అతడు మిగుల ఆస్తి
గలవాడు గనుక ఆ మాటకు ముఖము చిన్నబుచ్చుకొని, దుఃఖపడుచు వెళ్ళిపోయెను. 23
అప్పుడు యేసు చుట్టూ చూచి – "ఆస్తి గలవారు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట ఎంతో
దుర్లభము" అని తన శిష్యులతో చెప్పెను. 24 ఆయన మాటలకు శిష్యులు విస్మయ
మొందిరి, అందువలన యేసు తిరిగి వారితో ఇట్లనెను– "పిల్లలారా, తమ ఆస్తి యందు
నమ్మిక ఉంచువారు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట ఎంతో దుర్లభము. 25 ధనవంతుడు
దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట కంటె ఒంటె సూది బెజ్జములో దూరుట సులభము" 26
అందుకు వారు అత్యధికముగా ఆశ్చర్యపడి – అట్లయితే ఎవడు రక్షణ పొందగలడని

ఆయన నడిగిరి. 27 యేసు వారిని చూచి "ఇది మనుష్యులకు అసాధ్యమే గాని దేవునికి అసాధ్యము గాదు; దేవునికి సమస్తమును సాధ్యమే"అనెను. 28 పేతురు ఇదిగో – మేము సమస్తమును విడిచిపెట్టి నిన్ను వెంబడించితిమని ఆయనతో చెప్పసాగెను. 29 అందుకు యేసు ఇట్లనెను – "నా నిమిత్తమును సువార్తనిమిత్తమును ఇంటినైనను అన్నదమ్ములనైనను అక్క చెల్లెండ్రనైనను తలిదండ్రులనైనను పిల్లలనైనను భూములనైనను విడచిన వాడు. 30 ఇప్పుడు ఇహమందు హింసలతో పాటు నూరంతలుగా ఇండ్లను అన్నదమ్ములను అక్క చెల్లెండ్రను తల్లులను పిల్లలను భూములను, రాబోవు లోకమందు నిత్యజీవమును పొందునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 31 మొదటి వారు అనేకులు కడపటి వారగుదురు, కడపటి వారు మొదటి వారగుదురు" అనెను.

This young ruler showed great earnestness. He asked what he should do now, that he might be happy for ever. Most ask for good to be had in this world; any good, psalms 4:6 ; he asks for good to be done in this world, in order to enjoy the greatest good in the other world. Christ encouraged this address by assisting his faith, and by directing his practice. But here is a sorrowful parting between Jesus and this young man. He asks Christ what he shall do more than he has done, to obtain eternal life; and Christ puts it to him, whether he has indeed that firm belief of, and that high value for eternal life which he seems to have. Is he willing to bear a present cross, in expectation of future crown? The young man was sorry he could not be a follower of Christ upon easier terms; that he could not lay hold on eternal life, and keep hold of his worldly possessions too. He went away grieved. See matthew 6:24 , Ye cannot serve God and mammon. Christ took this occasion to speak to his disciples about the difficulty of the salvation of those who have abundance of this world. Those who thus eagerly seek the wealth of the world, will never rightly prize Christ and his grace. Also, as to the greatness of the salvation of those who have but little of this world, and leave it for Christ. The greatest trial of a good man's constancy is, when love to Jesus calls him to give up love to friends and relatives. Even when gainers by Christ, let them still expect to suffer for him, till they reach heaven. Let us learn contentment in a low state, and to watch against the love of riches in a high one. Let us pray to be enabled to part with all, if required, in Christ's service, and to use all we are allowed to keep in his service.

Christ foretells his sufferings. (32-45) 32 And they were in the way going up to Jerusalem; and Jesus went before them: and they were amazed; and as they followed, they were afraid. And he took again the twelve, and began to tell them what things should happen unto him, *33* Saying, Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be delivered unto the chief priests, and unto the scribes; and they shall condemn him to death, and shall deliver him to the Gentiles: *34* And they shall mock him, and shall scourge him, and shall spit upon him, and shall kill him: and the third day he shall rise again. *35* And James and John, the sons of Zebedee, come unto him, saying, Master, we would that thou shouldest do for us whatsoever we shall desire. *36* And he said unto them, What would ye that I should do for you? *37* They said unto him, Grant unto us that we may sit, one on thy right hand, and

మార్కు సువార్త 10వ అధ్యాయము

the other on thy left hand, in thy glory. *38* But Jesus said unto them, Ye know not what ye ask: can ye drink of the cup that I drink of? and be baptized with the baptism that I am baptized with? *39* And they said unto him, We can. And Jesus said unto them, Ye shall indeed drink of the cup that I drink of; and with the baptism that I am baptized withal shall ye be baptized: *40* But to sit on my right hand and on my left hand is not mine to give; but it shall be given to them for whom it is prepared. *41* And when the ten heard it, they began to be much displeased with James and John. *42* But Jesus called them to him, and saith unto them, Ye know that they which are accounted to rule over the Gentiles exercise lordship over them; and their great ones exercise authority upon them. *43* But so shall it not be among you: but whosoever will be great among you, shall be your minister: *44* And whosoever of you will be the chiefest, shall be servant of all. *45* For even the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

యేసు తన మరణమును గూర్చి మూడవసారి చెప్పుట

(మత్తయి 20:17-19; లూకా 18:31-34)

32 వారు ప్రయాణమై యెరూషలేముకు వెళ్ళుచుండిరి. యేసు వారికి ముందు నడచుచుండగా వారు విస్మయమొందిరి. వెంబడించువారు భయపడిరి. । అప్పుడాయన మరల పన్నెండుమంది శిష్యులను పిలుచుకొని తనకు సంభవింపబోవు వాటిని వారికి తెలియజెప్ప నారంభించి, 33 "ఇదిగో మనము యెరూషలేముకు వెళ్ళుచున్నాము; మనుష్య కుమారుడు ప్రధానయాజకులకును శాస్త్రులకును అప్పగింపబడును; వారాయనకు మరణ శిక్ష విధించి ఆయనను అన్యజనుల కప్పగించెదరు. 34 వారు ఆయనను అపహసించి ఆయన మీద ఉమ్మి వేసి, కొరడాలతో ఆయనను కొట్టి చంపెదరు; మూడు దినములైన తరువాత ఆయన తిరిగి లేచును" అని చెప్పెను.

యాకోబు మరియు యోహానుల నివేదన

(మత్తయి 20:20-28)

35 జెబెదయి కుమారులైన యాకోబును యోహానును ఆయన యొద్దకు వచ్చి – బోధకుడా, మేము అడుగున దెల్ల నీవు మాకు చేయగోరుచున్నామని చెప్పగా, 36 ఆయన – "నేను మీకేమి చేయగోరుచున్నారు" అని వారి నడిగెను. 37 వారు – నీ మహిమయందు నీ కుడివైపున ఒకడును నీ ఎడమవైపున ఒకడును కూర్చుండునట్లు మాకు దయచేయుమని చెప్పిరి. 38 యేసు "మీరేమి అడుగుచున్నారో మీకు తెలియదు; నేను త్రాగుచున్న గిన్నెలోనిది త్రాగుటయైనను, నేను పొందుచున్న బాప్తిస్మము పొందుటయైనను మీ చేతనగునా ?" అని వారి నడుగగా, వారు – మా చేతనగుననిరి. 39 అప్పుడు యేసు – "నేను త్రాగుచున్న గిన్నెలోనిది మీరు త్రాగెదరు నేను పొందుచున్న బాప్తిస్మము మీరు పొందెదరు గాని, 40 నా కుడివైపునను ఎడమవైపునను కూర్చుండనిచ్చుట నా వశములో లేదు; అది ఎవరికి సిద్ధపరచబడెనో వారికే దొరకును" అని వారితో చెప్పెను.

నిజమైన గొప్ప తనము

41 తక్కిన పదిమంది శిష్యులు ఆ మాట విని యాకోబు యోహానుల మీద కోప పడసాగిరి. 42 యేసు వారిని తన యొద్దకు పిలిచి వారితో ఇట్లనెను – "అన్యజనులలో అధికారులని ఎంచబడిన వారు వారి మీద ప్రభుత్వము చేయుదురు; వారిలో గొప్పవారు వారి మీద అధికారము చేయుదురని మీకు తెలియును. 43 మీలో ఆలాగుండకూడదు, మీలో ఎవడైనను గొప్పవాడై యుండ గోరినయెడల వాడు మీకు పరిచారము చేయువాడై యుండవలెను. 44 మీలో ఎవడైనను ప్రముఖుడై యుండ గోరినయెడల వాడు అందరికిని దాసుడై యుండవలెను. 45 మనుష్య కుమారుడు పరిచారము చేయించుకొనుటకు రాలేదు గాని పరిచారము చేయుటకును అనేకులకు ప్రతిగా విమోచన క్రయధనముగా తన ప్రాణము నిచ్చుటకును వచ్చెను" అనెను.

Christ's going on with his undertaking for the salvation of mankind, was, is, and will be, the wonder of all his disciples. Worldly honour is a glittering thing, with which the eyes of Christ's own disciples have many times been dazzled. Our care must be, that we may have wisdom and grace to know how to suffer with him; and we may trust him to provide what the degrees of our glory shall be. Christ shows them that dominion was generally abused in the world.

Bartimeus healed. (46-52) 46 And they came to Jericho: and as he went out of Jericho with his disciples and a great number of people, blind Bartimaeus, the son of Timaeus, sat by the highway side begging. *47* And when he heard that it was Jesus of Nazareth, he began to cry out, and say, Jesus, thou Son of David, have mercy on me. *48* And many charged him that he should hold his peace: but he cried the more a great deal, Thou Son of David, have mercy on me. *49* And Jesus stood still, and commanded him to be called. And they call the blind man, saying unto him, Be of good comfort, rise; he calleth thee. *50* And he, casting away his garment, rose, and came to Jesus. *51* And Jesus answered and said unto him, What wilt thou that I should do unto thee? The blind man said unto him, Lord, that I might receive my sight. *52* And Jesus said unto him, Go thy way; thy faith hath made thee whole. And immediately he received his sight, and followed Jesus in the way.

బర్తిమయికి చూపునిచ్చుట

(మత్తయి 20:29–34; లూకా 18:35–43)

46 వారు యెరికో పట్టణమునకు వచ్చిరి. ఆయన తన శిష్యులతోను బహు జనసమూహముతోను యెరికో నుండి బయలుదేరి వచ్చుచుండగా; తీమయి కుమారుడగు బర్తిమయియను గ్రుడ్డి భిక్షకుడు త్రోవ పక్కను కూర్చుండెను. 47 ఈయన నజరేయుడైన యేసు అని వాడు విని– దావీదు కుమారుడా, యేసూ, నన్ను కరుణింపుమని కేకలు వేయ మొదలుపెట్టెను. 48 ఊరకుండుమని అనేకులు వానిని గద్దించిరి గాని, వాడు– దావీదు కుమారుడా, నన్ను కరుణింపుమని మరి ఎక్కువగా కేకలు వేసెను. 49 అప్పుడు యేసు

నిలిచి– "వానిని పిలువుడి" అని చెప్పగా, వారా గ్రుడ్డివానిని పిలిచి – ధైర్యము తెచ్చుకొనుము, ఆయన నిన్ను పిలుచున్నాడు, లెమ్మని వానితో చెప్పిరి. 50 అంతట వాడు బట్టను పారవేసి దిగ్గునలేచి యేసు నొద్దకు వచ్చెను. 51 యేసు "నేను నీకేమి చేయ గోరుచున్నావు" అని వాని నడుగగా, ఆ గ్రుడ్డివాడు – బోధకుడా, నాకు దృష్టి కలుగజేయుమని ఆయనతో అనెను. 52 అందుకు యేసు – నీవు వెళ్లుము, నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెనని చెప్పెను. వెంటనే వాడు త్రోవను ఆయన వెంట చూపు పొంది వెళ్ళెను.

Bartimeus had heard of Jesus and his miracles, and learning that he was passing by, hoped to recover his eyesight. In coming to Christ for help and healing, we should look to him as the promised Messiah. He begged that his eyes might be opened. It is very desirable to be able to earn our bread; and where God has given men limbs and senses, it is a shame, by foolishness and slothfulness, to make themselves, in effect, blind and lame. His eyes were opened. Thy faith has made thee whole: faith in Christ as the Son of David, and in his pity and power; not thy repeated words, but thy faith; Christ setting thy faith to work. Let sinners be exhorted to imitate blind Bartimeus. Where the gospel is preached, or the written words of truth circulated, Jesus is passing by, and this is the opportunity. It is not enough to come to Christ for spiritual healing, but, when we are healed, we must continue to follow him; that we may honour him, and receive instruction from him. Those who have spiritual eyesight, see that beauty in Christ which will draw them to run after him.

MARK 11

Christ's triumphant entry into Jerusalem. (1-11) 1 And when they came nigh to Jerusalem, unto Bethphage and Bethany, at the mount of Olives, he sendeth forth two of his disciples, *2* And saith unto them, Go your way into the village over against you: and as soon as ye be entered into it, ye shall find a colt tied, whereon never man sat; loose him, and bring him. *3* And if any man say unto you, Why do ye this? say ye that the Lord hath need of him; and straightway he will send him hither. *4* And they went their way, and found the colt tied by the door without in a place where two ways met; and they loose him. *5* And certain of them that stood there said unto them, What do ye, loosing the colt? *6* And they said unto them even as Jesus had commanded: and they let them go. *7* And they brought the colt to Jesus, and cast their garments on him; and he sat upon him. *8* And many spread their garments in the way: and others cut down branches off the trees, and strawed them in the way. *9* And they that went before, and they that followed, cried, saying, Hosanna; Blessed is he that cometh in the name of the Lord: *10* Blessed be the kingdom of our father David, that cometh in the name of the Lord: Hosanna in the highest. *11* And Jesus entered into Jerusalem, and into the temple: and when he had looked round about upon all things, and now the eventide was come, he went out unto Bethany with the twelve.

11వ అధ్యాయము

యేసు జయోత్సవముతో యెరూషలేములో ప్రవేశించుట

(మత్తయి 21:1-11; లూకా 19:28-40; యోహాను 12:12-19)

వారు యెరూషలేమునకు సమీపించి ఒలీవల కొండ దగ్గర నున్న బేత్పగే బేతనియ
అను గ్రామములకు వచ్చినప్పుడు ఆయన తన శిష్యులలో ఇద్దరిని చూచి 2 – "మీ యెదుట
నున్న గ్రామమునకు వెళ్ళుడి; అందులో మీరు ప్రవేశింపగానే కట్టబడి యున్న యొక గాడిద
పిల్ల కనబడును; దాని మీద ఎప్పుడును ఏ మనుష్యుడును కూర్చుండలేదు; దానిని విప్పి
తోలుకొని రండి. 3 ఎవడైనను మీరెందుకీలాగు చేయుచున్నారని మిమ్ము నడిగిన యెడల
– అది ప్రభువునకు కావలసియున్నదని చెప్పుడి. తక్షణమే అతను దానిని ఇక్కడికి తోలి
పంపును" అని చెప్పి వారిని పంపెను. 4 వారు వెళ్ళగా వీధిలో ఇంటి బయట తల వాకిట
కట్టబడి యున్న గాడిద పిల్ల ఒకటి వారికి కనబడెను; దానిని విప్పుచుండగా, 5 అక్కడ
నిలిచియున్న వారిలో కొందరు – మీరేమిచేయుచున్నారు ? గాడిద పిల్లనెందుకు విప్పు
చున్నారని వారి నడిగిరి. 6 అందుకు శిష్యులు యేసు ఆజ్ఞాపించినట్లు వారితో చెప్పగా
వారు పోనిచ్చిరి. 7 వారు ఆ గాడిద పిల్లను యేసు నొద్దకు తోలుకొని వచ్చి తమ బట్టలు
దానిపై వేయగా ఆయన దాని మీద కూర్చుండెను. 8 అనేకులు తమ బట్టలను దారి
పొడుగునను పరచిరి, కొందరు తాము పొలములలో నరికిన కొమ్మలను పరచిరి. 9 మరియు
ముందు వెళ్ళుచుండిన వారును వెనుక వచ్చుచుండిన వారును – జయము హోసన్నా,
ప్రభువు పేరట వచ్చు వాడు స్తుతింపబడు గాక, 10 వచ్చుచున్న మన తండ్రియైన దావీదు
రాజ్యము స్తుతింపబడుగాక, సర్వోన్నతమైన స్థలములలో జయము అని కేకలు వేయుచుండిరి.
11 ఆయన యెరూషలేమునకు వచ్చి దేవాలయములో ప్రవేశించి చుట్టు సమస్తమును
చూచి, సాయంకాలమైనందున పన్నెండు మందితో కూడా బేతనియకు వెళ్ళెను.

Christ's coming into Jerusalem thus remarkably, shows that he was not afraid of the power and malice of his enemies. This would encourage his disciples who were full of fear. Also, that he was not disquieted at the thoughts of his approaching sufferings. But all marked his humiliation; and these matters teach us not to mind high things, but to condescend to those of low estate. How ill it becomes Christians to take state, when Christ was so far from claiming it! They welcomed his person; Blessed is he that cometh, the "He that should come," so often promised, so long expected; he comes in the name of the Lord. Let him have our best affections; he is a blessed Saviour, and brings blessings to us, and blessed be He that sent him. Praises be to our God, who is in the highest heavens, over all, God blessed for ever.

The barren fig-tree cursed, The temple cleansed. (12-18) 12 And on the morrow, when they were come from Bethany, he was hungry: *13* And seeing a fig tree afar off having leaves, he came, if haply he might find any thing thereon: and when he came to it, he found nothing but leaves; for the time of figs was not yet. *14* And Jesus answered

Mark

29

and said unto it, No man eat fruit of thee hereafter for ever. And his disciples heard it. *15* And they come to Jerusalem: and Jesus went into the temple, and began to cast out them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the moneychangers, and the seats of them that sold doves; *16* And would not suffer that any man should carry any vessel through the temple. *17* And he taught, saying unto them, Is it not written, My house shall be called of all nations the house of prayer? but ye have made it a den of thieves. *18* And the scribes and chief priests heard it, and sought how they might destroy him: for they feared him, because all the people was astonished at his doctrine

ఫలించని అంజూరపు చెట్టు

(మత్తయి 21:20-22)

12 మరునాడు వారు బేతనియ నుండి వెళ్ళుచుండగా ఆయన ఆకలిగొని
13 ఆకులు గల ఒక అంజూరపు చెట్టును దూరము నుండి చూచి, దాని మీద ఏమైనను
దొరకునేమోయని వచ్చెను. దాని యొద్దకు వచ్చిచూడగా, ఆకులు తప్ప మరేమియు కనబడ
లేదు; ఏలయనగా అది అంజూరపు పండ్లకాలము గాదు. 14 అందుకాయన – "ఇక
మీదట ఎన్నటికిని నీ పండ్లు ఎవరును తినకుందురు గాక" అని చెప్పెను; ఇది ఆయన
శిష్యులు వినిరి.

యేసు దేవాలయమును శుభ్రము చేయుట

(మత్తయి 21:18-19)

15 వారు యెరూషలేమునకు వచ్చినప్పుడు ఆయన దేవాలయములో ప్రవేశించి,
దేవాలయములో క్రయవిక్రయములు చేయు వారిని వెళ్ళగొట్ట నారంభించి, రూకలు మార్చు
వారి బల్లలను, గువ్వలమ్ము వారి పీటలను పడద్రోసి, 16 దేవాలయముగుండ ఏ పాత్రనైనను
ఎవనిని తేనియ్యకుండెను, మరియు 17 ఆయన బోధించుచు – "నా మందిరము సమస్తమైన
అన్యజనులకు ప్రార్థన మందిర మనబడును అని వ్రాయబడలేదా ? అయితే దానిని మీరు
దొంగల గుహగా చేసితిరి" అనెను. 18 శాస్త్రులును ప్రధానయాజకులును ఆ మాట విని
జనసమూహమంతయు ఆయన బోధకు బహుగా ఆశ్చర్యపడుట చూచి, ఆయనకు భయపడి
ఆయన నేలాగు సంహరించుదమాయని సమయము కొరకు చూచుచుండిరి 19 సాయంకాల
మైనప్పుడు ఆయన పట్టణములో నుండి బయలుదేరెను.

Christ looked to find some fruit, for the time of gathering figs, though it was near, was not yet come; but he found none. He made this fig-tree an example, not to the trees, but to the men of that generation. It was a figure of the doom upon the Jewish church, to which he came seeking fruit, but found none. Christ went to the temple, and began to reform the abuses in its courts, to show that when the Redeemer came to Zion, it was to turn away ungodliness from Jacob. The scribes and the chief priests sought, not how they might make their peace with him, but how they might destroy him. A desperate attempt, which they could not but fear was fighting against God.

Prayer in faith.* *(19-26) *19* And when even was come, he went
out of the city. *20* And in the morning, as they passed by, they saw
the fig tree dried up from the roots. *21* And Peter calling to
remembrance saith unto him, Master, behold, the fig tree which thou
cursedst is withered away. *22* And Jesus answering saith unto them,
Have faith in God. *23* For verily I say unto you, That whosoever shall
say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the
sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that those
things which he saith shall come to pass; he shall have whatsoever
he saith. *24* Therefore I say unto you, What things soever ye desire,
when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them.
25 And when ye stand praying, forgive, if ye have ought against any:
that your Father also which is in heaven may forgive you your
trespasses. *26* But if ye do not forgive, neither will your Father which
is in heaven forgive your trespasses.

విశ్వాసము యొక్క శక్తి

20 ప్రొద్దున వారు మార్గమున పోవుచుండగా ఆ అంజూరపు చెట్టు వేళ్ళు మొదలుకొని
యెండి యుండుట చూచిరి. 21 అప్పుడు పేతురు ఆ సంగతి జ్ఞాపకమునకు తెచ్చుకొని –
బోధకుడా, ఇదిగో నీవు శపించిన అంజూరపు చెట్టు ఎండిపోయెనని ఆయనతో చెప్పెను.
22 అందుకు యేసు వారితో ఇట్లనెను – "మీరు దేవునియందు విశ్వాసముంచుడి; 23
ఎవడైనను ఈ కొండను చూచి – నీవు ఎత్తబడి సముద్రములో పడవేయబడుమని చెప్పి తన
మనసులో సందేహింపక తాను చెప్పినది జరుగునని నమ్మినయెడల వాడు చెప్పినది జరుగునని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 24 అందుచేత ప్రార్థన చేయునప్పుడు మీరు అడుగుచున్న
వాటినెల్లను పొందియున్నామని నమ్ముడి; అప్పుడు అవి మీకు కలుగునని మీతో చెప్పుచున్నాను.
25 మీకు ఒకని మీద విరోధమేమైనను కలిగి యున్నయెడల మీరు నిలువబడి ప్రార్థన
చేయునప్పుడెల్లను వానిని క్షమించుడి, 26 అప్పుడు పరలోకమందున్న మీ తండ్రియు మీ
పాపములు క్షమించును".

The disciples could not think why that fig-tree should so soon wither away; but all wither who reject Christ; it represented the state of the Jewish church. We should rest in no religion that does not make us fruitful in good works. Christ taught them from hence to pray in faith. It may be applied to that mighty faith with which all true Christians are endued, and which does wonders in spiritual things. It justifies us, and so removes mountains of guilt, never to rise up in judgment against us. It purifies the heart, and so removes mountains of corruption, and makes them plain before the grace of God. One great errand to the throne of grace is to pray for the pardon of our sins; and care about this ought to be our daily concern.

The priests and elders questioned concerning John the Baptist.
(27-33) *27* And they come again to Jerusalem: and as he was walking
in the temple, there come to him the chief priests, and the scribes,
and the elders, *28* And say unto him, By what authority doest thou
these things? and who gave thee this authority to do these things?
29 And Jesus answered and said unto them, I will also ask of you one
question, and answer me, and I will tell you by what authority I do

Mark

these things. *30* The baptism of John, was it from heaven, or of men?
answer me. *31* And they reasoned with themselves, saying, If we shall
say, From heaven; he will say, Why then did ye not believe him? *32* But
if we shall say, Of men; they feared the people: for all men counted
John, that he was a prophet indeed. *33* And they answered and said
unto Jesus, We cannot tell. And Jesus answering saith unto them,
Neither do I tell you by what authority I do these things.

యేసు అధికారమును ప్రశ్నించుట

(మత్తయి 21:23–27; లూకా 20:1–8)

27 వారు యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చిరి ఆయన దేవాలయములో తిరుగు
చుండగా, ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును పెద్దలును ఆయన యొద్దకు వచ్చి– 28 నీవు
ఏ అధికారము వలన ఈ కార్యములను చేయుచున్నావు ? వీటిని చేయుటకు ఈ అధికారము
నీ కెవడిచ్చెననియడిగిరి. 29 అందుకు యేసు "నేనును మిమ్మును ఒక మాట అడిగెదను,
నాకుత్తరమియ్యుడి; అప్పుడు నేను ఏ అధికారము వలన వీటిని చేయుచున్నానో అది మీతో
చెప్పుదును. 30 యోహాను ఇచ్చిన బాప్తిస్మము పరలోకమునుండి కలిగినదా? మనుష్యుల
నుండి కలిగినదా ? నాకు ఉత్తరమియ్యుడి" అని చెప్పెను. 31 అందుకు వారు మనము
పరలోకమునుండి కలిగినదని చెప్పిన యెడల, 32 ఆయన– అలాగైతే మీరు ఎందుకతని
నమ్మలేదని అడుగును, మనుష్యుల వలన కలిగినదని చెప్పుదుమా అని తమలో తమరు
ఆలోచించు కొనిరి గాని, అందరు యోహాను నిజముగా ప్రవక్తయని ఎంచిరి, 33 గనుక
ప్రజలకు భయపడి – ఆ సంగతి మాకు తెలియదని యేసునకు ఉత్తరమిచ్చిరి. అందుకు
యేసు – "ఏ అధికారము వలన ఈ కార్యములను చేయుచున్నానో అదియు నేను మీతో
చెప్పను" అనెను.

Our Saviour shows how near akin his doctrine and baptism were to those of John; they had the same design and tendency, to bring in the gospel kingdom. These elders did not deserve to be taught; for it was plain that they contended not for truth, but victory: nor did he need to tell them; for the works he did, told them plainly he had authority from God; since no man could do the miracles which he did, unless God were with him.

MARK 12

The parable of the vineyard and husbandmen. (1-12) 1 And he began
to speak unto them by parables. A certain man planted a vineyard,
and set an hedge about it, and digged a place for the winefat, and
built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.
2 And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he
might receive from the husbandmen of the fruit of the vineyard. *3* And
they caught him, and beat him, and sent him away empty. *4* And again
he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and
wounded him in the head, and sent him away shamefully handled.
5 And again he sent another; and him they killed, and many others;
beating some, and killing some. *6* Having yet therefore one son, his
wellbeloved, he sent him also last unto them, saying, They will
reverence my son. *7* But those husbandmen said among themselves,

This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be
ours. *8* And they took him, and killed him, and cast him out of the
vineyard. *9* What shall therefore the lord of the vineyard do? he will
come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto
others. *10* And have ye not read this scripture; The stone which the
builders rejected is become the head of the corner: *11* This was the
Lord's doing, and it is marvellous in our eyes? *12* And they sought to lay
hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken
the parable against them: and they left him, and went their way.

12వ అధ్యాయము

ద్రాక్ష తోటను గూర్చిన ఉపమానము

(మత్తయి 21:33-46; లూకా 20:9-19)

ఆయన ఉపమాన రీతిగా వారికి బోధింపసాగెను; ఎట్లనగా- "ఒక మనుష్యుడు
ద్రాక్ష తోట నాటించి దాని చుట్టు కంచె వేయించి ద్రాక్షల తొట్టి తొలిపించి గోపురము
కట్టించి కాపులకు దానిని గుత్త కిచ్చి దేశాంతరము పోయెను. 2 పంట కాలమందు ఆ
కాపుల నుండి ద్రాక్షతోట పండ్లలో తన భాగము తీసుకొని వచ్చుటకు కాపుల యొద్దకు
అతడు ఒక దాసుని పంపగా, 3 వారు వాని పట్టుకొని కొట్టి వట్టి చేతులతో పంపివేసిరి,
4 మరల అతడు మరియొక దాసుని వారి యొద్దకు పంపగా, వారు వానిని తల గాయము
చేసి అవమాన పరచిరి. 5 అతడు మరియొకని పంపగా వానిని చంపిరి. అతడింక అనేకులను
పంపగా వారు కొందరిని కొట్టిరి, మరి కొందరిని చంపిరి. 6 ఇంకను అతనికి ప్రియ
కుమారుడొకడుండెను గనుక వారు తన కుమారుని సన్మానించెదరనుకొని తుదకు వారియొద్దకు
అతనిని పంపెను. 7 అయితే ఆ కాపులు - ఇతడు వారసుడు; ఇతని చంపుదము రండి,
అప్పుడు స్వాస్థ్యము మనదగునని తమలో తాము చెప్పుకొని, 8 అతనిని పట్టుకొని చంపి
ద్రాక్ష తోట వెలుపల పారవేసిరి. 9 కావున ఆ ద్రాక్ష తోట యజమానుడు ఏమి చేయును ?
అతడు వచ్చి, ఆ కాపులను సంహరించి, ఇతరులకు ఆ ద్రాక్ష తోట ఇచ్చును గదా? మరియు
10 ఇల్లుకట్టువారు నిరాకరించిన రాయి మూలకు తలరాయి ఆయెను- 11 ఇది ప్రభువు
వలననే కలిగెను, ఇది మన కన్నులకు ఆశ్చర్యము, అను లేఖనము మీరు చదువలేదా ?"
అని అడుగగా, 12 తమ్మును గూర్చి ఆ ఉపమానము చెప్పెనని వారు గ్రహించి ఆయనను
పట్టుకొనుటకు సమయము చూచుచుండిరి గాని జన సమూహమునకు భయపడి ఆయనను
విడిచిపోయిరి.

Christ showed in parables, that he would lay aside the Jewish church. It is sad to think what base usage God's faithful ministers have met with in all ages, from those who have enjoyed the privileges of the church, but have not brought forth fruit answerable. God at length sent his Son, his Well-beloved; and it might be expected that he whom their Master loved, they also should respect and love; but instead of honouring him because he was the Son and Heir, they therefore hated him. But the exaltation of Christ was the Lord's doing; and it is his doing to exalt him in our hearts, and to set up his throne there; and if this be done, it cannot but be marvellous in our eyes.

మార్కు సువార్త 12వ అధ్యాయము

Question about tribute. (13-17) 13 And they send unto him certain
of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in his words.
14 And when they were come, they say unto him, Master, we know
that thou art true, and carest for no man: for thou regardest not the
person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to
give tribute to Caesar, or not? *15* Shall we give, or shall we not give?
But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me?
bring me a penny, that I may see it. *16* And they brought it. And he
saith unto them, Whose is this image and superscription? And they
said unto him, Caesar's. *17* And Jesus answering said unto them,
Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things
that are God's. And they marvelled at him.

కైసరుకు పన్నిచ్చుటను గూర్చి ప్రశ్నించుట

(మత్తయి 22:15-22; లూకా 20:20-26)

13 వారు మాటలలో ఆయనను చిక్కు పరచవలెనని పరిసయ్యులను హేరోదీయులను
కొందరిని ఆయన యొద్దకు పంపిరి. 14 వారు వచ్చి- బోధకుడా, నీవు సత్యవంతుడవు;
నీవు ఎవరిని లక్ష్యపెట్టని వాడవని మే మెరుగుదుము; నీవు మోమాటము లేనివాడవై
దేవుని మార్గము సత్యముగా బోధించువాడవు. కైసరుకు పన్నిచ్చుట న్యాయమా? కాదా?
15 ఇచ్చెదమా? ఇయ్యకుందుమా? అని ఆయన నడిగిరి. ఆయన వారి వేషధారణ నెరిగి-
"మీరు నన్నెందుకు శోధించుచున్నారు ? ఒక దేనారము నా యొద్దకు తెచ్చి చూపుడి" అని
వారితో చెప్పెను. 16 వారు తెచ్చిరి, ఆయన - "ఈ రూపమును పై వ్రాతయు ఎవరివి? "
అని వారి నడుగగా, వారు - కైసరువి అనిరి. 17 అందుకు యేసు - "కైసరువి కైసరునకును,
దేవునివి దేవునికిని చెల్లించుడి" అని వారితో చెప్పగా వారాయనను గూర్చి బహుగా
ఆశ్చర్యపడిరి.

The enemies of Christ would be thought desirous to know their duty, when really they hoped that which soever side he took of the question, they might find occasion to accuse him. Nothing is more likely to insnare the followers of Christ, than bringing them to meddle with disputes about worldly politics. Jesus avoided the snare, by referring to the submission they had already made as a nation; and all that heard him, marvelled at the great wisdom of his answer. Many will praise the words of a sermon, who will not be commanded by the doctrines of it.

Concerning the resurrection. (18-27) 18 Then come unto him the
Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him,
saying, *19* Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and
leave his wife behind him, and leave no children, that his brother
should take his wife, and raise up seed unto his brother. *20* Now
there were seven brethren: and the first took a wife, and dying left no
seed. *21* And the second took her, and died, neither left he any seed:
and the third likewise. *22* And the seven had her, and left no seed:
last of all the woman died also. *23* In the resurrection therefore, when
they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had

her to wife. *24* And Jesus answering said unto them, Do ye not
therefore err, because ye know not the scriptures, neither the power
of God? *25* For when they shall rise from the dead, they neither marry,
nor are given in marriage; but are as the angels which are in heaven.
26 And as touching the dead, that they rise: have ye not read in the
book of Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I am the
God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? *27* He
is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do
greatly err.

పునరుత్థానమును గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 22:23-33; లూకా 20:27-40)

18 పునరుత్థానము లేదని చెప్పెడి సద్దూకయ్యులు ఆయన యొద్దకు వచ్చి-
19 బోధకుడా, తన భార్య బ్రతికి యుండగా ఒకడు పిల్లలు లేక చనిపోయిన యెడల వాని
సహోదరుడు వాని భార్యను పెండ్లిచేసికొని తన సహోదరునికి సంతానము కలుగజేయవలెనని
మోషే మాకు వ్రాసియిచ్చెను. 20 ఏడుగురు సహోదరులుండిరి. మొదటి వాడు ఒక స్త్రీని
పెండ్లిచేసుకొని సంతానము లేక చనిపోయెను. 21 గనుక రెండవ వాడు ఆమెను పెండ్లి
చేసుకొనెను; వాడును సంతానము లేక చనిపోయెను. 22 అటువలెనే మూడవ వాడును
చనిపోయెను. ఇట్లు ఏడుగురును సంతానము లేకనే చనిపోయిరి, అందరి వెనుక ఆ స్త్రీయును
చనిపోయెను. 23 పునరుత్థానమందు వారిలో ఎవరికి ఆమె భార్యగా ఉండును? ఆమె ఆ
ఏడుగురికిని భార్య ఆయెను గదా అని అడిగిరి. 24 అందుకు యేసు- "మీరు లేఖములను
గాని దేవుని శక్తిని గాని ఎరుగక పోవుటవలననే పొరబడుచున్నారు 25 వారు మృతులలో
నుండి లేచునప్పుడు పెండ్లి చేసుకొనరు, పెండ్లి కియ్యబడరు గాని పరలోకమందున్న దూతలవలె
ఉందురు. 26 వారు లేచెదరని మృతులను గూర్చిన సంగతి మోషే గ్రంథ మందలి
పొదను గురించిన భాగములో మీరు చదువలేదా ? ఆ భాగములో దేవుడు- నేను అబ్రాహాము
దేవుడను ఇస్సాకు దేవుడను యాకోబు దేవుడనని అతనితో చెప్పెను. 27 ఆయన సజీవుల
దేవుడు గాని మృతుల దేవుడు గాడు. కావున మీరు బహుగా పొరబడుచున్నారు" అని
వారితో చెప్పెను.

A right knowledge of the Scripture, as the fountain whence all revealed religion now flows, and the foundation on which it is built, is the best preservative against error. Christ put aside the objection of the Sadducees, who were the scoffing infidels of that day, by setting the doctrine of the future state in a true light. The relation between husband and wife, though appointed in the earthly paradise, will not be known in the heavenly one. It is no wonder if we confuse ourselves with foolish errors, when we form our ideas of the world of spirits by the affairs of this world of sense. It is absurd to think that the living God should be the portion and happiness of a man if he is for ever dead; and therefore it is certain that Abraham's soul exists and acts, though now for a time separate from the body. Those that deny the resurrection greatly err, and ought to be told so. Let us seek to pass through this dying world, with a joyful hope of eternal happiness, and of a glorious resurrection.

Mark

32

The great command of the law. (28-34) 28 And one of the scribes
came, and having heard them reasoning together, and perceiving that
he had answered them well, asked him, Which is the first
commandment of all? *29* And Jesus answered him, The first of all the
commandments is, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord:
30 And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with
all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this is
the first commandment. *31* And the second is like, namely this, Thou
shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment
greater than these. *32* And the scribe said unto him, Well, Master,
thou hast said the truth: for there is one God; and there is none
other but he: *33* And to love him with all the heart, and with all the
understanding, and with all the soul, and with all the strength, and
to love his neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings
and sacrifices. *34* And when Jesus saw that he answered discreetly,
he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no
man after that durst ask him any question.

ప్రధానమైన ఆజ్ఞను గూర్చిన ప్రశ్న

(మత్తయి 22:34-40; లూకా 10:25-28)

28 శాస్త్రులలో ఒకడు వచ్చి వారు తర్కించుట విని ఆయన వారికి బాగుగా
ఉత్తరమిచ్చెనని గ్రహించి, ఆజ్ఞలన్నిటిలో ప్రధానమైనదేదని ఆయననడిగెను. 29 అందుకు
యేసు "ప్రధానమైనది ఏదనగా - ఓ ఇశ్రాయేలూ, వినుము; మన దేవుడైన ప్రభువు
అద్వితీయ ప్రభువు, 30 నీవు నీ పూర్ణహృదయముతోను, నీ పూర్ణాత్మతోను, నీ పూర్ణ
వివేకముతోను, నీ పూర్ణబలముతోను నీ దేవుడైన ప్రభువును ప్రేమింపవలెననునది ప్రధానమైన
ఆజ్ఞ, 31 రెండవది, నీవు నిన్ను వలె నీ పొరుగువానిని ప్రేమింపవలెననునది రెండవ ఆజ్ఞ.
వీటికంటే ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ మరేదియులేదు" అని అతనితో చెప్పెను. 32 ఆ శాస్త్రి- బోధకుడా,
బాగుగా చెప్పితివి; ఆయన అద్వితీయుడనియు ఆయన తప్ప వేరొకడు లేడనియు నీవు
చెప్పిన మాట సత్యమే. 33 పూర్ణ హృదయముతోను పూర్ణ వివేకముతోను పూర్ణ బలముతోను
ఆయనను ప్రేమించుటయు ఒకడు తన్ను వలె తన పొరుగువారిని ప్రేమించుటయు, సర్వాంగ
హోమములన్నిటికంటెను, బలుల కంటెను అధికమని ఆయనతో చెప్పెను. 34 అతడు
వివేకముగా ఉత్తరమిచ్చెనని యేసు గ్రహించి "నీవు దేవుని రాజ్యమునకు దూరముగా లేవు"
అని అతనితో చెప్పెను. ఆ తరువాత ఎవడును ఆయనను ఏ ప్రశ్నయు అడుగ తెగింపలేదు.

Those who sincerely desire to be taught their duty, Christ will guide in judgment, and teach his way. He tells the scribe that the great commandment, which indeed includes all, is, that of loving God with all our hearts. Wherever this is the ruling principle in the soul, there is a disposition to every other duty. Loving God with all our heart, will engage us to every thing by which he will be pleased. The sacrifices only represented the atonements for men's transgressions of the moral law; they were of no power except as they expressed repentance and faith in the promised Saviour, and as they led to moral obedience. And because we have not thus loved God and man, but the very reverse, therefore we are condemned sinners; we need repentance, and we need mercy. Christ

approved what the scribe said, and encouraged him. He stood fair for further advance; for this knowledge of the law leads to conviction of sin, to repentance, to discovery of our need of mercy, and understanding the way of justification by Christ.

Christ the Son and yet the Lord of David. (35-40) 35 And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the Son of David? *36* For David himself said by the Holy Ghost, The LORD said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool. *37* David therefore himself calleth him Lord; and whence is he then his son? And the common people heard him gladly. *38* And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and love salutations in the marketplaces, *39* And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts: *40* Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation.

క్రీస్తు దేవుని కుమారుడు

(మత్తయి 22:41-46; లూకా 20:41-44)

35 ఒకప్పుడు యేసు దేవాలయములో బోధించుచుండగా, "క్రీస్తు దావీదు కుమారుడని శాస్త్రులు చెప్పుచున్నారేమి ? 36 నేను నీ శత్రువులను నీకు పాదపీఠముగా ఉంచువరకు నీవు నా కుడివైపున కూర్చుండుమని ప్రభువు నా ప్రభువుతో చెప్పెనని దావీదే పరిశుద్ధాత్మ వలన చెప్పెను. 37 దావీదు ఆయనను ప్రభువని చెప్పుచున్నాడే, ఆయన ఏలాగు అతని కుమారుడగును ?" అని అడిగెను. సామాన్య జనులు ఆయన మాటలు సంతోషముతో వినుచుండిరి.

శాస్త్రులను గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి

38 మరియు ఆయన వారికి బోధించుచు ఇట్లనెను. – "శాస్త్రులను గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి. వారు నిలువుటంగీలు ధరించుకొని తిరుగుటను, సంత వీధులలో వందనములను, 39 సమాజ మందిరములలో అగ్ర పీఠములను విందులలో అగ్ర స్థానములను కోరుచు 40 విధవరాండ్ర ఇండ్లు దిగమ్రింగుచు మాయ వేషముగా దీర్ఘప్రార్థనలు చేయుదురు. వీరు మరి విశేషముగా శిక్ష పొందుదురు" అనెను.

When we attend to what the Scriptures declare, as to the person and offices of Christ, we shall be led to confess him as our Lord and God; to obey him as our exalted Redeemer. If the common people hear these things gladly, while the learned and distinguished oppose, the former are happy, and the latter to be pitied. And as sin, disguised with a show of piety, is double iniquity, so its doom will be doubly heavy.

The poor widow commended. (41-44) 41 And Jesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much. *42* And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing. *43* And he called unto him his disciples, and saith unto them, Verily I say

unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury: *44* For all they did cast in of their abundance; but she of her want did cast in all that she had, even all her living.

విధవరాలి కానుక

(లూకా 21:1-4)

41 ఆయన కానుక పెట్టె యెదుట కూర్చుండి, జన సమూహము ఆ కానుక పెట్టెలో డబ్బులు వేయుట చూచుచుండెను. ధనవంతులైన వారనేకులు దానిలో విశేషముగా సొమ్ము వేయుచుండిరి. 42 ఒక బీద విధవరాలు వచ్చి రెండు కాసులు వేయగా,43 ఆయన తన శిష్యులను పిలిచి– "కానుక పెట్టెలో డబ్బులు వేసిన వారందరి కంటె ఈ బీద విధవరాలు ఎక్కువ వేసెనని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను, 44 వారందరు తమకు కలిగిన సమృద్ధిలో నుండి వేసిరి గాని ఈమె తన లేమిలో తనకు కలిగిన దంతయు అనగా తన జీవనమంతయు వేసెను" అని చెప్పెను.

Let us not forget that Jesus still sees the treasury. He knows how much, and from what motives, men give to his cause. He looks at the heart, and what our views are, in giving alms; and whether we do it as unto the Lord, or only to be seen of men. It is so rare to find any who would not blame this widow, that we cannot expect to find many who will do like to her; and yet our Saviour commends her, therefore we are sure that she did well and wisely. The feeble efforts of the poor to honour their Saviour, will be commended in that day, when the splendid actions of unbelievers will be exposed to contempt.

MARK 13

The destruction of the temple foretold. (1-4) 1 And as he went out of the temple, one of his disciples saith unto him, Master, see what manner of stones and what buildings are here! *2* And Jesus answering said unto him, Seest thou these great buildings? there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down. *3* And as he sat upon the mount of Olives over against the temple, Peter and James and John and Andrew asked him privately, *4* Tell us, when shall these things be? and what shall be the sign when all these things shall be fulfilled?

13వ అధ్యాయము

దేవాలయ నాశనమును, లోకాంతమును గూర్చియు యేసు ముందుగా చెప్పుట

(మత్తయి 241-44; లూకా 21:5-33)

ఆయన దేవాలయములో నుండి వెళ్ళుచుండగా ఆయన శిష్యులలో ఒకడు– బోధకుడా, ఈ రాళ్ళుఏలాటివో ఈ కట్టడములేలాటివో చూడుమని ఆయనతో ననెను. 2 అందుకు యేసు– "ఈ గొప్ప కట్టడములు చూచుచున్నావే; రాతి మీద రాయి ఒకటైనను ఇక్కడ నిలిచి యుండకుండ పడద్రోయబడును" అని అతనితో చెప్పెను. 3 ఆయన దేవాలయము ఎదుట

ఒలీవల కొండ మీద కూర్చుని యుండగా పేతురు యాకోబు యోహాను అంద్రెయ అను వారు ఆయనను చూచి– 4 ఇవి ఎప్పుడు జరుగును ? ఇవన్నియు నెరవేరు కాలమునకు ఏ గురుతు కలుగును ? అది మాతో చెప్పుమని ఆయనను ఏకాంతమందు అడుగగా,

See how little Christ values outward pomp, where there is not real purity of heart. He looks with pity upon the ruin of precious souls, and weeps over them, but we do not find him look with pity upon the ruin of a fine house. Let us then be reminded how needful it is for us to have a more lasting abode in heaven, and to be prepared for it by the influences of the Holy Spirit, sought in the earnest use of all the means of grace.

Christ's prophetic declaration. (5-13) 5 And Jesus answering them began to say, Take heed lest any man deceive you: *6* For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many. *7* And when ye shall hear of wars and rumours of wars, be ye not troubled: for such things must needs be; but the end shall not be yet. *8* For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be earthquakes in divers places, and there shall be famines and troubles: these are the beginnings of sorrows. *9* But take heed to yourselves: for they shall deliver you up to councils; and in the synagogues ye shall be beaten: and ye shall be brought before rulers and kings for my sake, for a testimony against them. *10* And the gospel must first be published among all nations. *11* But when they shall lead you, and deliver you up, take no thought beforehand what ye shall speak, neither do ye premeditate: but whatsoever shall be given you in that hour, that speak ye: for it is not ye that speak, but the Holy Ghost. *12* Now the brother shall betray the brother to death, and the father the son; and children shall rise up against their parents, and shall cause them to be put to death. *13* And ye shall be hated of all men for my name's sake: but he that shall endure unto the end, the same shall be saved.

5 యేసు వారితో ఇట్లు చెప్పసాగెను– "ఎవడును మిమ్మును మోసపుచ్చకుండ చూచుకొనుడి. 6 అనేకులు నా పేరట వచ్చి నేనే ఆయనను అని చెప్పి అనేకులను మోసపుచ్చెదరు. 7 మీరు యుద్ధములను గూర్చియు యుద్ధ సమాచారములను గూర్చియు వినునప్పుడు కలవరపడకుడి; ఇవి జరుగవలసియున్నవి గాని అంతము వెంటనే రాదు. 8 జనము మీదికి జనమును, రాజ్యము మీదికి రాజ్యమును లేచును, అక్కడక్కడ భూకంపములు కలుగును, కరవులు వచ్చును. ఇవే వేదనలకు ప్రారంభము. 9 మిమ్మును గూర్చి మీరే జాగ్రత్త పడుడి, వారు మిమ్ములను సభల కప్పగించెదరు; మిమ్మును సమాజమందిరములో కొట్టించెదరు, మీరు వారికి సాక్ష్యార్థమై అధిపతుల యెదుటను రాజుల యెదుటను నా నిమిత్తము నిలువబడెదరు. 10 సకల జనులకు సువార్త ముందుగా ప్రకటింపబడవలెను. 11 వారు మిమ్మును అప్పగించుటకు కొనిపోవునప్పుడు మీరు – ఏమి చెప్పుదుమాయని ముందుగా చింతింపకుడి. ఆ ఘడియలోనే మీకేమి ఇయ్యబడునో అదే చెప్పుడి; చెప్పువాడు పరిశుద్ధాత్మయే గాని మీరు కారు. 12 సహోదరుడు సహోదరుని, తండ్రి కుమారుని మరణమున కప్పగింతురు; కుమారులు తలిదండ్రుల మీద లేచి వారిని

Mark

34

చంపింతురు; 13 నా నామము నిమిత్తము అందరిచేత మీరు ద్వేషింపబడుదురు, అంతము వరకు సహించినవాడే రక్షణ పొందును.

Our Lord Jesus, in reply to the disciples' question, does not so much satisfy their curiosity as direct their consciences. When many are deceived, we should thereby be awakened to look to ourselves. And the disciples of Christ, if it be not their own fault, may enjoy holy security and peace of mind, when all around is in disorder. But they must take heed that they are not drawn away from Christ and their duty to him, by the sufferings they will meet with for his sake. They shall be hated of all men: trouble enough! Yet the work they were called to should be carried on and prosper. Though they may be crushed and borne down, the gospel cannot be. The salvation promised is more than deliverance from evil, it is everlasting blessedness.

Christ's prophecy. (14-23) 14 But when ye shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not, (let him that readeth understand,) then let them that be in Judaea flee to the mountains: *15* And let him that is on the housetop not go down into the house, neither enter therein, to take any thing out of his house: *16* And let him that is in the field not turn back again for to take up his garment. *17* But woe to them that are with child, and to them that give suck in those days! *18* And pray ye that your flight be not in the winter. *19* For in those days shall be affliction, such as was not from the beginning of the creation which God created unto this time, neither shall be. *20* And except that the Lord had shortened those days, no flesh should be saved: but for the elect's sake, whom he hath chosen, he hath shortened the days. *21* And then if any man shall say to you, Lo, here is Christ; or, lo, he is there; believe him not: *22* For false Christs and false prophets shall rise, and shall shew signs and wonders, to seduce, if it were possible, even the elect. *23* But take ye heed: behold, I have foretold you all things.

14 మరియు నాశనకరమైన హేయవస్తువు నిలువరాని స్థలమందు నిలుచుట మీరు చూచునప్పుడు చదువువాడు గ్రహించునుగాక.– యూదయలో నుండు వారు కొండలకు పారిపోవలెను. 15 మిద్దె మీద నుండు వాడు ఇంటిలో నుండి ఏదైనను తీసుకొని పోవుటకై దిగి అందులో ప్రవేశింప కూడదు. 16 పొలములో నుండు వాడు తన వస్త్రము తీసుకొని పోవుటకు ఇంటిలోనికి తిరిగి రాకూడదు. 17 అయ్యో, ఆ దినములలో గర్భిణులకును పాలిచ్చువారికిని శ్రమ. 18 అది చలి కాలమందు సంభవించ కూడదని ప్రార్థించుడి. 19 అవి శ్రమగల దినములు. దేవుడు సృజించిన సృష్ట్యాది నుండి ఇది వరకు అంత శ్రమ కలుగలేదు, ఇక ఎన్నడును కలుగబోదు. 20 ప్రభువు ఆ దినములను తక్కువ చేయనియెడల ఏ శరీరియు తప్పించుకొనక పోవును; ఏర్పరచబడిన వారి నిమిత్తము అనగా తాను ఏర్పరచుకొనిన వారి నిమిత్తము ఆయన ఆ దినములను తక్కువ చేసెను. 21 కాగా – ఇదిగో క్రీస్తు ఇక్కడనున్నాడు. అదిగో అక్కడనున్నాడు అని ఎవడైనను మీతో చెప్పిన యెడల నమ్మకుడి. 22 ఆ కాలమందు అబద్ధపు క్రీస్తులును అబద్ధపు ప్రవక్తలును వచ్చి సాధ్యమైన

యెడల ఏర్పరచబడిన వారిని మోసపుచ్చుటకై సూచక క్రియలను, మహత్కార్యములను అగపరచెదరు. 23 మీరు జాగ్రత్తగా నుండుడి; ఇదిగో సమస్తమును మీతో ముందుగా చెప్పియున్నాను.

The Jews in rebelling against the Romans, and in persecuting the Christians, hastened their own ruin apace. Here we have a prediction of that ruin which came upon them within less than forty years after this. Such destruction and desolation, that the like cannot be found in any history. Promises of power to persevere, and cautions against falling away, well agree with each other. But the more we consider these things, the more we shall see abundant cause to flee without delay for refuge to Christ, and to renounce every earthly object, for the salvation of our souls.

His prophetic declarations. (24-27) 24 But in those days, after that tribulation, the sun shall be darkened, and the moon shall not give her light, *25* And the stars of heaven shall fall, and the powers that are in heaven shall be shaken. *26* And then shall they see the Son of man coming in the clouds with great power and glory. *27* And then shall he send his angels, and shall gather together his elect from the four winds, from the uttermost part of the earth to the uttermost part of heaven.

24 ఆ దినములలో ఆ శ్రమ తీరిన తరువాత చీకటి సూర్యుని కమ్మును, చంద్రుడు తన కాంతిని ఇయ్యడు. ఆకాశము నుండి నక్షత్రములు రాలును, 25 ఆకాశమందలి శక్తులు కదలింపబడును. 26 అప్పుడు మనుష్య కుమారుడు మహా ప్రభావముతోను మహిమతోను మేఘారూఢుడై వచ్చుట చూచెదరు. 27 అప్పుడాయన తన దూతలను పంపి భూమ్యంతము మొదలుకొని ఆకాశాంతము వరకు నలుదిక్కుల నుండి తాను ఏర్పరచుకొన్నవారిని పోగు చేయించును.”

The disciples had confounded the destruction of Jerusalem and the end of the world. This mistake Christ set right, and showed that the day of Christ's coming, and the day of judgment, shall be after that tribulation. Here he foretells the final dissolution of the present frame and fabric of the world. Also, the visible appearance of the Lord Jesus coming in the clouds, and the gathering together of all the elect to him.

Watchfulness urged. (28-37) 28 Now learn a parable of the fig tree; When her branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is near: *29* So ye in like manner, when ye shall see these things come to pass, know that it is nigh, even at the doors. *30* Verily I say unto you, that this generation shall not pass, till all these things be done. *31* Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away. *32* But of that day and that hour knoweth no man, no, not the angels which are in heaven, neither the Son, but the Father. *33* Take ye heed, watch and pray: for ye know not when the time is. *34* For the Son of man is as a man taking a far journey, who left his house, and gave authority to his servants, and to every man his work, and commanded the porter to watch. *35* Watch

ye therefore: for ye know not when the master of the house cometh, at even, or at midnight, or at the cockcrowing, or in the morning: *36* Lest coming suddenly he find you sleeping. *37* And what I say unto you I say unto all, Watch.

మెలకువగా నుండుట యొక్క ఆవశ్యకత

28 “అంజూరపు చెట్టును జూచి యొక ఉపమానము నేర్చుకొనుడి. దాని కొమ్మ ఇంక లేతదై చిగురించునప్పుడు వసంత కాలము సమీపముగా నున్నదని మీకు తెలియును. 29 ఆ ప్రకారమే మీరు ఈ సంగతులు జరుగుట చూచున్నప్పుడు ఆయన సమీపముననే ద్వారము దగ్గరనే యున్నాడని తెలిసి కొనుడి. 30 ఇవన్నియు జరుగు వరకు ఈ తరము గతింపదని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను. 31 ఆకాశమును భూమియును గతించును గాని నా మాటలు గతింపవు.

32 ఆ దినమును గూర్చియు ఆ ఘడియను గూర్చియు తండ్రి తప్ప ఏ మనుష్యుడైనను, పరలోకమందలి దూతలైనను కుమారుడైనను ఎరుగరు. 33 జాగ్రత్త పడుడి– మెలకువగా నుండి ప్రార్థన చేయుడి; ఆ కాలమెప్పుడు వచ్చునో మీకు తెలియదు. 34 ఒక మనుష్యుడు తన దాసులకు అధికారమిచ్చి ప్రతి వానికి వాని వాని పని నియమించి – మెలకువగా నుండుమని ద్వారపాలకునికి ఆజ్ఞాపించి ఇల్లు విడచి దేశాంతరము పోయినట్టే (ఆ కాలము ఉండును) 35 ఇంటి యజమానుడు ప్రొద్దుగ్రుంకి వచ్చునో అర్ధరాత్రి వచ్చునో కోడి కూయునప్పుడు వచ్చునో తెల్లవారునప్పుడు వచ్చునో ఎప్పుడు వచ్చునో మీకు తెలియదు. 36 ఆయన ఆకస్మాత్తుగా వచ్చి మీరు నిద్రపోవుట చూచునేమో గనుక మీరు మెలకువగా నుండుడి 37 నేను మీతో చెప్పుచున్నది అందరితోను చెప్పుచున్నాను; మెలకువగా నుండుడి” అనెను.

We have the application of this prophetic sermon. As to the destruction of Jerusalem, expect it to come very shortly. As to the end of the world, do not inquire when it will come, for of that day and that hour knoweth no man. Christ, as God, could not be ignorant of anything; but the Divine wisdom which dwelt in our Saviour, communicated itself to his human soul according to the Divine pleasure. As to both, our duty is to watch and pray. Our Lord Jesus, when he ascended on high, left something for all his servants to do. We ought to be always upon our watch, in expectation of his return. This applies to Christ's coming to us at our death, as well as to the general judgment. We know not whether our Master will come in the days of youth, or middle age, or old age; but, as soon as we are born, we begin to die, and therefore we must expect death. Our great care must be, that, whenever our Lord comes, he may not find us secure, indulging in ease and sloth, mindless of our work and duty. He says to all, Watch, that you may be found in peace, without spot, and blameless.

MARK 14

Christ anointed at Bethany. (1-11) 1 After two days was the feast of the passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, and put him to death. *2* But they said, Not on the feast day, lest there be an uproar

of the people. *3* And being in Bethany in the house of Simon the
leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster
box of ointment of spikenard very precious; and she brake the box,
and poured it on his head. *4* And there were some that had indignation
within themselves, and said, Why was this waste of the ointment
made? *5* For it might have been sold for more than three hundred
pence, and have been given to the poor. And they murmured against
her. *6* And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath
wrought a good work on me. *7* For ye have the poor with you always,
and whensoever ye will ye may do them good: but me ye have not
always. *8* She hath done what she could: she is come aforehand to
anoint my body to the burying. *9* Verily I say unto you, Wheresoever
this gospel shall be preached throughout the whole world, this also
that she hath done shall be spoken of for a memorial of her. *10* And
Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests, to
betray him unto them. *11* And when they heard it, they were glad, and
promised to give him money. And he sought how he might conveniently
betray him.

14వ అధ్యాయము

యేసును చంపుటను గూర్చి ఆలోచన

రెండు దినములైన పిమ్మట పస్కా పండుగ అనగా పులియని రొట్టెల పండుగ
వచ్చెను. అప్పుడు ప్రధాన యాజకులును శాస్త్రులును మాయోపాయము చేత ఆయన నేలాగు
పట్టుకొని చంపుదుమా అని ఆలోచించు కొనుచుండిరి గాని, 2 ప్రజలలో అల్లరి
కలుగునేమోయని పండగలో వద్దని చెప్పుకొనిరి.

బేతనియలో యేసునకు తైలాభిషేకము

(మత్తయి 26:1-5; లూకా 22:1-2; యోహాను 11:45-53)

3 ఆయన బేతనియలో కుష్టురోగియైన సీమోను ఇంట భోజనమునకు కూర్చుండి
యున్నప్పుడు ఒక స్త్రీ మిక్కిలి విలువ గల అచ్చ జటామాంసి అత్తరు బుడ్డి తీసుకొని వచ్చి ఆ
అత్తరు బుడ్డి పగుల గొట్టి ఆ అత్తరు ఆయన తల మీద పోసెను. 4 అయితే కొందరు
కోపపడి – ఈ అత్తరు ఈలాగు నష్టపరచనేల ? 5 ఈ అత్తరు మున్నూరు దేనారములకంటె
ఎక్కువ వెల కమ్మి బీదల కియ్యవచ్చునని చెప్పి ఆమెను గూర్చి సణుగు కొనిరి. 6 అందుకు
యేసు ఇట్లనెను – "ఈమె జోలికి పోకుడి; ఈమెను ఎందుకు తొందర పెట్టుచున్నారు ?
ఈమె నా యెడల మంచి కార్యము చేసెను. 7 బీదలు ఎల్లప్పుడును మీతోనే యున్నారు, నీ
కిష్టమైప్పుడెల్ల వారికి మేలు చేయవచ్చును; నేను ఎల్లప్పుడును మీతో నుండను. 8 ఈమె
తన శక్తి కొలది చేసి, నా భూస్థాపన నిమిత్తము నా శరీరమును ముందుగా అభిషేకించెను.
9 సర్వలోకములో ఎక్కడ ఈ సువార్త ప్రకటింపబడునో అక్కడ ఈమె చేసినదియు
జ్ఞాపకార్థముగా ప్రశంసింపబడునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను.

Mark

36

మార్కు సువార్త 14వ అధ్యాయము

యూదా ద్రోహము

10 పన్నెండు మందిలో నొకడగు ఇస్కరియోతు యూదా, ప్రధాన యాజకుల చేతికి
ఆయనను అప్పగింపవలెనని వారి యొద్దకు పోగా, 11 వారు విని సంతోషించి వానికి
ద్రవ్యమిత్తుమని వాగ్దానము చేసిరి గనుక వాడు ఆయనను అప్పగించుటకు తగిన సమయము
కనిపెట్టు చుండెను.

Did Christ pour out his soul unto death for us, and shall we think any thing too precious for him? Do we give him the precious ointment of our best affections? Let us love him with all the heart, though it is common for zeal and affection to be misunderstood and blamed; and remember that charity to the poor will not excuse any from particular acts of piety to the Lord Jesus. Christ commended this woman's pious attention to the notice of believers in all ages. Those who honour Christ he will honour. Covetousness was Judas' master lust, and that betrayed him to the sin of betraying his Master; the devil suited his temptation to that, and so conquered him. And see what wicked contrivances many have in their sinful pursuits; but what appears to forward their plans, will prove curses in the end.

*The passover, Jesus declares that Judas would betray him. (12-
21) The Lord's supper instituted. (22-31)* 12 And the first day of
unleavened bread, when they killed the passover, his disciples said
unto him, Where wilt thou that we go and prepare that thou mayest
eat the passover? *13* And he sendeth forth two of his disciples, and
saith unto them, Go ye into the city, and there shall meet you a man
bearing a pitcher of water: follow him. *14* And wheresoever he shall
go in, say ye to the goodman of the house, The Master saith, Where
is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples?
15 And he will shew you a large upper room furnished and prepared:
there make ready for us. *16* And his disciples went forth, and came
into the city, and found as he had said unto them: and they made
ready the passover. *17* And in the evening he cometh with the twelve.
18 And as they sat and did eat, Jesus said, Verily I say unto you, One
of you which eateth with me shall betray me. *19* And they began to be
sorrowful, and to say unto him one by one, Is it I? and another said,
Is it I? *20* And he answered and said unto them, It is one of the
twelve, that dippeth with me in the dish. *21* The Son of man indeed
goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of
man is betrayed! good were it for that man if he had never been
born.*22* And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake
it, and gave to them, and said, Take, eat: this is my body. *23* And he
took the cup, and when he had given thanks, he gave it to them: and
they all drank of it. *24* And he said unto them, This is my blood of the
new testament, which is shed for many. *25* Verily I say unto you, I
will drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink
it new in the kingdom of God. *26* And when they had sung an hymn,
they went out into the mount of Olives. *27* And Jesus saith unto
them, All ye shall be offended because of me this night: for it is
written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered.
28 But after that I am risen, I will go before you into Galilee. *29* But

Peter said unto him, Although all shall be offended, yet will not I. *30* And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this day, even in this night, before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. *31* But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all.

చివరి విందు

(మత్తయి 26:17-25; లూకా 22:7-14, 21-23; యోహాను 13:21-30)

12 పులియని రొట్టెల పండుగలో మొదటి దినమున వారు పస్కా పశువును వధించునప్పుడు ఆయన శిష్యులు – నీవు పస్కాను భుజించుటకు మేమెక్కడికి వెళ్ళి సిద్ధపరచవలెనని కోరుచున్నావని ఆయన నడుగగా, 13 ఆయన– "మీరు పట్టణములోనికి వెళ్ళుడి; అక్కడ నీళ్ళ కుండ మోయుచున్న యొక మనుష్యుడు మీ కెదురుపడును. 14 వాని వెంటబోయి వాడు ఎక్కడ ప్రవేశించునో ఆ యింటి యజమానుని చూచి – నేను నా శిష్యులతో కూడా పస్కాను భుజించుటకు నా విడిది గది ఎక్కడనని బోధకుడు అడుగు చున్నాడని చెప్పుడి. 15 అతడు సామగ్రితో సిద్ధపరచిన గొప్ప మేడ గది మీకు చూపించును; అక్కడ మనకొరకు సిద్ధపరచుడి" అని చెప్పి తన శిష్యులలో ఇద్దరిని పంపెను. 16 శిష్యులు వెళ్ళి పట్టణములోనికి వచ్చి ఆయన వారితో చెప్పినట్టు కనుగొని పస్కాను సిద్ధపరచిరి. 17 సాయంకాలమైనప్పుడు ఆయన తన పన్నెండు మంది శిష్యులతో కూడా వచ్చెను. 18 వారు కూర్చుండి భోజనము చేయుచుండగా, యేసు– "మీలో ఒకడు అనగా నాతో భుజించు చున్నవాడు నన్ను అప్పగించునని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను" అని వారితో చెప్పగా, 19 వారు దుఃఖపడి నేనాయని ఒకని తరువాత నొకడు ఆయన నడుగ సాగిరి; 20 అందుకాయన "పన్నెండు మందిలో నొకడే, అనగా నాతో కూడా పాత్రలో (చెయ్యి) ముంచు వాడే, 21 నిజముగా మనుష్యకుమారుడు ఆయనను గూర్చి వ్రాయబడినట్టు పోవుచున్నాడు; అయితే ఎవని చేత మనుష్య కుమారుడు అప్పగింపబడుచున్నాడో ఆ మనుష్యునికి శ్రమ; ఆ మనుష్యుడు పుట్టియుండని యెడల వానికి మేలు" అనెను. 22 వారు భోజనము చేయుచుండగా ఆయన యొక రొట్టెను పట్టుకొని ఆశీర్వదించి విరిచి వారికిచ్చి "మీరు తీసుకొనుడి; ఇది నా శరీరము" అనెను. 23 పిమ్మట ఆయన గిన్నె పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి దాని వారికిచ్చెను; వారందరు దానిలోనిది త్రాగిరి. 24 అప్పుడాయన– "ఇది నిబంధన విషయమై అనేకుల కొరకు చిందింప బడుచున్న నా రక్తము, 25 నేను దేవుని రాజ్యములో ద్రాక్షారసము క్రొత్తదిగా త్రాగుదినము వరకు ఇకను దానిని త్రాగనని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను; 26 అంతట వారు కీర్తన పాడి ఒలీవల కొండకు వెళ్ళిరి.

శిష్యులు నన్ను విడిచిపెట్టెదరని యేసు ముందుగా చెప్పుట

(మత్తయి 26:31-35; లూకా 22:31-34; యోహాను 13:36-38)

27 అప్పుడు యేసు వారిని చూచి "మీరందరు అభ్యంతర పడెదరు, గొఱ్ఱెల కాపరిని కొట్టుదును; గొఱ్ఱెలు చెదరి పోవును అని వ్రాయ బడియున్నది గదా. 28 అయితే నేను

లేచిన తరువాత మీకంటె ముందుగా గలిలయలోనికి వెళ్ళెదను" అని చెప్పగా, 29 అందుకు పేతురు అందరూ అభ్యంతరపడినను నేను అభ్యంతరపడను అని ఆయనతో చెప్పగా, 30 యేసు అతనిని చూచి– "నేటి రాత్రి కోడి రెండు మారులు కూయక మునుపే నీవు నన్ను యెరుగనని ముమ్మారు చెప్పుదవని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను. 31 అతడు మరి ఖండితముగా – నేను నీతో కూడా చావవలసి వచ్చినను నిన్ను ఎరుగనని చెప్పనే చెప్పననెను, అట్లు వారందరును అనిరి.

Nothing could be less the result of human foresight than the events here related. But our Lord knows all things about us before they come to pass. If we admit him, he will dwell in our hearts. The Son of man goes, as it is written of him, as a lamb to the slaughter; but woe to that man by whom he is betrayed! God's permitting the sins of men, and bringing glory to himself out of them, does not oblige them to sin; nor will this be any excuse for their guilt, or lessen their punishment. The Lord's supper is food for the soul, therefore a very little of that which is for the body, as much as will serve for a sign, is enough. It was instituted by the example and the practice of our Master, to remain in force till his second coming. It was instituted with blessing and giving of thanks, to be a memorial of Christ's death. Frequent mention is made of his precious blood, as the price of our redemption. How comfortable is this to poor repenting sinners, that the blood of Christ is shed for many! If for many, why not for me? It was a sign of the conveyance of the benefits purchased for us by his death.

Christ's agony in the garden. (32-42) *32* And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to his disciples, Sit ye here, while I shall pray. *33* And he taketh with him Peter and James and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy; *34* And saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death: tarry ye here, and watch. *35* And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him. *36* And he said, Abba, Father, all things are possible unto thee; take away this cup from me: nevertheless not what I will, but what thou wilt. *37* And he cometh, and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldest not thou watch one hour? *38* Watch ye and pray, lest ye enter into temptation. The spirit truly is ready, but the flesh is weak. *39* And again he went away, and prayed, and spake the same words. *40* And when he returned, he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him. *41* And he cometh the third time, and saith unto them, Sleep on now, and take your rest: it is enough, the hour is come; behold, the Son of man is betrayed into the hands of sinners. *42* Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand.

యేసు గెత్సేమనేలో నుండుట

(మత్తయి 26:36-46; లూకా 22:39-46)

32 వారు గెత్సేమనే అనబడిన చోటునకు వచ్చినప్పుడు, ఆయన – "నేను ప్రార్థన చేసి వచ్చు వరకు మీరిక్కడ కూర్చుండుడి" అని తన శిష్యులతో చెప్పి, 33 పేతురును, యాకోబును, యోహానును వెంటబెట్టుకొని పోయి మిగుల విభ్రాంతి నొందుటకును

చింతాక్రాంతుడగుటకును ఆరంభించెను 34 అప్పుడాయన “నా ప్రాణము మరణ
మగునంతగా దుఃఖములో మునిగి యున్నది; మీరిక్కడ ఉండి మెలకువగా ఉండుడి” అని
వారితో చెప్పి, 35 కొంత దూరము సాగిపోయి నేల మీద పడి, సాధ్యమైతే ఆ ఘడియ తన
యొద్ద నుండి తొలగింపవలెనని ప్రార్థించుచు– 36 “నాయనా, తండ్రీ, నీకు సమస్తము
సాధ్యము; ఈ గిన్నె నా యొద్ద నుండి తొలగించుము; అయినను నా యిష్ట ప్రకారము
గాదు, నీ చిత్త ప్రకారమే కానిమ్ము” అనెను. 37 మరల ఆయన వచ్చి వారు నిద్రించుచుండుట
చూచి “సీమోనూ, నీవు నిద్రించుచున్నావా? ఒక్క గడియయైె నను మేలుకొని యుండలేవా
? 38 మీరు శోధనలో ప్రవేశించకుండునట్లు మెలకువగా నుండి ప్రార్థన చేయుడి, ఆత్మ
సిద్ధమే కాని శరీరము బలహీనము” అని పేతురుతో చెప్పి, 39 తిరిగి పోయి ఇంతకు
ముందు పలికిన మాటలే పలుకుచు ప్రార్థించెను. 40 ఆయన తిరిగి వచ్చి చూడగా వారు
నిద్రించు చుండిరి; ఏలయనగా వారి కన్నులు భారముగా ఉండెను, ఆయనకేమి
ఉత్తరమీయవలెనో వారికి తోచలేదు. 41 ఆయన మూడవసారి వచ్చి – “మీరిక నిద్ర
పోయి అలసట తీర్చుకొనుడి, ఇక చాలును, గడియ వచ్చినది– ఇదిగో మనుష్య కుమారుడు
పాపుల చేతికి అప్పగింపబడుచున్నాడు. 42 లెండి, వెళ్ళుదము; ఇదిగో నన్ను అప్పగించువాడు
సమీపించియున్నాడు” అని చెప్పెను.

Christ's sufferings began with the sorest of all, those in his soul. He began to be sorely amazed; words not used in St. Matthew, but very full of meaning. The terrors of God set themselves in array against him, and he allowed him to contemplate them. Never was sorrow like unto his at this time. Now he was made a curse for us; the curses of the law were laid upon him as our Surety. He now tasted death, in all the bitterness of it. This was that fear of which the apostle speaks, the natural fear of pain and death, at which human nature startles. Can we ever entertain favourable, or even slight thoughts of sin, when we see the painful sufferings which sin, though but reckoned to him, brought on the Lord Jesus? Shall that sit light upon our souls, which sat so heavy upon his? Was Christ in such agony for our sins, and shall we never be in agony about them? How should we look upon Him whom we have pierced, and mourn! It becomes us to be exceedingly sorrowful for sin, because He was so, and never to mock at it. Christ, as Man, pleaded, that, if it were possible, his sufferings might pass from him. As Mediator, he submitted to the will of God, saying, Nevertheless, not what I will, but what thou wilt; I bid it welcome. See how the sinful weakness of Christ's disciples returns, and overpowers them.

He is betrayed and taken. (43-52) 43 And immediately, while he
yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great
multitude with swords and staves, from the chief priests and the
scribes and the elders. *44* And he that betrayed him had given them a
token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him,
and lead him away safely. *45* And as soon as he was come, he goeth
straightway to him, and saith, Master, master; and kissed him. *46* And
they laid their hands on him, and took him. *47* And one of them that

Mark

38

stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and
cut off his ear. *48* And Jesus answered and said unto them, Are ye
come out, as against a thief, with swords and with staves to take me?
49 I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not:
but the scriptures must be fulfilled. *50* And they all forsook him, and
fled. *51* And there followed him a certain young man, having a linen
cloth cast about his naked body; and the young men laid hold on him:
52 And he left the linen cloth, and fled from them naked.

యేసును పట్టుకొనుట

(మత్తయి 26:47–46; లూకా 22:47–53; యోహాను 18:3–12)

43 వెంటనే ఆయన ఇంకను మాటలాడు చుండగా పన్నెండు మంది శిష్యులలో
ఒకడైన ఇస్కరియోతు యూదా వచ్చెను. వానితో కూడా బహు జనులు కత్తులు గుదియలు
పట్టుకొని ప్రధాన యాజకుల యొద్ద నుండియు శాస్త్రుల యొద్ద నుండియు పెద్దల యొద్ద
నుండియు వచ్చిరి. 44 ఆయనను అప్పగించువాడు, నేనెవరిని ముద్దు పెట్టుకొందునో
ఆయనే (యేసు), ఆయనను పట్టుకొని భద్రముగా కొనిపోవుడని వారికి గురుతు చెప్పియుండెను
45 వాడు వచ్చి వెంటనే ఆయన యొద్దకు పోయి – బోధకుడా, అని చెప్పి ఆయనను
ముద్దుపెట్టుకొనగా, 46 వారు ఆయన మీద పడి ఆయన పట్టుకొనిరి. 47 దగ్గర
నిలిచియున్నవారిలో ఒకడు కత్తి దూసి ప్రధాన యాజకుని దాసుని కొట్టి వాని చెవి తెగనరికెను.
48 అందుకు యేసు– “మీరు బందిపోటు దొంగ మీదికి వచ్చినట్లు కత్తులతోను
గుదియలతోను నన్ను పట్టుకొన వచ్చితిరా ? 49 నేను ప్రతి దినము దేవాలయములో మీ
యొద్ద ఉండి బోధించుచుండగా మీరు నన్ను పట్టుకొనలేదు, అయితే లేఖనములు నెరవేరునట్లు
ఈలాగు జరుగుచున్నది” అని చెప్పెను. 50 అప్పుడు వారందరు ఆయనను విడిచి
పారిపోయిరి. 51 తన దిగంబరు శరీరము మీద నారబట్టవేసుకొనియున్న ఒక పడుచువాడు
ఆయన వెంట వెళ్ళుచుండగా వారతనిని పట్టుకొనిరి. 52 అతడు నారబట్ట విడచి దిగంబరుడై
పారిపోయెను.

Because Christ appeared not as a temporal prince, but preached repentance, reformation, and a holy life, and directed men's thoughts, and affections, and aims to another world, therefore the Jewish rulers sought to destroy him. Peter wounded one of the band. It is easier to fight for Christ than to die for him. But there is a great difference between faulty disciples and hypocrites. The latter rashly and without thought call Christ Master, and express great affection for him, yet betray him to his enemies. Thus they hasten their own destruction.

Christ before the high priest. (53-65) 53 And they led Jesus away
to the high priest: and with him were assembled all the chief priests
and the elders and the scribes. *54* And Peter followed him afar off,
even into the palace of the high priest: and he sat with the servants,
and warmed himself at the fire. *55* And the chief priests and all the
council sought for witness against Jesus to put him to death; and
found none. *56* For many bare false witness against him, but their

witness agreed not together. *57* And there arose certain, and bare false witness against him, saying, *58* We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands. *59* But neither so did their witness agree together. *60* And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee? *61* But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed? *62* And Jesus said, I am: and ye shall see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven. *63* Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses? *64* Ye have heard the blasphemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death. *65* And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophesy: and the servants did strike him with the palms of their hands.

ప్రధాన యాజకుని యెదుట యేసు తీర్పు నొందుట

(మత్తయి 26:57-68; లూకా 22:54-55; 63-71; యోహాను 18:13-24)

53 వారు యేసును ప్రధాన యాజకుని యొద్దకు తీసుకొని పోయిరి. ప్రధాన యాజకులు పెద్దలు శాస్త్రులు అందరును అతనితో కూడ వచ్చిరి. 54 పేతురు ప్రధాన యాజకుని యింటి ముంగిటి వరకు దూరము నుండి ఆయన వెంట పోయి, బంట్రౌతులతో కూడా కూర్చుండి, మంట యొద్ద చలి కాచుకొనుచుండెను. 55 ప్రధాన యాజకులును మహాసభ వారందరును యేసును చంపింపవలెనని ఆయన మీద సాక్ష్యము వెదకిరి గాని ఏమియు వారికి దొరకలేదు 56 అనేకులు ఆయన మీద అబద్ధ సాక్ష్యము పలికినను వారి సాక్ష్యములు ఒక దాని కొకటి సరిపడలేదు. 57 అప్పుడు కొందరు లేచి చేతిపనియైన ఈ దేవాలయమును పడగొట్టి, మూడు దినములలో చేతిపని కాని మరియొక దేవాలయమును నేను కట్టుదునని 58 వీడు చెప్పుచుండగా వింటిమని ఆయన మీద అబద్ధ సాక్ష్యమును చెప్పిరి గాని 59 ఆలాగైనను వీరి సాక్ష్యము సరిపడ లేదు 60 ప్రధాన యాజకుడు వారి మధ్యను లేచి నిలిచి - ఉత్తర మేమియు చెప్పవా ? వీరు నీ మీద పలుకుచున్న సాక్ష్యమేమిటని యేసు నడిగెను. 61 అయితే ఆయన ఉత్తర మేమియు చెప్పక ఊరకుండెను, తిరిగి ప్రధాన యాజకుడు - పరమాత్ముని కుమారుడవైన క్రీస్తువు నీవేనా ? అని ఆయనను అడుగగా, 62 యేసు అవును నేనే; మీరు మనుష్య కుమారుడు సర్వశక్తిమంతుని కుడిపార్శ్వమున కూర్చుండుటయు, ఆకాశ మేఘారూఢుడై వచ్చుటయు చూచెదరని చెప్పెను. 63 ప్రధాన యాజకుడు తన వస్త్రములు చింపుకొని - మనకు ఇక సాక్ష్యులతో పనియేమి ? 64 ఈ దేవదూషణ మీరు విన్నారు కారా; మీకేమి తోచుచున్నదని అడుగగా, వారందరు - మరణమునకు పాత్రుడని ఆయన మీద నేరస్థాపన చేసిరి. 65 కొందరు ఆయన మీద ఉమ్మివేసి ఆయన ముఖమునకు ముసుగు వేసి, ఆయనను గుద్దుచు ప్రవచింపుమని ఆయనతో చెప్పసాగిరి. బంట్రౌతులును ఆయనను అరచేతులతో కొట్టి పట్టుకొనిరి.

Mark

39

మార్కు సువార్త 14వ అధ్యాయము

We have here Christ's condemnation before the great council of the Jews. Peter followed; but the high priest's fire-side was no proper place, nor his servants proper company, for Peter: it was an entrance into temptation. Great diligence was used to procure false witnesses against Jesus, yet their testimony was not equal to the charge of a capital crime, by the utmost stretch of their law. He was asked, Art thou the Son of the Blessed? that is, the Son of God. For the proof of his being the Son of God, he refers to his second coming. In these outrages we have proofs of man's enmity to God, and of God's free and unspeakable love to man.

Peter denies Christ. (66-72)66 And as Peter was beneath in the palace, there cometh one of the maids of the high priest: *67* And when she saw Peter warming himself, she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth. *68* But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew. *69* And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is one of them. *70* And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art one of them: for thou art a Galilaean, and thy speech agreeth thereto. *71* But he began to curse and to swear, saying, I know not this man of whom ye speak. *72* And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him, Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

యేసును ఎరుగనని పేతురు బొంకుట

(మత్తయి 26:69-75; లూకా 22:56-62; యోహాను 18:15-18; 25-27)

66 పేతురు ముంగిట క్రింది భాగములో ఉండగా ప్రధాన యాజకుని పని కత్తెలలో నొకతె వచ్చి- 67 పేతురు చలికాచుకొను చుండుట చూచెను; అతనిని నిదానించి చూచి - నీవును నజరేయుడగు ఆ యేసుతో నుండిన వాడవు కావా ? అనెను. 68 అందుకతడు - ఆయన ఎవడో నేనెరుగను; నీవు చెప్పునది నాకు బోధపడ లేదని చెప్పి నడవలోనికి వెళ్ళెను, అంతట కోడి కూసెను. 69 ఆ పనికత్తె అతనిని చూచి - వీడు వారిలో ఒకడని దగ్గర నిలిచియున్న వారితో మరల చెప్ప సాగెను. 70 అతడు మరల నేను కాననెను. కొంత సేపయిన తరువాత దగ్గర నిలిచి యున్నవారు మరల పేతురును జూచి - నిజముగా నీవు వారిలో ఒకడవు; నీవు గలిలయుడవు గదా యనిరి. 71 అందుకతడు- మీరు చెప్పుచున్న మనుష్యుని నేనెరుగనని చెప్పి, శపించుకొనుటకు ఒట్టుపెట్టు కొనుటకును మొదలు పెట్టెను. 72 వెంటనే రెండవ మారు కోడి కూసెను గనుక, - కోడి రెండు మారులు కూయక మునుపు నీవు నన్ను యెరుగనని ముమ్మారు చెప్పదవని యేసు తనతో చెప్పిన మాట పేతురు జ్ఞాపకమునకు తెచ్చుకొని తలపోయుచు ఏడ్చెను.

Peter's denying Christ began by keeping at a distance from him. Those that are shy of godliness, are far in the way to deny Christ. Those who think it dangerous to be in company with Christ's disciples, because thence they may be drawn in to suffer for him, will find it much more dangerous to be in company with his enemies, because there they may be drawn in to sin against him. When Christ was admired and flocked after,

Peter readily owned him; but will own no relation to him now he is deserted and despised. Yet observe, Peter's repentance was very speedy. Let him that thinketh he standeth take heed lest he fall; and let him that has fallen think of these things, and of his own offences, and return to the Lord with weeping and supplication, seeking forgiveness, and to be raised up by the Holy Spirit.

MARK 15

Christ before Pilate. (1-14) 1 And straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders and scribes and the whole council, and bound Jesus, and carried him away, and delivered him to Pilate. *2* And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest it. *3* And the chief priests accused him of many things: but he answered nothing. *4* And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee. *5* But Jesus yet answered nothing; so that Pilate marvelled. *6* Now at that feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired. *7* And there was one named Barabbas, which lay bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection. *8* And the multitude crying aloud began to desire him to do as he had ever done unto them. *9* But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews? *10* For he knew that the chief priests had delivered him for envy. *11* But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them. *12* And Pilate answered and said again unto them, What will ye then that I shall do unto him whom ye call the King of the Jews? *13* And they cried out again, Crucify him. *14* Then Pilate said unto them, Why, what evil hath he done? And they cried out the more exceedingly, Crucify him.

15వ అధ్యాయము

రోమా గవర్నరైన పిలాతు యెదుట నిలుచుట

(మత్తయి 27:1–2; 11–14 లూకా 23:1–5; యోహాను 18:28–38)

ఉదయము కాగానే ప్రధాన యాజకులును పెద్దలును శాస్త్రులను మహాసభ వారందరును కలిసి, ఆలోచనచేసి యేసును బంధించి తీసుకొని పోయి పిలాతునకు అప్పగించిరి 2 పిలాతు – యూదుల రాజువు నీవేనా ? అని ఆయన నడుగగా – ఆయన “నీవన్నట్టే” అని అతనితో చెప్పెను. 3 ప్రధాన యాజకులు ఆయన మీద అనేకమైన నేరములు మోపగా, 4 పిలాతు ఆయనను చూచి మరల – నీవు ఉత్తరమేమియు చెప్పవా ? నీ మీద వీరు ఎన్నెన్ని నేరములు మోపుచున్నారో చూడుమనెను. 5 అయినను యేసు మరి ఏ ఉత్తరమును చెప్పలేదు గనుక పిలాతు ఆశ్చర్యపడెను. 6 ఆ పండుగలో వారు కోరిన ఒక ఖైదీని పిలాతు విడిపించువాడు. 7 అధికారుల నెదిరించి కలహములో నరహత్య చేసినవారితో కూడ బంధించబడియున్న బరబ్బ అను ఒకడుండెను. 8 జనులు గుంపుగా కూడివచ్చి అతడు అది వరకు తమకు చేయుచు వచ్చిన ప్రకారము చేయవలెనని అడుగగా, 9 ప్రధాన

Mark

40

మార్కు సువార్త 15వ అధ్యాయము

యాజకులు అసూయ చేత యేసుని అప్పగించిరని పిలాతు తెలిసికొని – 10 నేను యూదులరాజును మీకు విడుదల జేయ గోరుచున్నారా? అని అడిగెను. 11 అతడు బరబ్బను తమకు విడుదల చేయవలెనని జనులు అడుగు కొనునట్లు ప్రధాన యాజకులు వారిని ప్రేరేపించిరి. 12 అందుకు పిలాతు ఆలాగైతే యూదుల రాజని మీరు చెప్పువానిని నేనేమి చేయుదునని మరల వారి నడిగెను. 13 వారు – వానిని సిలువ వేయుమని మరల కేకలు వేసిరి. 14 అందుకు పిలాతు – ఎందుకు ? అతడే చెడు కార్యము చేసెనని వారి నడుగగా వారు– వానిని సిలువ వేయుమని మరి ఎక్కువగా కేకలు వేసిరి.

They bound Christ. It is good for us often to remember the bonds of the Lord Jesus, as bound with him who was bound for us. By delivering up the King, they, in effect, delivered up the kingdom of God, which was, therefore, as by their own consent, taken from them, and given to another nation. Christ gave Pilate a direct answer, but would not answer the witnesses, because the things they alleged were known to be false, even Pilate himself was convinced they were so. Pilate thought that he might appeal from the priests to the people, and that they would deliver Jesus out of the priests' hands. But they were more and more urged by the priests, and cried, Crucify him! Crucify him! Let us judge of persons and things by their merits, and the standard of God's word, and not by common report. The thought that no one ever was so shamefully treated, as the only perfectly wise, holy, and excellent Person that ever appeared on earth, leads the serious mind to strong views of man's wickedness and enmity to God. Let us more and more abhor the evil dispositions which marked the conduct of these persecutors.

Christ led to be crucified. (15-21) 15 And so Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged him, to be crucified. *16* And the soldiers led him away into the hall, called Praetorium; and they call together the whole band. *17* And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head, *18* And began to salute him, Hail, King of the Jews! *19* And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing their knees worshipped him. *20* And when they had mocked him, they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him. *21* And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross.

సైనికులు యేసును పరిహసించుట

15 పిలాతు జనసమూహమును సంతోషపెట్టుటకు మనస్సు గలవాడై, వారికి బరబ్బను విడుదల చేసి, యేసును కొరడాలతో కొట్టించి సిలువ వేయనప్పగించెను. 16 అంతట సైనికులు ఆయనను ప్రేతోర్యమను అధికార మందిరము లోపలికి తీసికొని పోయి సైనికులందరిని సమకూర్చుకొనిన తరువాత, 17 ఆయనకు ఊదా రంగు వస్త్రము తొడిగించి ముండ్ల కిరీటమును ఆయన తలమీద పెట్టి– 18 యూదుల రాజా, నీకు శుభమని చెప్పి ఆయనకు వందనము చేయసాగిరి. 19 మరియు రెల్లుతో ఆయన తలమీద కొట్టి ఆయన

మీద ఉమ్మి వేసి మోకాళ్ళుని ఆయనకు నమస్కారము చేసిరి. 20 వారు ఆయనను
అపహసించిన తరువాత ఆయన మీద ఉన్న ఊదా రంగు వస్త్రము తీసివేసి ఆయన
బట్టలాయనకు తొడిగించి, ఆయనను సిలువ వేయుటకు తీసుకొనిపోయిరి. 21 కురేనీయుడైన
సీమోనను ఒకడు పల్లెటూరి నుండి వచ్చి ఆ మార్గమున పోవుచుండగా, ఆయన సిలువను
మోయుటకు అతనిని బలవంతము చేసిరి.

Christ met death in its greatest terror. It was the death of the vilest malefactors. Thus the cross and the shame are put together. God having been dishonoured by the sin of man, Christ made satisfaction by submitting to the greatest disgrace human nature could be loaded with. It was a cursed death; thus it was branded by the Jewish law, deuteronomy 21:23 . The Roman soldiers mocked our Lord Jesus as a King; thus in the high priest's hall the servants had mocked him as a Prophet and Saviour. Shall a purple or scarlet robe be matter of pride to a Christian, which was matter of reproach and shame to Christ? He wore the crown of thorns which we deserved, that we might wear the crown of glory which he merited. We were by sin liable to everlasting shame and contempt; to deliver us, our Lord Jesus submitted to shame and contempt. He was led forth with the workers of iniquity, though he did no sin. The sufferings of the meek and holy Redeemer, are ever a source of instruction to the believer, of which, in his best hours, he cannot be weary. Did Jesus thus suffer, and shall I, a vile sinner, fret or repine? Shall I indulge anger, or utter reproaches and threats because of troubles and injuries?

The crucifixion. (22-32) 22 And they bring him unto the place
Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull. *23* And
they gave him to drink wine mingled with myrrh: but he received it
not. *24* And when they had crucified him, they parted his garments,
casting lots upon them, what every man should take. *25* And it was
the third hour, and they crucified him. *26* And the superscription of
his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS. *27* And
with him they crucify two thieves; the one on his right hand, and the
other on his left. *28* And the scripture was fulfilled, which saith, And
he was numbered with the transgressors. *29* And they that passed by
railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that
destroyest the temple, and buildest it in three days, *30* Save thyself,
and come down from the cross. *31* Likewise also the chief priests
mocking said among themselves with the scribes, He saved others;
himself he cannot save. *32* Let Christ the King of Israel descend now
from the cross, that we may see and believe. And they that were
crucified with him reviled him.

యేసు సిలువవేయబడుట

(మత్తయి 27:32-44; లూకా 23:26-43; యోహాను 19:17-27)

22 అతడు అలెక్సందునకును రూపునకును తండ్రి. వారు గొల్గతా అనబడిన చోటునకు
ఆయనను తీసుకొని వచ్చిరి. గొల్గొతా అనగా కపాలస్థలమని అర్థము. 23 అంతట బోళము
కలిపిన ద్రాక్షారసము ఆయన కిచ్చిరి గాని ఆయన దాని పుచ్చుకొన లేదు. 24 వారాయనను
సిలువ వేసి ఆయన వస్త్రముల భాగము ఎవనికి రావలెనో చీట్లు వేసి, వాటిని పంచుకొనిరి.

Mark

41

మార్కు సువార్త 15వ అధ్యాయము

25 ఆయనను సిలువ వేసినప్పుడు పగలు తొమ్మిది గంటలాయెను 26 మరియు యూదుల
రాజైన యేసు అని అతని మీద మోపబడిన నేరమును వ్రాసి పైగా నుంచిరి. 27 మరియు
కుడివైపున ఒకనిని ఎడమవైపున ఒకనిని ఇద్దరు బందిపోటు దొంగలను 28 ఆయనతో
కూడా సిలువ వేసిరి. 29 అప్పుడు ఆ మార్గమున వెళ్ళుచున్న వారు తమ తల లూచుచు -
ఆహా, దేవాలయమును పడగొట్టి మూడు దినములలో కట్టువాడా, 30 సిలువ మీద నుండి
దిగి నిన్ను నీవే రక్షించుకొను మని చెప్పి ఆయనను దూషించిరి. 31 అట్లు శాస్త్రులును
ప్రధాన యాజకులును అపహాస్యము చేయుచు - వీడితరులను రక్షించెను, తన్ను తాను
రక్షించు కొనలేడు. 32 ఇశ్రాయేలు రాజగు క్రీస్తు ఇప్పుడు సిలువ మీద నుండి దిగి రావచ్చును.
అప్పుడు మనము చూచి నమ్ముదమని ఒకరితో నొకరు చెప్పుకొనిరి. । ఆయనతో కూడా
సిలువ వేయబడిన వారును ఆయనను నిందించిరి.

The place where our Lord Jesus was crucified, was called the place of a scull; it was the common place of execution; for he was in all respects numbered with the transgressors. Whenever we look unto Christ crucified, we must remember what was written over his head; he is a King, and we must give up ourselves to be his subjects, as Israelites indeed. They crucified two thieves with him, and him in the midst; they thereby intended him great dishonour. But it was foretold that he should be numbered with the transgressors, because he was made sin for us. Even those who passed by railed at him. They told him to come down from the cross, and they would believe; but they did not believe, though he gave them a more convincing sign when he came up from the grave. With what earnestness will the man who firmly believes the truth, as made known by the sufferings of Christ, seek for salvation! With what gratitude will he receive the dawning hope of forgiveness and eternal life, as purchased for him by the sufferings and death of the Son of God! and with what godly sorrow will he mourn over the sins which crucified the Lord of glory!

The death of Christ. (33-41) 33 And when the sixth hour was
come, there was darkness over the whole land until the ninth hour.
34 And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eloi,
Eloi, lama sabachthani? which is, being interpreted, My God, my God,
why hast thou forsaken me? *35* And some of them that stood by,
when they heard it, said, Behold, he calleth Elias. *36* And one ran
and filled a spunge full of vinegar, and put it on a reed, and gave him
to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take
him down. *37* And Jesus cried with a loud voice, and gave up the
ghost. *38* And the veil of the temple was rent in twain from the top to
the bottom. *39* And when the centurion, which stood over against
him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly
this man was the Son of God. *40* There were also women looking on
afar off: among whom was Mary Magdalene, and Mary the mother of
James the less and of Joses, and Salome; *41* (Who also, when he
was in Galilee, followed him, and ministered unto him;) and many
other women which came up with him unto Jerusalem.

యేసు మరణము

(మత్తయి 27:45-56; లూకా 23:44-49; యోహాను 19:28-30)

33 మధ్యాహ్నము మొదలుకొని మూడు గంటలవరకు ఆ దేశమంతటను చీకటి
కమ్మెను. 34 మూడు గంటలకు యేసు “ఎలోయీ,ఎలోయీ, లామా సబక్తానీ” అని బిగ్గరగా
కేక వేసెను; ఆ మాటలకు నా దేవా, నా దేవా నన్నెందుకు చెయ్యి విడిచితివని అర్థము 35
దగ్గర నిలిచిన వారిలో కొందరు ఆ మాటలు విని – అదిగో ఏలీయాను పిలుచు చున్నాడనిరి
36 ఒకడు పరుగెత్తుకొని పోయి ఒక స్పంజీ చిరకాలో ముంచి రెల్లున తగిలించి ఆయనకు
త్రాగనిచ్చి తాళుడి; ఏలీయా వీని దింపవచ్చునేమో చూతమనెను. 37 అంతట యేసు
గొప్ప కేక వేసి ప్రాణము విడిచెను. 38 అప్పుడు దేవాలయపు తెర పైనుండి క్రింది వరకు
రెండుగా చినిగెను. 39 ఆయనకెదురుగా నిలిచియున్న శతాధిపతి ఆయన ఈలాగు ప్రాణము
విడుచుట చూచి – నిజముగా ఈ మనుష్యుడు దేవుని కుమారుడే అని చెప్పెను. కొందరు
స్త్రీలు దూరమునుండి చూచుచుండిరి. 40 వారిలో మగ్దలేనే మరియయు చిన్న యాకోబు,
యోసే అనువారి తల్లియైన మరియయు, సలోమేయు నుండిరి. 41 ఆయన గలిలయలో
ఉన్నప్పుడు వీరాయనను వెంబడించి ఆయనకు పరిచారము చేసినవారు. వీరు కాక ఆయనతో
యెరూషలేమునకు వచ్చిన ఇతర స్త్రీలనేకులును వారిలో నుండిరి.

There was a thick darkness over the land, from noon until three in the afternoon. The Jews were doing their utmost to extinguish the Sun of Righteousness. The darkness signified the cloud which the human soul of Christ was under, when he was making it an offering for sin. He did not complain that his disciples forsook him, but that his Father forsook him. In this especially he was made sin for us. When Paul was to be offered as a sacrifice for the service saints, he could joy and rejoice, philippians 2:17 ; but it is another thing to be offered as a sacrifice for the sin of sinners. At the same instant that Jesus died, the veil of the temple was rent from the top to the bottom. This spake terror to the unbelieving Jews, and was a sign of the destruction of their church and nation. It speaks comfort to all believing Christians, for it signified the laying open a new and living way into the holiest by the blood of Jesus. The confidence with which Christ had openly addressed God as his Father, and committed his soul into his hands, seems greatly to have affected the centurion. Right views of Christ crucified will reconcile the believer to the thought of death; he longs to behold, love, and praise, as he ought, that Saviour who was wounded and pierced to save him from the wrath to come.

His body buried. (42-47) 42 And now when the even was come,
because it was the preparation, that is, the day before the sabbath,
43 Joseph of Arimathaea, an honourable counsellor, which also waited
for the kingdom of God, came, and went in boldly unto Pilate, and
craved the body of Jesus. *44* And Pilate marvelled if he were already
dead: and calling unto him the centurion, he asked him whether he
had been any while dead. *45* And when he knew it of the centurion,
he gave the body to Joseph. *46* And he bought fine linen, and took
him down, and wrapped him in the linen, and laid him in a sepulchre
which was hewn out of a rock, and rolled a stone unto the door of the
sepulchre. *47* And Mary Magdalene and Mary the mother of Joses
beheld where he was laid.

సమాధిలో పెట్టబడుట

(మత్తయి 27:57-61; లూకా 23:50-56; యోహాను 19:38-42)

42 ఆ దినము సిద్ధపరచు దినము అనగా విశ్రాంతి దినమునకు పూర్వదినము
43 గనుక సాయంకాలమైనప్పుడు అరిమతయి యోసేపు తెగించి, పిలాతు నొద్దకు వెళ్ళి
యేసు దేహమును (తనకిమ్మని) అడిగెను. అతడు ఘనత వహించిన ఒక సభ్యుడై దేవుని
రాజ్యము కొరకు ఎదురు చూచువాడు. 44 పిలాతు ఆయన ఇంత లోనె చనిపోయెనా అని
ఆశ్చర్యపడి ఒక శతాధిపతిని తన యొద్దకు పిలిపించి – ఆయన ఇంతలోనే చనిపోయెనా?
అని అతని నడిగెను. 45 శతాధిపతి వలన సంగతి తెలుసుకొని, యోసేపునకు ఆ శవమును
అప్పగించెను. 46 అతడు నారబట్ట కొని ఆయనను దింపి ఆ బట్టతో చుట్టి బండలో
తొలిపించిన సమాధి యందు ఆయనను పెట్టి ఆ సమాధి ద్వారమునకు రాయి పొర్లించెను.
47 మగ్దలేనే మరియయు యోసే తల్లియైన మరియయు ఆయన ఉంచబడిన చోట చూసిరి.

We are here attending the burial of our Lord Jesus. Oh that we may by grace be planted in the likeness of it! Joseph of Arimathea was one who waited for the kingdom of God. Those who hope for a share in its privileges, must own Christ's cause, when it seems to be crushed. This man God raised up for his service. There was a special providence, that Pilate should be so strict in his inquiry, that there might be no pretence to say Jesus was alive. Pilate gave Joseph leave to take down the body, and do what he pleased with it. Some of the women beheld where Jesus was laid, that they might come after the sabbath to anoint the dead body, because they had not time to do it before. Special notice was taken of Christ's sepulchre, because he was to rise again. And he will not forsake those who trust in him, and call upon him. Death, deprived of its sting, will soon end the believer's sorrows, as it ended those of the Saviour.

MARK 16

Christ's resurrection made known the women. (1-8) 1 And when
the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother of James,
and Salome, had bought sweet spices, that they might come and anoint
him. *2* And very early in the morning the first day of the week, they
came unto the sepulchre at the rising of the sun. *3* And they said
among themselves, Who shall roll us away the stone from the door of
the sepulchre? *4* And when they looked, they saw that the stone was
rolled away: for it was very great. *5* And entering into the sepulchre,
they saw a young man sitting on the right side, clothed in a long
white garment; and they were affrighted. *6* And he saith unto them,
Be not affrighted: Ye seek Jesus of Nazareth, which was crucified: he
is risen; he is not here: behold the place where they laid him. *7* But
go your way, tell his disciples and Peter that he goeth before you into
Galilee: there shall ye see him, as he said unto you. *8* And they went
out quickly, and fled from the sepulchre; for they trembled and were
amazed: neither said they any thing to any man; for they were afraid.

16వ అధ్యాయము

యేసు పునరుత్థానము

(మత్తయి 28:1-8; లూకా 24:1-12; యోహాను 20:1-10)

విశ్రాంతి దినము గడచి పోగానే మగ్దలేనే మరియయు యాకోబు తల్లియైన
మరియయు సలోమేయు వచ్చి ఆయనకు పూయవలెనని సుగంధ ద్రవ్యములు కొనిరి. 2
వారు ఆదివారమున పెందలకడనే (లేచి బయలుదేరి) సూర్యోదయమైనప్పుడు సమాధి
యొద్దకు వచ్చుచుండగా. 3 సమాధి ద్వారము నుండి మన కొరకు ఆ రాయి ఎవడు
పొర్లించునని ఒకరితో నొకరు చెప్పుకొనుచుండిరి 4 వారు వచ్చి కన్నులెత్తి చూడగా రాయి
పొర్లింపబడి యుండుట చూచిరి, ఆ రాయి ఎంతో పెద్దది 5 అప్పుడు వారు సమాధిలో
ప్రవేశించి తెల్లని నిలువుటంగీ ధరించుకొని యున్న ఒక పడుచువాడు కుడివైపున కూర్చుండి
యుండుట చూచి మిగుల కలవర పడిరి. 6 అందుకతడు- కలవర పడకుడి, సిలువ
వేయబడిన నజరేయుడైన యేసును మీరు వెదకుచున్నారు "ఆయన లేచియున్నాడు ఇక్కడ
లేడు; వారు ఆయన ఉంచిన స్థలము చూడుడి. 7 మీరు వెళ్ళి ఆయన మీ కంటె ముందుగా
గలిలయలోనికి వెళ్ళుచున్నాడనియు ఆయన మీతో చెప్పినట్టు అక్కడ మీరు ఆయనను
చూతురనియు ఆయన శిష్యులతోను పేతురుతోను చెప్పుడనెను 8 వారు బయటకు వచ్చి,
విస్మయమొంది వణకుచు సమాధియొద్ద నుండి పారిపోయిరి; వారు భయపడినందున ఎవనితో
నేమియు చెప్పలేదు. (కొన్ని ముఖ్యమైన వ్రాత ప్రతులులో యీ సువార్త యిక్కడ ముగించబడెను)

Nicodemus brought a large quantity of spices, but these good women did not think that enough. The respect others show to Christ, should not hinder us from showing our respect. And those who are carried by holy zeal, to seek Christ diligently, will find the difficulties in their way speedily vanish. When we put ourselves to trouble and expense, from love to Christ, we shall be accepted, though our endeavours are not successful. The sight of the angel might justly have encouraged them, but they were affrighted. Thus many times that which should be matter of comfort to us, through our own mistake, proves a terror to us. He was crucified, but he is glorified. He is risen, he is not here, not dead, but alive again; hereafter you will see him, but you may here see the place where he was laid. Thus seasonable comforts will be sent to those that lament after the Lord Jesus. Peter is particularly named, Tell Peter; it will be most welcome to him, for he is in sorrow for sin. A sight of Christ will be very welcome to a true penitent, and a true penitent is very welcome to a sight of Christ. The men ran with all the haste they could to the disciples; but disquieting fears often hinder us from doing that service to Christ and to the souls of men, which, if faith and the joy of faith were strong, we might do.

Christ appears to Mary Magdalene and other disciples. (9-13) 9 Now
when Jesus was risen early the first day of the week, he appeared
first to Mary Magdalene, out of whom he had cast seven devils. *10* And
she went and told them that had been with him, as they mourned
and wept. *11* And they, when they had heard that he was alive, and
had been seen of her, believed not. *12* After that he appeared in another
form unto two of them, as they walked, and went into the country.
13 And they went and told it unto the residue: neither believed they
them.

Mark

43

మార్కు సువార్త 16వ అధ్యాయము

9 అదివారము తెల్లవారినప్పుడు యేసు లేచి, తాను ఏడు దయ్యములు వెళ్ళగొట్టిన
మగ్దలేనే మరియకు మొదట కనబడెను 10 ఆయనతో ఉండిన వారు దుఃఖపడి యేడ్చుచుండగా
ఆమె వెళ్ళి ఆ సంగతి వారికి తెలియజేసెను 11 గాని, ఆయన బ్రతికి యున్నాడనియు
ఆమెకు కనబడెననియు వారు విని నమ్మకపోయిరి 12 ఆ తరువాత వారిలో ఇద్దరు ఒక
పల్లెటూరికి నడచి పోవుచుండగా, ఆయన మారురూపము గలవాడై వారికి ప్రత్యక్ష మాయెను.
13 వారు వెళ్ళి తక్కిన వారికి ఆ సంగతి తెలియజేసిరి గాని, వారు వీరి మాటనైనను
నమ్మకపోయిరి.

Better news cannot be brought to disciples in tears, than to tell them of Christ's resurrection. And we should study to comfort disciples that are mourners, by telling them whatever we have seen of Christ. It was a wise providence that the proofs of Christ's resurrection were given gradually, and admitted cautiously, that the assurance with which the apostles preached this doctrine afterwards might the more satisfy. Yet how slowly do we admit the consolations which the word of God holds forth! Therefore while Christ comforts his people, he often sees it needful to rebuke and correct them for hardness of heart in distrusting his promise, as well as in not obeying his holy precepts.

His commission to the apostles. (14-18) 14 Afterward he appeared
unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their
unbelief and hardness of heart, because they believed not them which
had seen him after he was risen. *15* And he said unto them, Go ye
into all the world, and preach the gospel to every creature. *16* He that
believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not
shall be damned. *17* And these signs shall follow them that believe;
In my name shall they cast out devils; they shall speak with new
tongues; *18* They shall take up serpents; and if they drink any deadly
thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and
they shall recover.

14 పిమ్మట పదునొకండు మంది శిష్యులు భోజనమునకు కూర్చున్నప్పుడు ఆయన
వారికి ప్రత్యక్షమై, తాను లేచిన తరువాత తన్ను చూచిన వారి మాట నమ్మనందున వారి
అపనమ్మిక నిమిత్తమును హృదయ కాఠిన్యము నిమిత్తమును వారిని గద్దించెను 15 మరియు
"మీరు సర్వలోకమునకు వెళ్ళి సర్వసృష్టికి సువార్తను ప్రకటించుడి 16 నమ్మి బాప్తిస్మము
పొందినవాడు రక్షింపబడును, నమ్మని వానికి శిక్ష విధింపబడును 17 నమ్మినవారి వలన
ఈ సూచక క్రియలు కనబడును, ఏవనగా, నా నామమున దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుదురు;
క్రొత్త భాషలు మాటలాడుదురు. 18 పాములను ఎత్తి పట్టుకొందురు, మరణకరమైనదేది
త్రాగినను అది వారికి హాని చేయదు, రోగుల మీద చేతులుంచి నప్పుడు వారు స్వస్థత
నొందుదురు" అని వారితో చెప్పెను.

The evidences of the truth of the gospel are so full, that those who receive it not, may justly be upbraided with their unbelief. Our blessed Lord renewed his choice of the eleven as his apostles, and commissioned them to go into all the world, to preach his gospel to every creature. Only he that is a true Christian shall be saved through Christ. Simon Magus professed to believe, and was baptized, yet he was declared to be in the

bonds of iniquity: see his history in acts 8:13-25 . Doubtless this is a solemn declaration of that true faith which receives Christ in all his characters and offices, and for all the purposes of salvation, and which produces its right effect on the heart and life; not a mere assent, which is a dead faith, and cannot profit. The commission of Christ's ministers extends to every creature throughout the world, and the declarations of the gospel contain not only truths, encouragements, and precepts, but also most awful warnings. Observe what power the apostles should be endued with, for confirming the doctrine they were to preach. These were miracles to confirm the truth of the gospel, and means of spreading the gospel among nations that had not heard it.

Christ's ascension. (19,20) 19 So then after the Lord had spoken
unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand
of God. ***20*** And they went forth, and preached every where, the Lord
working with them, and confirming the word with signs following.
Amen.

యేసు పరలోక ఆరోహణము

(లూకా 24:50–53)

19 ఇలాగు ప్రభువైన యేసు వారితో మాటలాడిన తరువాత పరలోకమునకు
చేర్చుకొనబడి దేవుని కుడి పార్శ్వమున ఆసీనుడయ్యెను. 20 వారు బయలుదేరి వాక్యమంతట
ప్రకటించిరి, ప్రభువు వారికి సహకారుడైయుండి, వెనువెంట జరుగుచు వచ్చిన సూచక
క్రియల వలన వాక్యమును స్థిరపరచు చుండెను. ఆమేన్.

After the Lord had spoken he went up into heaven. Sitting is a posture of rest, he had finished his work; and a posture of rule,he took possession of his kingdom. He sat at the right hand of God, which denotes his sovereign dignity and universal power. Whatever God does concerning us, gives to us, or accepts from us, it is by his Son. The apostles went forth, and preached every where, far and near. Though the doctrine they preached was spiritual and heavenly, and directly contrary to the spirit and temper of the world; though it met with much opposition, and was wholly destitute of all worldly supports and advantages; yet in a few years the sound went forth unto the ends of the earth. Christ's ministers do not now need to work miracles to prove their message; the Scriptures are proved to be of Divine origin, and this renders those without excuse who reject or neglect them. The effects of the gospel, when faithfully preached, and truly believed, in changing the tempers and characters of mankind, form a constant proof, a miraculous proof, that the gospel is the power of God unto salvation, of all who believe.

Wherever Christ went, he confirmed his Divine mission by miracles, which were emblems of the healing power of his doctrine, and the influences of the Spirit which accompanied it. We do not now find the Saviour's miraculous healing power in our bodies; but if we are cured by medicine, the praise is equally his. Three general words are here used. He healed every sickness or disease; none was too bad; none too hard, for Christ to heal with a word. Three diseases are named; the palsy, which is the greatest weakness of the body; lunacy, which is the greatest malady of the mind; and possession of the devil, which is the greatest misery and calamity of both; yet Christ healed all, and by thus curing bodily diseases, showed that his great errand into the world was to cure spiritual maladies. Sin is the sickness, disease, and torment of the soul: Christ came to take away sin, and so to heal the soul.